

Capturing serendipity: reflection through photo elicitation

Anika Kok

Eindhoven University of Technology Eindhoven,
The Netherlands
1508482
a.k.kok@student.tue.nl

ABSTRACT

The relatively unknown phenomenon ‘serendipity’ is shown to be valuable in many contexts. However, there is little knowledge on how serendipity works when outdoors. This study aims to explore when and why serendipity occurs when young professionals are brainstorming, while walking outside and recording serendipitous moments. This research was conducted by means of photo elicitation in combination with focus group sessions. A total of nine participants brainstormed about a given challenge, while walking and taking pictures. The results show that taking photos can lead to the open mind and reflection needed to encounter serendipitous moments. This demonstrates that photo elicitation is not only a valuable research tool, but also useful when seeking serendipity. The assistive tool Mindsteps 2.0 was therefore designed to prepare for, capture and reflect on serendipity in the workplace.

Authors Keywords

Serendipity; Photo elicitation; Workwalk; Prepared mind; Reflection;

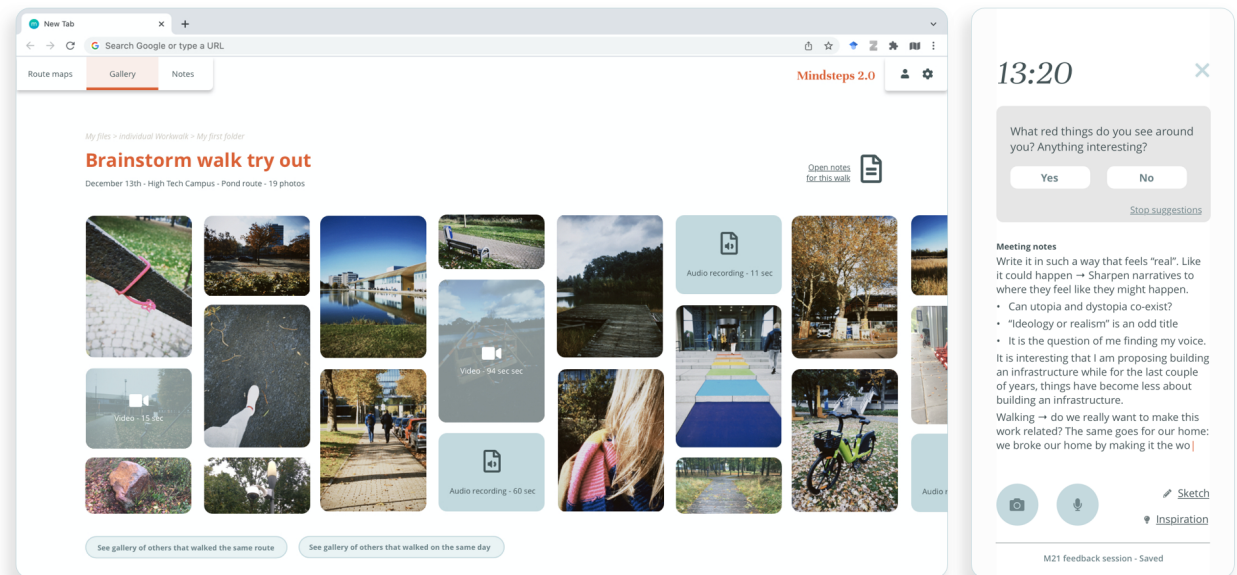

Figure 1: Project visual
p. 1

INTRODUCTION

Serendipity is a relatively unknown phenomenon to the majority of people, that nevertheless receives attention in literature dating back to the 18th century [83]. Horace Walpole was the first to coin the term serendipity in 1754. His choice of word came from the Persian tale “The Three Princes of Serendip” and was used to denote the coincidental sagacity (i.e., coincidental wisdom) which appears in many discoveries and inventions [83]. Since then, a spectrum of definitions and interpretations has been established. For example, The Concise Oxford Dictionary defines it as ‘the faculty of making happy and unexpected discoveries by accident’ [77]. Ferguson and Kahn refer to serendipity as ‘the happy accident’ and Austin as the finding of things without seeking them [6,72]. Other words used to describe serendipity are the non-search, fortuity, chance, randomness, sagacity and luck [4,57,72]. In this study, the understanding of the term serendipity is based on the definition of The Concise Oxford Dictionary.

As mentioned, serendipity has received plenty of research attention in relation to information seeking and browsing, or with a focus on association-hunting agents and artists for example [4,20,35,57,58]. However, it has not yet been researched in the outdoors context, despite the positive effects of nature and the benefits of working outside regarding creativity, state of mind, subjective vitality, perceived restorativeness, and emotional and physiological stress [67,80]. Damen et al. take these positive effects a step further with a service design for walking meetings named the Workwalk [26,28]. Going for a Workwalk or walking for work in general has, as endorsed by other research, a positive effect on mental and physical well-being, without taking away from a productive work day [1–3,43]. In addition, there are many stimuli outside, which could hypothetically lead to numerous, valuable serendipitous moments. Therefore, this research is aimed to gain an understanding of when and why serendipitous moments occur when young professionals are brainstorming during a Workwalk.

Previous research has shed a light on the occurrence of serendipity by means of modelling based on jazz analogy and interviews with artists, professionals and academics from a variety of fields [20,35,57]. In this study, a combination of interviews and photo elicitation has been used to draw the often unconscious and hard to study occurrence of serendipity to the surface [32,35,57].

Photo elicitation is a research technique where photographs or other visual media are used as a driver for research interviews or other types of verbal communication [37,40,79]. There are many benefits like the evocation of deep emotions, memories and ideas, which are important in the context of this research [36,37]. In addition, photo elicitation is a suitable way to collect rich, multifaceted data that goes beyond data obtained from standard, conventional interviews [36].

Because of the proven positive effects of (being in) nature and walking outdoors, and the promising method of photo elicitation to learn more about serendipity, a qualitative study on these topics has been conducted. The research question pursued is the following: When and why does serendipity occur when young professionals are brainstorming, while walking outside and recording serendipitous moments?

The study consisted of nine individual brainstorming sessions in which participants walked one of two predetermined, similar routes. Participants were asked to capture anything remarkable, inspiring, disturbing and distracting by taking photos, i.e., for photo elicitation. These photos were used to drive the semi-structured interview that followed immediately afterwards. Approximately two weeks later, eight out of the nine original participants gathered in one of two online focus group settings to review the photos taken and discuss the experience.

First, the author elaborates on existing literature regarding serendipity, the influence of nature on human wellbeing, walking for work and photo elicitation. Secondly, the methodology used to study serendipity in the outdoors context by means of photo elicitation is summarised. Then, the results based on the interview and visual photo output are presented. Fourthly, a design addressing the seekance of serendipity will be proposed (Fig. 1). The following discussion section includes a recapitulation of the design related to the results and supporting literature. Lastly, the results of this study are summarised in the conclusion.

LITERATURE REVIEW

Serendipity

A range of definitions

Over the years, many researchers have expressed their definition of serendipity. That being said, there is only partial concord on what exactly the phenomenon entails. The few definitions given prior are in agreement on the element of luck, chance or unexpectedness. So are the definitions by McCay-Peet et al. that define serendipity as ‘An unexpected experience prompted by an individual’s valuable interaction with ideas, information, objects, or phenomena.’ and Case [17], who speaks of “the action of, or aptitude for, encountering relevant information by accident” [58]. The definition by Foster [34] goes beyond chance as a determining factor as he speaks of a degree of control in his definition of serendipity: “... a method for achieving breadth and identifying information or sources from unknown or partially unknown directions”. Notice how some definitions use emotive or subjective terms such as happy or pleasant (Oxford and Ferguson and Kahn) and valuable or relevant (McCay-Peet et al. and Case), whereas other definitions such as that of Austin remain fairly neutral. This adds to the lack of consensus that becomes visible once comparing the many available descriptions. What is agreed, however, is the value of serendipity regarding research, innovation, sciences, the creative process and the acceleration of business growth [24,35,58,72].

Designing for serendipity

Search engines, e-mail, social media and association hunting agents are identified in literature as examples of systems that can help when seeking serendipity [4,20,35,57]. André et al. expand on this by writing about a system programmed to return results that could lead to such a serendipitous moment [4]. However, they do say that once they can plan or program serendipity, the element of luck or chance disappears, and it can thus essentially no longer be called serendipity [4]. This is in line with the most discussed topic regarding serendipity: the element of control, which is debatably paradoxal with the essence of the phenomenon.

Seeking and controlling serendipitous moments

A frequently mentioned element in encountering serendipitous moments is the prepared mind [35,58]. Many researchers speak for the notion that only luck is not enough to come across a serendipity, and that a more active, intentional and conscious approach to finding hidden connections is needed [4,35,58,71,73]. As de Rond puts it: “Rather than being synonymous with chance, serendipity results from identifying ‘matching pairs’ of events that are put to practical or strategic use.” [72]. This is in line with McCay-Peet et al., who mention that “The prepared mind primes individuals to recognize potential triggers, helps them make connections, and follow up on them” [58]. Other factors that might lead to new discoveries or creations are ideas, moods, emotions, openness, general or suggestive visual information, trigger-rich environments and (digital) infrastructures to support discovery [4,20,58]. Without writing statements in other literature off right away, McBirnie reports that caution should be exercised in directly attributing control as a possible factor in looking for chance moments and as a part in the definition of serendipity [57].

Besides accelerators, McBirnie also writes about counteracting factors regarding serendipity and information seeking. Think of time, need, responsibility, and environment that work as the so-called ‘serendipity filter’ [57]. In addition, electronic devices are also classified as a threat for serendipity, as their personalisable character might digress from surprising encounters [35]. Going deeper into the literature on serendipity leads to models and other concretizations of the phenomenon. Think of the model of serendipity by McCay-Peet and Toms, the four dimensions to the process of information seeking by Foster and the seventeen different serendipity patterns by Van Andel [35,58,83].

Effects of being in nature & walking

Effects of being in nature

Over the last years, the prevalence of mental diseases has grown worldwide [68,88]. Therefore, it is not surprising that a lot of research focuses on ways that can counteract these negative effects. One of which is the frequently researched topic of (being in) nature and its influence on mental wellbeing. According to many, varying studies, nature can improve cognitive functions like attention, focus and memory and can also boost mood, creativity, self esteem, and the sense of belonging [5,11,30,46,61,67]. Besides, nature results in less stress, depression, anxiety and reduced mood disorder [21,64,81]. In the workplace, nature can also improve job satisfaction and overall well-being and reduce stress, anger and the number of sick days [15,38,47,49,75]. Even brief exposure is said to have a positive short-term, or even long-term effect on people [10,14,53,56,85].

Many of the positive effects on cognitive functioning and mental well-being are attributed to Kaplan's attention restoration theory (ART), Kellert and Wilson's biophilia hypothesis and Ulrich's stress-reduction theory (SRT) [41,42,44,82,89]. Especially ART, in which a division between involuntary attention and directed-attention is referenced when discussing the effects of nature. It would be the case that processing nature mainly requires involuntary attention, which allows to recharge mental capacity for the more fatiguing use of directed- or focused-attention [5,46,61]. Dobson et al. do criticise the findings from previously mentioned literature by stating that there are many differences in types of nature, that most studies have been conducted with simulations of nature rather than real nature, and by underlining that the question of what works for who and at what time is not answered with the generalised results [30,55,69]. McMahan et al. also emphasise that there is considerable variation between studies, both in terms of the methodologies employed to analyse impacts and the effect sizes that result [61].

Walking and walking for work

Due to the positive effects, availability and low costs, nature is increasingly used for medical interventions in health care, for example in the form of therapy [11,30]. This is not only about mental health but also has benefits for physical health in the form of, for example, lower blood pressure and subjective vitality [50,74,82]. Furthermore, therapy based on nature is successful in combination with walking, as van den Berg et al. point out [9]. Just like nature, walking can have a positive influence on mental health and even performance at work [25,65,90]. 'Walking for work' or 'walking for thinking' used to be done often mainly in philosophy but is less common nowadays, despite its benefits regarding cognition [28,33,39,48,65,87]. However, new research and designs are putting walking for work back on the map, for example through the Brainwalk Walking Meeting App and Workwalk (Fig. 2) [1–3,26,28].

The Workwalk

In this study, the context of a Workwalk is used in combination with the encounterance of serendipity while using photo elicitation. The Workwalk is a service design by Damen et al., focused on offering office workers a healthy, joyful, maybe even more creative way of meeting. The design consists of a designated route and visible meeting signage and is integrated in the booking system [26,28]. This way, guidance and structure is provided, ultimately intended to improve social acceptance and normalise walking while working [2,26,28].

Figure 2: Workwalk meeting point

Photo elicitation

Popularity of photo elicitation

John Collier, a photographer and researcher, first spoke of photo elicitation in a paper published in 1957 [23]. In the present day, especially with the rising number and use of easy to operate cameras, visual research techniques have become increasingly popular [7,12]. Most of the elicitation studies utilise photos, but videos, paintings, cartoons, public displays or virtually any visual image might be used for visual research methods [37]. The fact that this type of research is increasingly described and applied is demonstrated in literature by, for example, Epstein et al. [31], Bignante [13] and Loeffler [51].

Benefits and limitations of photo elicitation

In evolutionary terms, the portions of the brain that process visual information are older than those that process verbal information. Therefore, visual images are more likely to trigger reflection, association, feelings, emotions, memories and information than a stand-alone verbal conversation [22,36,37]. In addition, interviews guided by photographs are often longer and more extensive, while the quality of the conversation improves through better structure, a lower chance of misunderstanding, and reduced risk of fatigue and repetition [22,37]. There is also a better distribution of power between the participant and the researcher, because the participant can have more influence on the (order of) photos to be discussed, and thus the course of the interview [8,19,36,37,63]. As a result, different kinds of data with higher validity, new points of view and deeper, richer and more detailed layers of meaning are uncovered [13,36,66].

In addition to the advantages, there are also some limitations that must be taken into account when considering the photo elicitation method. First, permission to take and use photos is a requirement to conduct a visual study in an ethical manner. Especially in the case of photographing people or potentially sensitive, personal settings, consent is a prerequisite [8]. Secondly, there may be a difference in the interpretation

of photos between the participant and the researcher [36]. Finally, the use of a camera could raise a difficulty if participants that don't know how to operate such a device are asked to create photographs [36]. This could pose a limitation for the research, for example with older participants or digital illiterates.

Conducting a photo elicitation study

To date, there is no strict and largely agreed to framework or model to conduct a photo elicitation study. Especially the analysis of photos taken by participants is open and undocumented in the literature [8]. In general, however, the following photo elicitation guide by Bates can be adhered to: a photo elicitation study is participant-driven or researcher-driven. Participant-driven photo elicitation studies are based on photos brought by the participant. It may be that the participant only knows the subject of the interview (open participant-driven study), or is also aware of the questions that will be asked so that the photos can be selected on this (semi-structured participant-driven). In a researcher-driven study, the researcher will bring photographs to then use as a driver for the interview [8].

Werner has written about interpreting imagery, and his publication demonstrates the complexity that comes with giving meaning to photos [86]. According to him, there are generally four things to consider when interpreting an image: 1) the subject or what is depicted in the photo, 2) the viewer with their personal beliefs, 3) the author and what the reader thinks their intention was, and 4) the environment or, in other words, context, in which the viewer encounters and 'reads' the image. In general, however, photo elicitation is used to drive the conversation, and not as a data stream itself.

METHODOLOGY

To identify what serendipities participants that are walking outside encounter during their brainstorm, a qualitative photo elicitation study has been conducted [62,70]. The experiment consisted of two phases, involving interviews, focus groups and the photo elicitation method [8,13,36,37,45,62,70,76]. The photo elicitation method was used to facilitate the interview by provoking thoughts and reflection. The photos were also used during the focus group, which was organised to revisit the captured serendipitous moments and to stimulate discussion between participants. The full protocol can be read in appendix I.

Sample

Nine participants took part in this study, which were young professionals, from different work fields. This target group was chosen to connect this study to previous research by the author of this report. Participants had to be new to walking for work or in other words; have no experience with Workwalks. This ensured that participants had a new experience to reflect on, and prevented earlier experiences influencing the results. First, an attempt was made to recruit participants at the test location. Primarily through contact with intermediaries, and then through random recruitment from passers-by at the test location. Convenience sampling through social media was used to supplement the low number of participants who responded to previous recruitment methods. Four people have walked the route at the High Tech Campus, and five people have walked the route at the Technical University of Eindhoven during the brainstorm in the first meeting (Table 1).

	Walking route on High Tech Campus Eindhoven	Walking route on Technical University of Eindhoven
Phase 1 Individual interview n = 9		
Phase 2 - Focus group session n = 8		

Table 1: User study participant overview

Data collection procedure - phase one

In the first, individual phase, participants walked a predetermined route at the High Tech Campus or Technical University in Eindhoven (Fig. 3) to encounter serendipity. Participants were unaware that the study was specifically about serendipity to avoid bias. Both routes were around 30 minutes long and contained nature and urban elements. Participants were asked to brainstorm about the transition between working from home and going back to the office, while taking photos of anything remarkable, inspiring, disturbing or distracting along the way. Taking these photos was done on a phone provided by the researcher, using a specific app that prevents from taking multiple photos at once [91]. The phone was wiped and offline. This allowed participants to stay focused on the brainstorm, and prevented them from being occupied taking photos for too long. After finishing the route, participants were interviewed on their experience and the photos taken. They were asked about their ideas, and opinions on brainstorming and taking photos while walking. The photographs acted as a means to evoke thoughts, feelings and reflection in order to get closer to the often unconscious serendipity.

Figure 3: Walking routes user study

Data collection procedure - phase two

A focus group followed between two and three weeks after the individual sessions. Participants that walked the same route reflected on their experience together, again guided by the photos taken. The photos from the first, individual brainstorm session had been provided with a short description and placed on a Miro board, so that participants could remember and run the others through their results and thought process. They then mapped their own photos in a quadrant, (Fig. 4) of which the first axis considered the value of the serendipity. The other axis addressed the level of distraction that the serendipity caused. In this case, valuable was defined as: ‘Something that is of (great) value for the brainstorm’ and distraction was defined as: ‘A (negative) interruption that takes out of the flow of the brainstorm’. The participants would then label their own as well as others’ photos with descriptive words such as happy, calm, busy, inspiring, etcetera. Participants were allowed to add their own descriptive words when missing from the provided list. Through the activities during the focus group, participants actively engaged with the photos they had taken again. This gave them the opportunity to reflect and dive deeper into the thoughts behind each image.

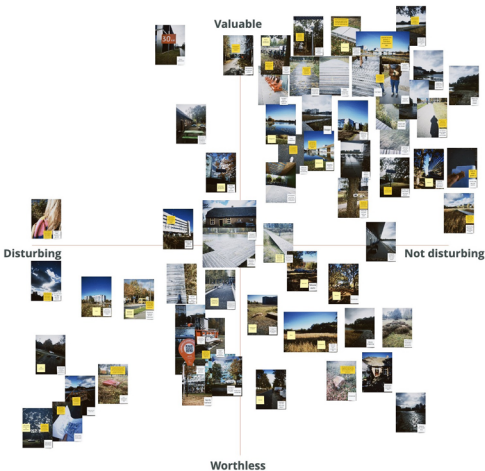

Figure 4: Mapping focus group

Retrieved data

Two streams of primary, qualitative data were recorded and included in the analysis: photos with corresponding keywords by participants and transcriptions of spoken input from the recorded sessions. In total, 142 photos were taken by nine participants. On average, each participant took around 16 pictures over the course of a thirty minute walk. Most pictures ($n = 125$) were oriented vertically, and only a few ($n = 17$) were shot in landscape mode. The photos included nature, buildings and objects like benches, bikes, trash bins and art pieces (Fig 5, 6 & 7).

DATA ANALYSIS

The analysis of the interview data was done by means of an inductive, latent thematic content analysis [18,54]. First, all interviews including recordings of the focus groups were transcribed and general notes based on first impressions were written (Appendix II). Then, all text was read to highlight quotes and create codes for striking or repeated statements. The photographs taken by participants were analysed based on affinity mapping influenced by learnings and insights from photo analysis literature by Werner [52,78,86]. Figure 8 shows an example of the first stages of the thematic analysis. After thorough familiarisation with both the photographs and the interview data, a combination between the two datastreams was made. Themes were drawn up in which both the statement codes and the photos could be classified. This started with nine low-level themes and ended with two high-level themes as can be seen in Figure 9.

Figure 5: Photo by participant, HTC route

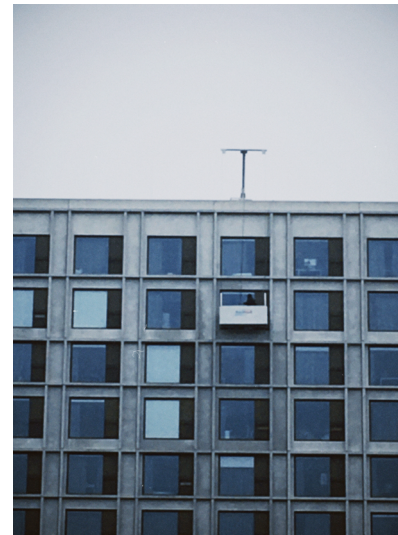

Figure 6: Photo by participant, TUE route

Figure 7: Photo by participant, TUE route

Figure 8: Impression analysis photos

Figure 9: Final thematic analysis data

RESULTS

In the interviews and focus group sessions, participants mentioned expectations and social pressure regarding leaving the office for a Workwalk:

I don't dare to leave my desk because I have the feeling that they will think oh, {name P1} is taking a break again. Or she's not working again, she's just taking a walk (quote P1).

Another participant indicated that she found it difficult to create a moment for herself where she would actually go outside, without having external motivators as in this case, the study she participated in. Participants stated that the route was important for the overall experience. In some cases, participants indicated that they did or did not like the environment because of, for example, busy crowds or trash (Fig. 11). Several participants agreed that an environment with nature worked best to relax and brainstorm, despite not having many interesting things to photograph:

Especially if you were walking through the woods. That was the most creative for me, or at least that it worked best for the brainstorm. [...] Because it is quiet there. And there you can let go of your thoughts. Later on the route it became a lot busier and there were also more students there, which made me more easily triggered by things that happened around me (quote P4).

However, there are no specific determinants agreed to by participants in the case of assessing an environment. There is also no clear difference between natural and urban environments when it comes to the number of photos, and the content of ideas and thoughts. Participants did indicate that walking a route more often can potentially have a negative influence on the inspiring character of the walk, because people become familiar with the environment and already expect what is to come. However, one participant denied this with the following:

I often walk the same round with colleagues and [...] then you walk around and you see that it is beautiful, but not that I consciously dwell on different objects or things I come across, because I'm in conversation (Quote P8).

All participants had their own interpretation of what to capture in photos along the way and what explanation should go with what had been captured. Some participants took pictures of subjects to represent ideas regarding the brainstorm challenge (Fig. 12). These participants indicated that an object was often linked to an existing idea, and in some cases, the environment also acted as an inspirational source resulting in a new idea. Other participants focused more on photographs regarding personal interests and associations, opinions, moods, distractions and outstanding elements in the environment not directly related to the brainstorm challenge. A combination of both also occurred. Some participants stated that they wanted to capture not only visual elements, but also sounds and smells. Think of the sound of pebbles while walking on the gravel path, or the distinctive smell of burnt rubber (Fig. 10):

The second photo was actually the sound that came with it, but I couldn't record that. From the pebbles (Quote P2).

Figure 10: Photo by participant, HTC route

Figure 11: Photo by participant, HTC route

Figure 12: Photo by participant, HTC route

Both types of photos, related to concrete brainstorming ideas or feelings, emotions and thoughts, have been marked as ‘valuable’ in the mapping of the focus group. This was confirmed verbally when participants discussed that they each had their own ‘theme’ and that each of these perspectives was valid. A participant said the following about value and level of disturbance:

I also noticed that indeed for me the things that are valuable are often not disturbing, because it contributes to the process. It's not that it's synonymous, but [...] It always went together for me, because I'm inspired by something and then it's not disturbing and it is valuable (Quote P8).

Walking alone proved to be challenging as multiple participants agreed that they got distracted and strayed from the subject and task, which as they said would have been less likely when walking and talking with someone else. According to one participant, walking results in a different type of thinking:

For me, walking also equates to a different kind of thought process. [...] At least often when I go for a walk with someone [...], it's much more about [...] those visionary, substantive conversations than really trying to solve a problem in concrete terms. Also because you can't capture it because you're walking (Quote P8).

In addition, one participant said that people connect with each other through walking, which was agreed by others.

Walking alone while brainstorming and taking photos contributed to the reflective mindset of participants. It could be observed that participants reviewed their thoughts and easily expressed feelings and opinions regarding the brainstorm topic and their physical and social environment by means of photographs. This was the case in the interview immediately after the walk as well as in the focus group a few weeks later. Even while walking, participants were questioning what they saw, as evidenced by several comments like:

It was just really great weather, so I also had really nice perspectives of the sun and how it reflected on the water and I thought about that for a while” (Quote P7) and “I think I’ve only seen real heather once or twice in my life, and I didn’t even know it was present on campus so that was just a moment to think about it. (Quote P1).

Furthermore, several participants agreed on the feeling they got from the Workwalk. They found it to be a good way to calm down, relax and be open, rather than something to do for work with productivity and a concrete objective or assignment in mind.

Figure 13: Photo by participant, TUE route

Figure 14: Photo by participant, HTC route

Figure 15: Photo by participant, HTC route
p. 10

Figure 17 to 22 comprehend a collection of photographs by participants. For example, the object in figure 17 to 19 was captured by three different participants and provided with varying descriptions ranging from just a nice photo to inspirational to community feeling. Photo 20 has been recorded by participant 5 with the following explanation:

... if you always walk the same route, then there are fixed factors that are always there and such a sign of road works, that you have to cross as a pedestrian, that is new and therefore you are actually forced out of your regular pattern (Quote P5).

As mentioned, the results show that each participant dealt with the photo assignment in their own way. For example, the maker of figure 18 zoomed in and the creator of figure 21 and 22 took a second image of the same scene to better show the subject. Appendix II shows the mappings created by participants in the focus group sessions. Several participants agreed that it was difficult to map their photos and comment on those of others. The reason being that the photographs were each taken from a personal point of view and that the participants did not want to judge the perspectives of others because there was no 'right' or 'wrong'.

Figure 16: Photo by participant, HTC route

Figure 17: Photo by participant, TUE route

Figure 18: Photo by participant, TUE route

Figure 19: Photo by participant, TUE route

Figure 20: Photo by participant, TUE route

Figure 21: Photo by participant, TUE route

Figure 22: Photo by participant, TUE route

DESIGN

The design resulting from this study is a system focused on guiding users to go on a Workwalk in the first place, where it then assists users to have a prepared mind for serendipity. The online tool usable on desktop, tablet and phone does this by offering routes, sending prompts to nudge a serendipitous moment and by allowing to get inspired by others. In addition, the system contains all the basic necessities for a walk for work, such as the possibility to make notes, voice recordings and photos.

Guidance preparing for the walk

The part of the system that users will encounter first is designed for the preparation of the walk. This is important and needed to lower the threshold and provide potential users with tools to get started with walking for work and looking for serendipitous moments. In current visualisations (Fig. 23), this is done on a desktop, although this can also be done on the spot on a phone to allow for spontaneous walks. The system helps to select a route by offering suggestions and giving an impression of what can be seen on that route. After choosing a suitable route tailored to the intentions of the walk in question, the route can be sent to the app so that users can immediately start walking with the support of the app. Also think of directions that can be given if necessary, and announcements that indicate if there is

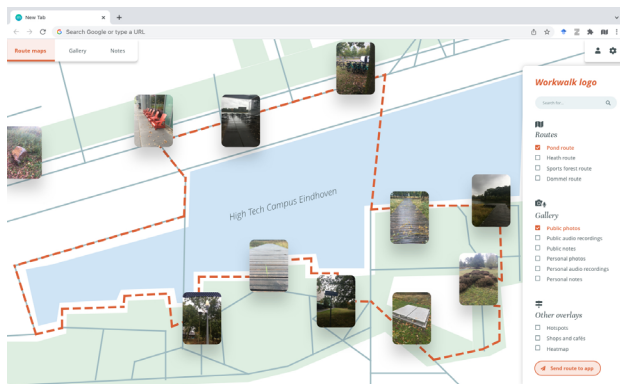

Figure 23: Concept design - preparation of the walk

a roadblock, busy area or something along those lines. This part of the system also aims to address the social pressures people feel when considering a walk for work by allowing users to clearly commit, set an intention or even expectation.

Support during the walk

Figure 24 shows the part of the system called Minsteps 2.0 that can be used during the meeting. At first, the app retrieves the already saved route and collects information through simple questions that help to personalise the experience afterwards. While walking, the app mainly fulfils a supporting role by allowing users to take notes, voice memos and photos. The part of the app that contributes to encountering serendipity, lies in the prompts that are sent by the system. These prompts, or in other words, nudges are sent once in a while to encourage users to consciously look around and associate what they see with what they are doing and thinking in hopes that this might lead to a serendipity. Recording triggering environmental elements is key,

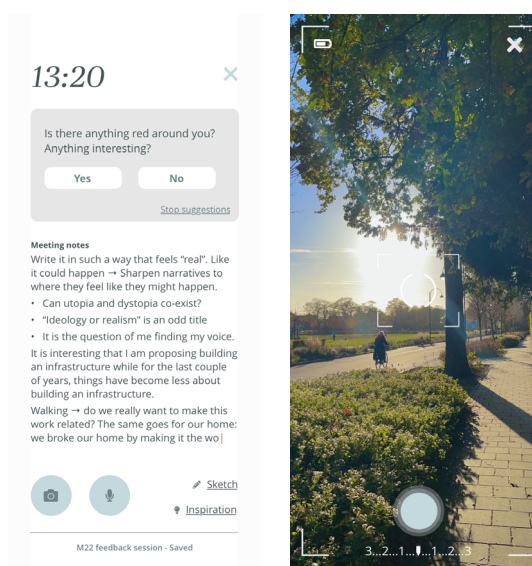

Figure 24: Concept design - capture during the walk

because it allows the user to actively question and reflect on what has been seen and thought after the meeting. It is important to stress that the app is not forcing anything, especially a serendipity, as encountering those is not something that can be dictated. The system is designed in such a way that it hardly distracts from the walk and brainstorm. For example, the app will initially only send a prompt notification in the form of a vibration, and prompts can also be turned off if they are experienced as disruptive.

Engagement with meeting contents for future work

To stay in the spirit of walking for work rather than as a break, it is important to actively reflect on, and engage with, what has been devised during the walk. Since the system seamlessly transfers notes, photos and voice recordings to the desktop version of the system, users can continue working from the desk (Fig. 25). Think of notes that can be translated into minutes and ideas that can be evolved into concepts and actions. This not only helps with the feeling of being productive, but also with the social pressure that still prevails in many workplaces. With the same goal, a social aspect has been added to the Mindsteps system. Provided permission has been given, images of others can be viewed in this part of the application, in order to stimulate deeper reflection on what the user himself has seen and done.

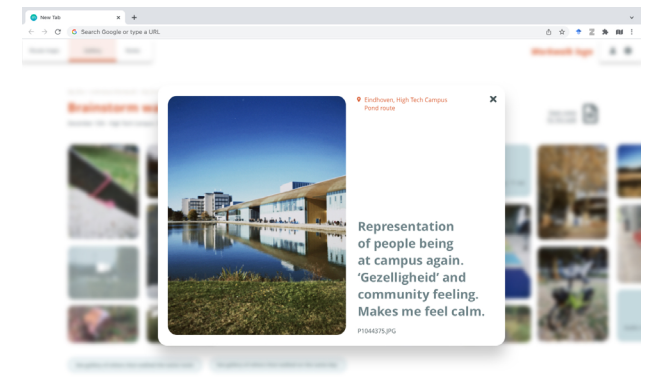

Figure 25: Concept design - reflection after the walk

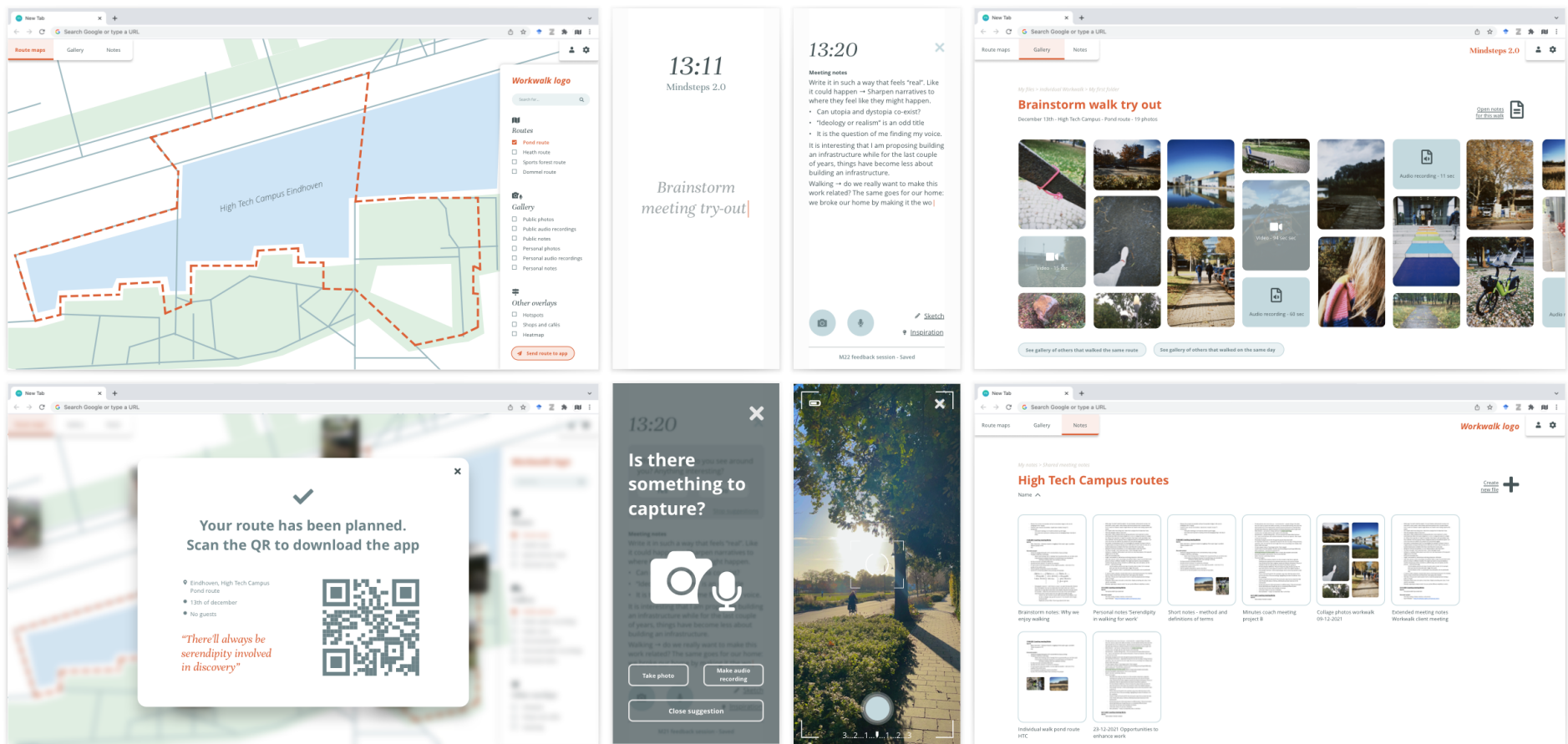

Figure 26: Concept design visuals
p. 13

Stakeholder management

In addition to the functionalities for users, Mindsteps 2.0 might benefit high level managers and stakeholders from campuses. For example, to show what a walk where employees are seeking serendipity can mean for their business. Because serendipity can be identified as an abstract phenomenon, it might be hard to determine the value for the company itself and the health of employees. A concrete design like Mindsteps 2.0 can make high level concepts regarding phenomena like serendipity easier to grasp, thus easier to imagine in a real life setting. Note that it is important to show what a simplified version of the system would look like and how it can be implemented. This will hopefully demonstrate that promoting walking for work and consciously seeking serendipity is interesting for business operations and corporate culture, allowing employees to feel acceptance and maybe even stimulance to try this new kind of activity.

Technical product development

In its proposed form, Mindsteps 2.0 is a system running on both mobile phones and desktops. This was chosen because these devices are widely available and in use in the context. This simplifies implementation and avoids the need to create, purchase and use additional products. In terms of development, a progressive web app (PWA) could be a good choice. The versatility of such an application allows flexibility without creating high barriers for both developer and user. The advantage of a PWA is that it can run on both a mobile phone and desktop. Just like in an app, information can be stored, but without installation. This ensures that the application can also be used offline, which is important when walking around and possibly losing connection to the internet. In addition, the development of a PWA is relatively easy, fast and cheap, as the technique is based on standard web technologies such as HTML, CSS, JavaScript, and WebAssembly. Furthermore, PWAs can be easily updated and the components that are crucial for this concept, such as camera and push notifications, have recently been supported on the most common operating systems. It should be noted that the possibilities in comparison with an app are limited, especially with regard to hardware. It is also possible that the battery of the device on which the PWA runs drains faster. However, this should not be a problem, especially in case of a simple yet effective design.

A simplified concept

Figure 26 shows the most elaborate version of the designed system Mindsteps 2.0. However, it could be argued that a simplified version of the concept would suffice when seeking serendipity. For example, it is not essential that personalised routes are generated for users. A user can also follow a standardised route or create a route themselves, even if based on a number of more generic suggestions made by the app. Think of suggestions like “choose a route with many trees”, or “an environment with vehicles could spark new thoughts”. Suggestions like these could be enough to support users, without having to make a fully customised product. This is because serendipity can basically be found everywhere. In addition, controlling the entire process goes against the idea of serendipity. Therefore, influencing only a few parts of the process should be enough to encourage serendipity without forcing too much, which in the end, will only oppose serendipity. Lastly, the social community component where images are shared could be limited or excluded to prevent a new form of social pressure, and to provoke more real-life conversations to discuss walks and their outputs. What is meant by a new form of social pressure is that appealing photos and productive walks might raise standards, making the threshold to go for a walk higher again.

DISCUSSION

The findings of this study indicate that there are three main categories concerning when and why serendipity occurs if young professionals are walking outside while photographing. To be considered are 1) people themselves, 2) their social environment and 3) their physical environment. Firstly, people themselves take their own values, norms, ideas and feelings with them during the walk. As the results show, these all contribute to the personal train of thought, the unique perspective on the environment and the photos that are made of said environment. Second, the social context is important because the results suggest that it influences the intentions, expectations, and mindset with which the person goes into the walk. Lastly, the physical environment triggers the person with distracting, disturbing and potentially inspirational elements that, as this study shows, might lead to connections when processed by the prepared mind. The convergence of the just described factors and the knowledge gathered from literature is captured in the concept and design of Mindsteps 2.0.

Setting intentions

Several comments made by participants during this research confirm that going for a Workwalk comes with a threshold due to high social pressure related to working behind a desk, minimising breaks and meeting business related targets [26–29]. It was also indicated that actually going outside for a walk is often forgotten or turns out to be a task, even if someone is convinced that going outside is valuable. In addition, it appears that walking outside is still often seen as a relaxing activity that feels more like a break, for example when one is stuck with the task at hand.

To address these points, Mindsteps 2.0 offers tools to get started with the Workwalk. This ensures that users can purposely set a clear intention for their walk and make their activity less open-ended, even if the intention is unwinding and relaxation. Intention is not only important to decide to go for a walk, but also to

address social pressure and prepare for an open mind ready to encounter serendipity. The latter relates back to literature on seeking serendipity in which the element of control and the role of an open mind are pointed out [4,58].

Walking routes and environment

Newness and unexpectedness are noted by participants as key factors when encountering serendipity, which is consistent with definitions of the term that include words like luck and chance [57,72,77]. This is why Mindsteps 2.0 is designed to help find new, inspiring routes or triggering elements on already familiar routes. Existing literature shows that nature has many benefits for mental health and that being in nature can also stimulate creativity. However, this does not mean that urban routes are undesirable because although previous research has suggested that notion, the results of this study do not conclusively show that natural environments are more favourable than urban ones. This research does show that there are personal preferences when it comes to the type of environment, and encountering serendipity in said environment.

Capturing serendipity

The insights indicate that walking alone while brainstorming and taking pictures helps trigger actively looking around and reflection. This occurs while walking, whereby participants question what they see, feel and think consciously. The concept of Mindsteps 2.0 helps to deliberately explore, view and capture the surroundings, which facilitates the previously described engagement, open mind needed when seeking serendipitous moments and reflection not only during but also after walking [30,43]. In addition, it helps to notice good elements in urban nature such as a tree, the sky, a flower or a squirrel which as previous research shows, can contribute to mental health and connection with nature [59,60].

It is important that the final form of Mindsteps 2.0, as now presented in a mobile application, does not add

pressure to achieve certain results or distract from the walk. Nature and walking are means to relieve stress and recharge, which should be considered when designing a tool to be used in this context [5,11,30,46,61,67]. This also has to do with the distractions that, as the insights show, can already come from the existing environment. Mindsteps 2.0 should not add to this to avoid overstimulation and instead, enable mind wandering and creative thinking. This philosophy is in line with existing literature on non-intrusive, so-called ‘calm technology’ by for example Weiser and Brown and Case [16,84]. The imposition of too much pressure in the form of expectations and goals, and the negative effects this can have on encountering serendipity is also endorsed by literature [57].

Active reflection after the walk

The results from this study imply that active engagement not only during but also after the walk is useful to reflect and find new connections i.e. serendipities. That reflection can be amplified after the walk and when seeing other people’s recordings, because viewing other’s work and materials might lead to new personal insights after comparison. This is confirmed in literature on serendipity, which describes that just encountering something by chance is not enough for a serendipitous moment to occur. Only if this encounterance is processed further by for example reflection, it might lead to a ‘eureka’ moment. In addition, the potentially high level notes and recordings made can be transformed into concrete results that can be used for work, addressing the corporate culture and social pressure of having to achieve certain goals while on the clock once more.

Implications and limitations

The findings of this study contribute to existing work by showing that seeking serendipity while walking outside and recording elements of the environment in photos is a very suitable combination. The insights seem to confirm the notion that serendipity is made up of two things: 1) encountering something unexpected or unknown and 2) having a prepared mind to connect the

coincidental trigger to existing knowledge or ideas to create something valuable. The suggestion by McCay-Peet et al. that trigger-rich environments might facilitate serendipity is partially confirmed [58]. For some people, a trigger-rich environment combined with an open mind works well when it comes to finding serendipity, while for others it leads to distraction and feelings of overwhelm that divert from encountering serendipitous moments. This is in line with the serendipity-filter as mentioned by McBirnie [57].

In addition to the findings regarding serendipity, many insights regarding photo elicitation have been gathered. Although there was no control group, it seems that photo elicitation is an appropriate way to investigate abstract phenomena such as serendipity. This is because, as predicted in existing literature, it helps to provoke and discuss emotions, thoughts, feelings, etcetera [8,13,36,37]. Besides being a good driver for research activities, it has also proven to work well to spark curiosity and trigger reflection for participants or users themselves, without the element of an interview or discussion.

Limitations of this study include sample size and the age of the sample group. Testing with a larger group can provide validation and clarity about classification in personal preferences. Age may play a role in the overall experience, which is currently unknown. In addition, future research should reveal the role of group size when seeking serendipity while walking, and the novelty effect that might influence the current outcomes. In this study, participants walked for work alone and for the first time. They also walked only once, which can have a strong influence on the results as presented. Furthermore, other forms of elicitation research methods involving videos or audio recordings could pose interesting and promising opportunities for both research itself and the concept Mindsteps 2.0. Lastly, future research could shed light on more long-term effects of the design Mindsteps 2.0 and more generally speaking, walking for work combined with serendipity.

CONCLUSION

This research aimed to explore when and why serendipity occurs when young professionals are brainstorming, while walking outside and recording serendipitous moments. The results suggest that serendipity occurs over the whole course of a walk. A busy environment seems to lead to more external, potentially distracting triggers, and a quiet, natural environment allows mind wandering and restoration. The reason for a serendipitous moment to occur stems from a personal reaction in the form of for example irritation, inspiration or an association. Furthermore, this study shows how photo elicitation can be used to research abstract phenomena like serendipity. This method proved to be valuable in not only the study itself, but also in the design that resulted from it. The results of this study add to and mostly confirm existing literature on serendipity and photo elicitation. Multiple future research opportunities have been proposed. This could provide more insight into the phenomenon of serendipity, especially while walking, and should validate the concept and design of Mindsteps 2.0.

ACKNOWLEDGEMENTS

I would like to thank all my coaches, especially Harm van Essen and Minha Lee for guiding me during my Industrial Design studies at the Technical University of Eindhoven. I would also like to thank Ida Damen and contacts at the High Tech Campus for the great collaboration. I would like to express my gratitude to all study participants that helped me during not only my graduation but all my projects at Industrial Design. Finally, I would like to thank the fellow students and friends with whom I have worked together. We had a great time, which I hope we can continue after our studies.

APPENDIX

Appendix I: Full protocol user study

- Consent form

Appendix II User study results

- Transcripts individual interviews
- Transcripts focus groups
- Overview photos
- Mapping focus groups

REFERENCES

- [1] A. Ahtinen, Eeva Andrejeff, Christopher Harris, and Kaisa Väänänen. 2017. Let's walk at work: persuasion through the brainwalk walking meeting app. 73–82. <https://doi.org/10.1145/3131085.3131098>
- [2] Aino Ahtinen, Eeva Andrejeff, and Kaisa Väänänen. 2016. Brainwalk: a mobile technology mediated walking meeting concept for wellbeing and creativity at work. In Proceedings of the 15th International Conference on Mobile and Ubiquitous Multimedia (MUM '16), 307–309. <https://doi.org/10.1145/3012709.3016062>
- [3] Aino Ahtinen, Eeva Andrejeff, Maiju Vuolle, and Kaisa Väänänen. 2016. Walk as You Work: User Study and Design Implications for Mobile Walking Meetings. In Proceedings of the 9th Nordic Conference on Human-Computer Interaction (NordiCHI '16), 1–10. <https://doi.org/10.1145/2971485.2971510>
- [4] Paul André, m.c. schraefel, Jaime Teevan, and Susan T. Dumais. 2009. Discovery is never by chance: designing for (un)serendipity. In Proceedings of the seventh ACM conference on Creativity and cognition (C&C '09), 305–314. <https://doi.org/10.1145/1640233.1640279>
- [5] Ruth Ann Atchley, David L. Strayer, and Paul Atchley. 2012. Creativity in the Wild: Improving Creative Reasoning through Immersion in Natural Settings. PLOS ONE 7, 12: e51474. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0051474>

- org/10.1371/journal.pone.0051474
- [6] James H. Austin. 2003. *Chase, Chance, and Creativity: The Lucky Art of Novelty*. The MIT Press, Cambridge, Mass.
- [7] Rosaline Barbour. 2014. *Introducing Qualitative Research: A Student's Guide*. SAGE Publications, Inc., 1 Oliver's Yard, 55 City Road London EC1Y 1SP. <https://doi.org/10.4135/9781526485045>
- [8] Elizabeth A. Bates, Joseph J. McCann, Linda K. Kaye, and Julie C. Taylor. 2017. "Beyond words": a researcher's guide to using photo elicitation in psychology. *Qualitative Research in Psychology* 14, 4: 459–481. <https://doi.org/10.1080/14780887.2017.1359352>
- [9] Agnes E. van den Berg and Femke Beute. 2021. Walk it off! The effectiveness of walk and talk coaching in nature for individuals with burnout- and stress-related complaints. *Journal of Environmental Psychology* 76: 101641. <https://doi.org/10.1016/j.jenvp.2021.101641>
- [10] Agnes E. van den Berg, Jolanda Maas, Robert A. Verheij, and Peter P. Groenewegen. 2010. Green space as a buffer between stressful life events and health. *Social Science & Medicine* 70, 8: 1203–1210. <https://doi.org/10.1016/j.socscimed.2010.01.002>
- [11] Marc G. Berman, John Jonides, and Stephen Kaplan. 2008. The Cognitive Benefits of Interacting With Nature. *Psychological Science* 19, 12: 1207–1212. <https://doi.org/10.1111/j.1467-9280.2008.02225.x>
- [12] Deborah Biggerstaff. 2012. Qualitative Research Methods in Psychology. . 175–206. <https://doi.org/10.5772/2410>
- [13] Elisa Bignante. 2010. The use of photo-elicitation in field research. *EchoGéo*, 11. <https://doi.org/10.4000/echogeo.11622>
- [14] Diana E. Bowler, Lisette M. Buyung-Ali, Teri M. Knight, and Andrew S. Pullin. 2010. A systematic review of evidence for the added benefits to health of exposure to natural environments. *BMC Public Health* 10, 1: 456. <https://doi.org/10.1186/1471-2458-10-456>
- [15] Tina Bringslimark, Terry Hartig, and Grete Grindal Patil. 2007. Psychological Benefits of Indoor Plants in Workplaces: Putting Experimental Results into Context. *HortScience* 42, 3: 581–587. <https://doi.org/10.21273/HORTSCI.42.3.581>
- [16] Amber Case. 2016. Calm technology: principles and patterns for non-intrusive design. O'Reilly, Beijing. Retrieved March 10, 2021 from <http://public.ebookcentral.proquest.com/choice/publicfullrecord.aspx?p=4333779>
- [17] Donald Owen Case. 2007. *Looking for Information: A Survey of Research on Information Seeking, Needs, and Behavior*. Elsevier/Academic Press.
- [18] Victoria Clarke and Virginia Braun. 2014. Thematic Analysis. In *Encyclopedia of Critical Psychology*, Thomas Teo (ed.). Springer, New York, NY, 1947–1952. https://doi.org/10.1007/978-1-4614-5583-7_311
- [19] Helen Close. 2007. The use of photography as a qualitative research tool: with reference to her own study of children with long-term conditions, Helen Close considers whether photography as a research method can be both valuable and ethical. *Nurse Researcher* 15, 1: 27–37.
- [20] Susie Cobbledick. 1996. The Information-Seeking Behavior of Artists: Exploratory Interviews. *The Library Quarterly: Information, Community, Policy* 66, 4: 343–372.
- [21] Hannah Cohen-Cline, Eric Turkheimer, and Glen E. Duncan. 2015. Access to green space, physical activity and mental health: a twin study. *J Epidemiol Community Health* 69, 6: 523–529. <https://doi.org/10.1136/jech-2014-204667>
- [22] John Collier and Malcolm Collier. 1986. *Visual Anthropology: Photography as a Research Method*. UNM Press.
- [23] John Collier Jr. 1957. Photography in Anthropology: A Report on Two Experiments. *American Anthropologist* 59, 5: 843–859. <https://doi.org/10.1525/aa.1957.59.5.02a00100>
- [24] Kenneth A. Cory. 1997. Discovering Hidden Analogies in an Online Humanities Database. *Computers and the Humanities* 31, 1: 1–12. <https://doi.org/10.1023/A:1000422220677>
- [25] Eric Courchesne and Greg Allen. 1997. Prediction and preparation, fundamental functions of the cerebellum. *Learning & Memory* 4, 1: 1–35. <https://doi.org/10.1101/lm.4.1.1>
- [26] Ida Damen, Rens Brankaert, Carl Megens, Pieter van Wesemael, Aarnout Brombacher, and Steven Vos. 2018. Let's Walk and Talk: A Design Case to Integrate an Active Lifestyle in Daily Office Life. In *Extended Abstracts of the 2018 CHI Conference on Human Factors in Computing Systems (CHI EA '18)*, 1–10. <https://doi.org/10.1145/3170427.3174353>
- [27] Ida Damen, Anika Kok, Bas Vink, Hans Brombacher, Steven Vos, and Carine Lallemand. 2020. The Hub: Facilitating Walking Meetings through a Network of Interactive Devices. In *Companion Publication of the 2020 ACM Designing Interactive Systems Conference (DIS' 20 Companion)*, 19–24. <https://doi.org/10.1145/3393914.3395876>
- [28] Ida Damen, Carine Lallemand, Rens Brankaert, Aarnout Brombacher, Pieter van Wesemael, and Steven Vos. 2020. Understanding Walking Meet-

- ings: Drivers and Barriers. In *Proceedings of the 2020 CHI Conference on Human Factors in Computing Systems (CHI '20)*, 1–14. <https://doi.org/10.1145/3313831.3376141>
- [29] Ida Damen, Steven Vos, and Carine Lallemand. 2021. The Hubs: Design Insights for Walking Meeting Technology. In *Human-Computer Interaction – INTERACT 2021 (Lecture Notes in Computer Science)*, 610–629. https://doi.org/10.1007/978-3-030-85610-6_35
- [30] Julian Dobson, Jo Birch, Paul Brindley, John Henneberry, Kirsten McEwan, Meghann Mears, Miles Richardson, and Anna Jorgensen. 2021. The magic of the mundane: The vulnerable web of connections between urban nature and wellbeing. *Cities* 108: 102989. <https://doi.org/10.1016/j.cities.2020.102989>
- [31] Iris Epstein, Bonnie Stevens, Patricia McKeever, and Sylvain Baruchel. 2006. Photo Elicitation Interview (PEI): Using Photos to Elicit Children’s Perspectives. *International Journal of Qualitative Methods* 5, 3: 1–11. <https://doi.org/10.1177/160940690600500301>
- [32] Sandra Erdelez. 1999. Information Encountering: It’s More Than Just Bumping into Information. *Bulletin of the American Society for Information Science and Technology* 25, 3: 26–29. <https://doi.org/10.1002/bult.118>
- [33] Kirk I. Erickson, Michelle W. Voss, Ruchika Shaurya Prakash, Chandramallika Basak, Amanda Szabo, Laura Chaddock, Jennifer S. Kim, Susie Heo, Heloisa Alves, Siobhan M. White, Thomas R. Wojcicki, Emily Mailey, Victoria J. Vieira, Stephen A. Martin, Brandt D. Pence, Jeffrey A. Woods, Edward McAuley, and Arthur F. Kramer. 2011. Exercise training increases size of hippocampus and improves memory. *Proceedings of the National Academy of Sciences* 108, 7: 3017–3022. <https://doi.org/10.1073/pnas.1015950108>
- [34] Allen Foster. 2006. A Non-linear Perspective on Information Seeking. In *New Directions in Human Information Behavior*, Amanda Spink and Charles Cole (eds.). Springer Netherlands, Dordrecht, 155–170. https://doi.org/10.1007/1-4020-3670-1_9
- [35] Allen Foster and Nigel Ford. 2003. Serendipity and information seeking: an empirical study. *Journal of Documentation* 59, 3: 321–340. <https://doi.org/10.1108/00220410310472518>
- [36] Xanthe Glaw, Kerry Inder, Ashley Kable, and Michael Hazelton. 2017. Visual Methodologies in Qualitative Research: Autophotography and Photo Elicitation Applied to Mental Health Research. *International Journal of Qualitative Methods* 16, 1: 1609406917748215. <https://doi.org/10.1177/1609406917748215>
- [37] Douglas Harper. 2002. Talking about pictures: A case for photo elicitation. *Visual Studies* 17, 1: 13–26. <https://doi.org/10.1080/14725860220137345>
- [38] Judith H. Heerwagen and Gordon H. Orians. 1986. Adaptations to Windowlessness: A Study of the Use of Visual Decor in Windowed and Windowless Offices. *Environment and Behavior* 18, 5: 623–639. <https://doi.org/10.1177/0013916586185003>
- [39] C. H. Hillman, M. B. Pontifex, L. B. Raine, D. M. Castelli, E. E. Hall, and A. F. Kramer. 2009. The effect of acute treadmill walking on cognitive control and academic achievement in preadolescent children. *Neuroscience* 159, 3: 1044–1054. <https://doi.org/10.1016/j.neuroscience.2009.01.057>
- [40] Susan Hogan and Lorna Warren. 2012. Dealing with Complexity in Research Processes and Findings: How Do Older Women Negotiate and Challenge Images of Aging? *Journal of Women & Aging* 24, 4: 329–350. <https://doi.org/10.1080/08952841.2012.708589>
- [41] Stephen Kaplan. 1995. The restorative benefits of nature: Toward an integrative framework. *Journal of Environmental Psychology* 15, 3: 169–182. [https://doi.org/10.1016/0272-4944\(95\)90001-2](https://doi.org/10.1016/0272-4944(95)90001-2)
- [42] Stephen Kaplan. 2001. Meditation, Restoration, and the Management of Mental Fatigue. *Environment and Behavior* 33, 4: 480–506. <https://doi.org/10.1177/00139160121973106>
- [43] Mia Keinänen. 2016. Taking your mind for a walk: a qualitative investigation of walking and thinking among nine Norwegian academics. *Higher Education* 71, 4: 593–605. <https://doi.org/10.1007/s10734-015-9926-2>
- [44] Stephen R. Kellert and Edward O. Wilson. 2013. *The Biophilia hypothesis*. Island Press, Washington, D.C. Retrieved May 11, 2022 from <http://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&scope=site&db=nlebk&db=nlabk&AN=164142>
- [45] Jenny Kitzinger. 1995. Qualitative Research: Introducing Focus Groups. *BMJ (Clinical research ed.)* 311: 299–302. <https://doi.org/10.1136/bmj.311.7000.299>
- [46] Y. A. W. de Kort, A. L. Meijnders, A. A. G. Sponselee, and W. A. IJsselstein. 2006. What’s wrong with virtual trees? Restoring from stress in a mediated environment. *Journal of Environmental Psychology* 26, 4: 309–320. <https://doi.org/10.1016/j.jenvp.2006.09.001>
- [47] Byoung-Suk Kweon, Roger S. Ulrich, Verrick D. Walker, and Louis G. Tassinary. 2008. Anger and Stress: The Role of Landscape Posters in an Office Setting. *Environment and Behavior* 40, 3: 355–381. <https://doi.org/10.1177/0013916506298797>
- [48] Élise Labonté-LeMoyne, Radhika Santhanam, Pierre-Majorique Léger, François Courtemanche, Marc Fredette, and Sylvain Sénécal. 2015. The delayed effect of treadmill desk usage on recall and

- attention. *Computers in Human Behavior* 46: 1–5. <https://doi.org/10.1016/j.chb.2014.12.054>
- [49] Phil Leather, Mike Pyrgas, Di Beale, and Claire Lawrence. 1998. Windows in the Workplace: Sunlight, View, and Occupational Stress. *Environment and Behavior* 30, 6: 739–762. <https://doi.org/10.1177/001391659803000601>
- [50] Juyoung Lee, Bum-Jin Park, Yuko Tsunetsugu, Takahide Kagawa, and Yoshifumi Miyazaki. 2009. Restorative effects of viewing real forest landscapes, based on a comparison with urban landscapes. *Scandinavian Journal of Forest Research* 24, 3: 227–234. <https://doi.org/10.1080/02827580902903341>
- [51] T. A. Loeffler. 2004. A Photo Elicitation Study of the Meanings of Outdoor Adventure Experiences. *Journal of Leisure Research* 36, 4: 536–556. <https://doi.org/10.1080/00222216.2004.11950035>
- [52] Andrés Lucero. 2015. Using Affinity Diagrams to Evaluate Interactive Prototypes. In *Human-Computer Interaction – INTERACT 2015 (Lecture Notes in Computer Science)*, 231–248. https://doi.org/10.1007/978-3-319-22668-2_19
- [53] George MacKerron and Susana Mourato. 2013. Happiness is greater in natural environments. *Global Environmental Change* 23, 5: 992–1000. <https://doi.org/10.1016/j.gloenvcha.2013.03.010>
- [54] Moira Maguire and Brid Delahunt. 2017. Doing a thematic analysis: A practical, step-by-step guide for learning and teaching scholars. *All Ireland Journal of Higher Education* 9, 3. Retrieved May 11, 2022 from <https://ojs.aishe.org/index.php/aishe-j/article/view/335>
- [55] Iana Markevych, Julia Schoierer, Terry Hartig, Alexandra Chudnovsky, Perry Hystad, Angel M. Dzhambov, Sjerp de Vries, Margarita Triguero-Mas, Michael Brauer, Mark J. Nieuwenhuijsen, Gerd Lupp, Elizabeth A. Richardson, Thomas Astell-Burt, Donka Dimitrova, Xiaoqi Feng, Maya Sadeh, Marie Standl, Joachim Heinrich, and Elaine Fuertes. 2017. Exploring pathways linking greenspace to health: Theoretical and methodological guidance. *Environmental Research* 158: 301–317. <https://doi.org/10.1016/j.envres.2017.06.028>
- [56] F. Stephan Mayer, Cynthia McPherson Frantz, Emma Bruehlman-Senecal, and Kyffin Doliver. 2009. Why Is Nature Beneficial?: The Role of Connectedness to Nature. *Environment and Behavior* 41, 5: 607–643. <https://doi.org/10.1177/0013916508319745>
- [57] Abigail McBirnie. 2008. Seeking serendipity: the paradox of control. *Aslib Proceedings* 60, 6: 600–618. <https://doi.org/10.1108/00012530810924294>
- [58] Lori McCay-Peet and Elaine G. Toms. 2015. Investigating serendipity: How it unfolds and what may influence it. *Journal of the Association for Information Science and Technology* 66, 7: 1463–1476. <https://doi.org/10.1002/asi.23273>
- [59] Kirsten McEwan, Miles Richardson, Paul Brindley, David Sheffield, Crawford Tait, Steve Johnson, Hana Sutch, and Fiona J Ferguson. 2020. Shmapped: development of an app to record and promote the well-being benefits of noticing urban nature. *Translational Behavioral Medicine* 10, 3: 723–733. <https://doi.org/10.1093/tbm/ibz027>
- [60] Kirsten McEwan, Miles Richardson, David Sheffield, Fiona J. Ferguson, and Paul Brindley. 2019. A Smartphone App for Improving Mental Health through Connecting with Urban Nature. *International Journal of Environmental Research and Public Health* 16, 18: 3373. <https://doi.org/10.3390/ijerph16183373>
- [61] Ethan A. McMahan and David Estes. 2015. The effect of contact with natural environments on positive and negative affect: A meta-analysis. *The Journal of Positive Psychology* 10, 6: 507–519. <https://doi.org/10.1080/17439760.2014.994224>
- [62] Gareth Morgan and Linda Smircich. 1980. The Case for Qualitative Research. *The Academy of Management Review* 5, 4: 491–500. <https://doi.org/10.2307/257453>
- [63] Carey M. Noland. 2006. Auto-Photography as Research Practice: Identity and Self-Esteem Research. *Journal of Research Practice* 2, 1: 19.
- [64] D. Nutsford, A. L. Pearson, and S. Kingham. 2013. An ecological study investigating the association between access to urban green space and mental health. *Public Health* 127, 11: 1005–1011. <https://doi.org/10.1016/j.puhe.2013.08.016>
- [65] Marilyn Oppezzo and Daniel L. Schwartz. 2014. Give your ideas some legs: The positive effect of walking on creative thinking. *Journal of Experimental Psychology: Learning, Memory, and Cognition* 40, 4: 1142–1152. <https://doi.org/10.1037/a0036577>
- [66] Helen Pain. 2012. A Literature Review to Evaluate the Choice and Use of Visual Methods. *International Journal of Qualitative Methods* 11, 4: 303–319. <https://doi.org/10.1177/160940691201100401>
- [67] Adam Palanica, Aleksandra Lyons, Madeline Cooper, Andrew Lee, and Yan Fossat. 2019. A comparison of nature and urban environments on creative thinking across different levels of reality. *Journal of Environmental Psychology* 63: 44–51. <https://doi.org/10.1016/j.jenvp.2019.04.006>
- [68] Vikram Patel, Alan J Flisher, Sarah Hetrick, and Patrick McGorry. 2007. Mental health of young people: a global public-health challenge. *The Lancet* 369, 9569: 1302–1313. [https://doi.org/10.1016/S0140-6736\(07\)60368-7](https://doi.org/10.1016/S0140-6736(07)60368-7)
- [69] Ray Pawson and Nick Tilley. 1997. *Realistic Evaluation*. Sage Publications, Thousand Oaks, CA.

- ation. SAGE Publications Ltd. Retrieved May 11, 2022 from <https://uk.sagepub.com/en-gb/eur/realistic-evaluation/book205276>
- [70] Michael G. Pratt. 2009. From the Editors: For the Lack of a Boilerplate: Tips on Writing Up (and Reviewing) Qualitative Research. <https://doi.org/10.5465/amj.2009.44632557>
- [71] Royston M. Roberts. 1991. *Serendipity: Accidental Discoveries in Science*. Wiley.
- [72] Mark de Rond. 2014. The structure of serendipity. *Culture and Organization* 20, 5: 342–358. <https://doi.org/10.1080/14759551.2014.967451>
- [73] Victoria Rubin, Jacquelyn Burkell, and Anabel Quan-Haase. 2011. Facets of serendipity in everyday chance encounter: A grounded theory approach to blog analysis. *Information Research* 16, 3. Retrieved from <http://www.informationr.net/ir/16-3/paper488.html>
- [74] Richard M. Ryan, Netta Weinstein, Jesse Bernstein, Kirk Warren Brown, Louis Mistretta, and Marylène Gagné. 2010. Vitalizing effects of being outdoors and in nature. *Journal of Environmental Psychology* 30, 2: 159–168. <https://doi.org/10.1016/j.jenvp.2009.10.009>
- [75] S. Shibata and N. Suzuki. 2004. Effects of an indoor plant on creative task performance and mood. *Scandinavian Journal of Psychology* 45, 5: 373–381. <https://doi.org/10.1111/j.1467-9450.2004.00419.x>
- [76] Janet Smithson. 2000. Using and analysing focus groups: Limitations and possibilities. *International Journal of Social Research Methodology* 3, 2: 103–119. <https://doi.org/10.1080/136455700405172>
- [77] J.B. Sykes. 1976. *Serendipity*. The Concise Oxford English Dictionary.
- [78] Shun Takai and Kosuke Ishii. 2010. A Use of Subjective Clustering to Support Affinity Diagram Results in Customer Needs Analysis. *Concurrent Engineering* 18, 2: 101–109. <https://doi.org/10.1177/1063293X10372792>
- [79] M. E. Thomas. 2009. Auto-photography. 8.
- [80] Liisa Tyrväinen, Ann Ojala, Kalevi Korpela, Timo Lanki, Yuko Tsunetsugu, and Takahide Kagawa. 2014. The influence of urban green environments on stress relief measures: A field experiment. *Journal of Environmental Psychology* 38: 1–9. <https://doi.org/10.1016/j.jenvp.2013.12.005>
- [81] Roger S. Ulrich. 1983. Aesthetic and Affective Response to Natural Environment. In *Behavior and the Natural Environment*, Irwin Altman and Joachim F. Wohlwill (eds.). Springer US, Boston, MA, 85–125. https://doi.org/10.1007/978-1-4613-3539-9_4
- [82] Roger S. Ulrich, Robert F. Simons, Barbara D. Losito, Evelyn Fiorito, Mark A. Miles, and Michael Zelson. 1991. Stress recovery during exposure to natural and urban environments. *Journal of Environmental Psychology* 11, 3: 201–230. [https://doi.org/10.1016/S0272-4944\(05\)80184-7](https://doi.org/10.1016/S0272-4944(05)80184-7)
- [83] Pek Van Andel. 1994. Anatomy of the Unsought Finding. *Serendipity: Origin, History, Domains, Traditions, Appearances, Patterns and Programmability*. The British Journal for the Philosophy of Science 45, 2: 631–648.
- [84] Mark Weiser and John Seely Brown. 1997. The Coming Age of Calm Technology. In *Beyond Calculation: The Next Fifty Years of Computing*, Peter J. Denning and Robert M. Metcalfe (eds.). Springer, New York, NY, 75–85. https://doi.org/10.1007/978-1-4612-0685-9_6
- [85] Nancy M. Wells and Gary W. Evans. 2003. Nearby Nature: A Buffer of Life Stress among Rural Children. *Environment and Behavior* 35, 3: 311–330. <https://doi.org/10.1177/0013916503035003001>
- [86] Walter Werner. *The Social Studies Curriculum : Purposes, Problems, and Possibilities*, Third Edition. Retrieved November 19, 2021 from <https://web.s.ebscohost.com/ehost/ebookviewer/ebook/bmxlYmtfXzE3OTc2Ni9fQU41?sid=333e8831-ffb8-46b2-a715-6345e0d18c53@redis&vid=0&format=EB&rid=1>
- [87] Jennifer Weuve, Jae Hee Kang, JoAnn E. Manson, Monique M. B. Breteler, James H. Ware, and Francine Grodstein. 2004. Physical Activity, Including Walking, and Cognitive Function in Older Women. *JAMA* 292, 12: 1454–1461. <https://doi.org/10.1001/jama.292.12.1454>
- [88] Harvey A Whiteford, Louisa Degenhardt, Jürgen Rehm, Amanda J Baxter, Alize J Ferrari, Holly E Erskine, Fiona J Charlson, Rosana E Norman, Abraham D Flaxman, Nicole Johns, Roy Burstein, Christopher JL Murray, and Theo Vos. 2013. Global burden of disease attributable to mental and substance use disorders: findings from the Global Burden of Disease Study 2010. *The Lancet* 382, 9904: 1575–1586. [https://doi.org/10.1016/S0140-6736\(13\)61611-6](https://doi.org/10.1016/S0140-6736(13)61611-6)
- [89] Edward O. Wilson. 1984. *Biophilia*. Harvard University Press.
- [90] 2012. The benefits of regular walking for health, wellbeing and the environment. Retrieved May 11, 2022 from <https://www.livingstreets.org.nz/sites/default/files/Physical%20and%20mental%20benefits%20of%20walking-v-1-20120911.pdf>
- [91] Dazz Cam - Vintage Camera. App Store. Retrieved May 7, 2022 from <https://apps.apple.com/us/app/dazz-cam-vintage-camera/id1422471180>

Appendix I: Full protocol user study

Protocol user study 1

M2.2. project Workwalk and Hub

MAIN QUESTION

When and why do serendipities occur when first time work walkers are brainstorming, while recording the serendipitous moments through photo elicitation?

Definition of serendipity: a cause (a visual, sound, feeling, taste, an event or situation) that happens or exists and results in a new discovery, connection, thought or idea.

SUB QUESTIONS

- What (type of) serendipities are recorded?
- When do serendipities occur, or when did the participant select these serendipities?
- Why do serendipities occur, or why did the participant select these serendipities?
- How do or did the recorded serendipities influence the thought process?
- How relevant were the photographed visuals, sounds, feelings, tastes, events or situations for the thought process?
- How relevant were the connections as a result of that captured in the photos for the thought process?
- What value did the recorded serendipities have for the work of the participant?
- What influence do different routes have on the serendipities?

OBJECTIVE

Understand how serendipities or in other words: external factors in the outside environment influence brainstorming in general work.

METHOD

This experiment will consist of two phases. First, there is an individual phase in which participants will walk one of four predetermined routes at the High Tech Campus in Eindhoven after being introduced to the study. They are asked to take photos of anything that leads to a new discovery, connection, thought or idea. Otherwise said: anything that inspires or triggers them. A focus group will follow after, in which participants that walked the same route reflect on their experience. The photos will be printed and hung on a wall, after which the participants together discuss their taken photos and place them in a quadrant. The first axis of this quadrant regards the (work) value of the serendipity. The other axis addresses the level of distraction that the serendipity caused.

The experiment aims for ten to twenty participants, which are young professionals between 20 and 35 years old, from different work fields. There are no specific age, gender or other demographic requirements that participants have to meet but the participants do have to be new to walking for work or in other words; have no experience with Workwalks. Firstly, this target group was chosen as young professionals are expected to be open to the novelty of Workwalks. Secondly, people new to walking for work are expected to be in a more exploratory, evaluating and critical mindset regarding the concept of Workwalks and how these influence their work life. Participants will be recruited based on convenience sampling via contacts at the experiment location. After the initial contact for invitation, they will receive a document with a short introduction and consent form to sign before the user study starts.

SCRIPT SESSION 1

Introduction

Thank you for participating in this study for my project. If I am correct, you've already read the introduction when signing the consent form but I will repeat it for you shortly. This is a study for my graduation project. I am researching the so-called Workwalk. The Workwalk is a concept that combines the benefits of walking with the activities that most office workers perform during their workday. Having a walk outside is often seen as a break, but the Workwalk is

intended as part of the working day. For example: Instead of having a regular meeting, sitting at a table in a meeting room, the Workwalk is meant to motivate people to have a walk while discussing work related topics. This means you can have a change of scenery during the day, without taking too many breaks and losing productivity.

Today, we are going to do something similar. We are currently walking a route that you will walk one more time, by yourself right after. During that walk on your own, I would like you to brainstorm about: *'How can we transition from working from home to working on campus again?'* So, please think about that challenge while walking the route. I will also give you this phone to take photos with. It would be great if you could use the app Dazz Cam to capture everything that inspires you along the route. Anything that is remarkable, funny or in any other way triggering to you. It can be something you see, but also something you hear, feel or smell for example. Please only take one photo per thing that inspires you, unless the picture is not sharp.

I won't go with you, but after you return, we will shortly reflect on your brainstorm and the pictures you took. There is no right or wrong. Please speak your mind and let your ideas be as wild as you want. Oh, and have fun taking the photos!

Signing the consent form (If not done already)

Interview after brainstorm

1. How did the brainstorm go?
2. What was it like to walk during your brainstorm?
3. How did taking photos during your brainstorm go?
4. Can you give me a summary of your results by showing your pictures?
5. Can you name one, two or three keywords to describe the idea behind each photo?
6. What was the best idea and why?
7. Are there things you didn't photograph, that you maybe would have photographed if you could go back in time?

8. How has the fact that you were having a Workwalk influenced the brainstorm?

Additional feedback opportunity

1. What did you think of this user study?
2. Is there anything else I need to know, consider or takeaway? Any other feedback or any other thoughts regarding the topic that you would like to share with me?

SCRIPT SESSION 2

Introduction

Thank you all for joining this second session. I hope you have enjoyed the first meeting we had. You have all walked the same route, and brainstormed about the same challenge: namely, transitioning from working from home to working from the office. Today, we will use this Miro board. As you can see, I've put up all of the pictures you took during your walk. We will start with a short introduction round.

1. Can you introduce yourself shortly? Just your name, age and job is fine.
2. Please take two minutes to look at your own photos. Imagine yourself on the walk again and reflect on the photos that you took.
3. Get to know each other's photos → Can you run us through the photos that you took and explain your thought process in three minutes?
4. What do you notice about the pictures of the others?
5. How are your photos the same?
6. How are your photos different?
7. Could these images inspire or trigger you in any way? Do they have an effect on you?

Mapping and labelling the photos

1. Could you take your own pictures, and map them in this graph?
2. Can you shortly write your reasoning on a post-it that you place next to the images in the graph? And could you label each of the photos with these post-its? You can also come up with descriptive terms yourself. You can label your own photos, but also that of others.

Additional feedback opportunity

1. Can you shortly reflect on your experience with the Workwalk? Did you enjoy it and would you do it again?
 - a. How do you think a walking experience like this could influence your work?
2. Literal check on the term 'serendipity'. What do you think of this term and its definition related to Workwalks and the experience you had?
3. Any final thoughts?
4. What did you think of this user study?
5. Is there anything else I need to know, consider or takeaway? Any other feedback or any other thoughts regarding the topic that you would like to share with me?

The researcher will ask more questions based on the course of the interview. This means that the researcher can ask new questions based on previous answers that are given, or that the researcher can ask extra questions if these occur during the interview.

ANALYSIS OF THE DATA

The analysis of the data will be done according to a thematic analysis. There will be three 'data streams' that will be included in the analysis:

1. Photos and corresponding keywords by participants
2. Spoken input from the recordings of the sessions
3. Output of the graph and labeling by participants

Ethical Review Form Education

(Version 17.07.2020)

This Ethical Review Form should be completed for every research study that involves human participants or personally identifiable data. The form should be submitted and approved by your supervisor before potential participants are approached to take part in the research study.

Part 1: General Study Information

1	Student name and email	Anika Kok, a.k.kok@student.tue.nl
2	Supervisor name and email	Minha Lee, m.lee@tue.nl
3	Degree Program	Industrial Design
4	Bachelor/master	Master
5	Bachelor/master end project?	Master end project
6	Course name and code	DFM220
7	Project title	Serendipity in walking meetings
8	Research location	High Tech Campus Eindhoven
9	Research period (start/end date)	Between 01-10-2021 and 01-02-2022
10	[If Applicable] Proposal already approved by (external) Ethical Review Board: Add name, date of approval, and contact details of the ERB	-
11	Research question	What unplanned triggers, i.e., serendipitous moments influencing the outcome of brainstorming that occur when ideating workers are walking outside can be identified? What properties do these have, like when do they occur, why do they occur and what influence do they have?
12	Description of the research method	This experiment will consist of two phases. First, there is an individual phase in which participants will walk one of four predetermined routes at the High Tech Campus in Eindhoven after being introduced to the study. They are asked to take photos of anything that leads to a new discovery, connection, thought or idea. Otherwise said: anything that inspires or triggers them. A focus group will follow after, in which participants that walked the same route reflect on their experience. The photos will be printed and hung on a wall, after which the participants together discuss their taken photos and place them in a quadrant. The first axis of this quadrant regards the (work) value of the serendipity. The other axis addresses the level of distraction that the serendipity caused. In short, participants will be interviewed, asked to take pictures while walking and requested to participate in a group discussion.
13	Description of the research population, in- and exclusion criteria	The experiment aims for ten to twenty participants, which are young professionals between 20 and 35 years old, from different work fields. There are no specific age,

Ethical Review Form

		gender or other demographic requirements that participants have to meet but the participants do have to be new to walking for work or in other words; have no experience with Workwalks.
14	Number of participants	Between ten and twenty.
15	Explain why the research is socially important.	This research is important as walking as part of the workday poses a promising opportunity to help improve vitality of office workers. I will address the Workwalk, which is a service design by Damen et al., (2019) created to motivate people to be more active during their workday. Her research, conducted at the Eindhoven University of Technology shows that walking for work can help improve general health of office workers.
16	Describe the way participants will be recruited	Participants will be recruited based on convenience sampling via contacts at the experiment location. After the initial contact for invitation, they will receive a document with a short introduction and consent form to sign before the user study starts.
17	Provide a brief statement of the risks you expect for the participants or others involved in the research and explain. Take into consideration any personal data you may gather and privacy issues.	This study involves minimal risks for the participants. Participants will not be exploited, and the research plan will be revealed before the start of the study. The researchers will have access to this data only with prior consent from the participants, who can decline to share their results at any moment. No children will be involved in this study. The interviews include only low risk information with results being only presented in anonymized form (excluding the researchers involved in this project). Hence, I expect no risks for the participants. Interviews and observations conducted will be focused exclusively on the experience of the user study and its research question. Additionally, the tasks that will be asked from participants in order to structure evaluations and tests will be such that they do not deviate from regular activities in the specified context. The data will be kept on a password protected, personal computer or password protected academic online platform at the Eindhoven University of Technology. The personal data related to the study will be anonymized, and test subjects will never be recognizable in publications, academic material or any other mean. The results of this study can be disseminated in scientific conferences and published in scientific research journals.

Ethical Review Form

Ethical Review Form

Part 2: Checklist for Minimal Risk			
		Yes	No
1	Does the study have a medical scientific research question or claim (see definition below) <i>Medical/scientific research is research which is carried out with the aim of finding answers to a question in the field of illness and health (etiology, pathogenesis, signs/symptoms, diagnosis, prevention, outcome or treatment of illness), by systematically collecting and analysing data. The research is carried out with the intention of contributing to medical knowledge which can also be applied to populations outside of the direct research population.'</i>	☐	☒
		If yes or maybe: Your supervisor should submit the study to the ERB. You cannot get automatic ethical approval	If no: Continue with question 2
2	Does the study involve human material (such as surgery waste material derived from non-commercial organizations such as hospitals)?	☐	☒
		If yes or maybe: This is only allowed if your supervisor has consulted with the medical coordinator. Continue with question 3	If no: Continue with question 3
3	Will the participants give their explicit consent – on a voluntary basis – either digitally or on paper? Or have they given consent in the past for the purpose of education or for re-use in line with the current research question?	☒	☐
		If yes: Continue with question 4	If no: Your supervisor should submit the study to the ERB. You cannot get automatic ethical approval
4	Will the study involve discussion or collection of personal data? (e.g. name, address, phone number, email address, IP address, BSN number, location data) or will the study collect and store videos, pictures, or other identifiable data of human subjects?	☒	☐
		If yes: The handling, storing and de-identification of the personal data should be discussed with your supervisor. Continue with question 5 if you met all requirements for handling personal data (see ...)	If no: Continue with question 5

		Yes	No
5	Does the study involve participants who are particularly vulnerable or unable to give informed consent? (e.g. children, people with learning difficulties, patients, people receiving counselling, people living in care or nursing homes, people recruited through self-help groups)?	☐	☒
		If yes: Your supervisor should submit the study to the ERB. You cannot get automatic ethical approval	If no: Continue with question 6
6	May the research procedure cause harm or discomfort to the participant in any way? (e.g. causing pain or more than mild discomfort, stress, or anxiety)	☐	☒
		If yes: Your supervisor should submit the study to the ERB. You cannot get automatic ethical approval	If no: Continue with question 7
7	Will the participants receive any compensation for their participation? Such as a coupon or a chance to win a prize?	☐	☒
		If yes: Your supervisor should submit the study to the ERB. You cannot get automatic ethical approval	If no: Continue with question 8 or 10, depending on the type of study (see red text below)
The following questions 8-9 are for observational research (e.g. (semi-)structured interviews; focus groups; (participatory) observations). If your research is experimental , then skip questions 8-9 and continue with question 10			
8	Will it be necessary for participants to take part in the study without their knowledge and consent at the time? (e.g. covert observation of people)?	☐	☒
		If yes: This is only allowed when observing behavior in public space. If so, continue with question 9. If you observe people in non-public space without their consent, your supervisor should submit the study to the ERB. You cannot get automatic ethical approval	If no: Continue with question 9
9	Will participants be asked to discuss or report sexual experiences, religion, alcohol or drug use, or suicidal thoughts, or other topics that are highly personal or intimate?	☐	☒
		If yes: Your supervisor should submit the study to the ERB. You cannot get automatic ethical approval	If no: Continue with part 3

Ethical Review Form

Ethical Review Form

The following questions 10-13 are for *experimental* research (e.g. measurements on yourself or another person; testing a prototype/device; influencing behavior through manipulation (e.g. light or temperature)).
If your research is *observational*, then skip questions 10-13 and continue with part 3

		Yes	No
10	Is the study invasive (i.e. it affects the body such as puncturing the skin; taking blood or other body material (such as DNA) from the participant)?	☐	☒
	If yes: Your supervisor should submit the study to the ERB. You cannot get automatic ethical approval		If no: Continue with question 11
11	Does the device have a medical purpose such as diagnosis, prevention, monitoring, prediction, prognosis, treatment or alleviation of disease or injury?	☐	☒
	If yes or maybe: Your supervisor should submit the study to the ERB. You cannot get automatic ethical approval		If no: Continue with question 12
12	Will the experiment involve the use of physical devices that are 'CE' certified for unintended use (meaning you will use existing CE certified devices for other things than they were originally intended for)?	☐	☒
	If yes: This is only allowed if they are completely harmless. They should have a harmless voltage of <5V and hazardous waste (fumes/gas/substances) should not be released. You should discuss with your supervisor whether you need to have the device tested for safety		If no: Continue with question 13
13	Will the experiment involve the use of physical devices that are not 'CE' certified?	☐	☒
	If yes: This is only allowed if they are completely harmless. They should have a harmless voltage of <5V and hazardous waste (fumes/gas/substances) should not be released. You should discuss with your supervisor whether you need to have the device tested for safety		If no: Continue with part 3

Part 3: Enclosures and Signature

1	Enclosures (tick if applicable): ☒ Informed consent form (link to template); ☐ The survey the participants need to complete, or a description of other measurements (such as interview questions or a description of the prototype); ☐ Text used to find participants (such as brochures, flyers, etc); ☐ Approval other research ethics committee;	Submitted via Canvas
2	I hereby declare that I have completed this form truthfully Signature(s) of the student(s) Date	06-10-2021

Discuss this form with your supervisor. If any of the boxes you ticked in Part 2 suggest that your supervisor should submit your study to the ERB for ethical approval, try to change your research design in such a way that your supervisor can approve it instead. If this is not possible, ask your supervisor to submit the proposal to the ERB. It will take two to five weeks before you receive a decision from the ERB.

Part 4: Review by supervisor

		Yes	No
1	Does the data storage adhere to all requirements of responsible data management (link toevoegen)?	☐	☐
	If yes: Continue with question 2		If no: Discuss with your student the necessary steps to adhere to the requirements
2	Does the research proposal adhere to all requirements for automatic approval?	☐	☐
	If yes: Please skip the questions 3-6 and sign the form		If no: Discuss with your student if any alterations can be made in order to adhere to the requirements for automatic approval. If you decide that the study cannot adhere to the requirements, then you as a supervisor need to submit the proposal to the ERB. Please answer the following additional questions (3-6)

Ethical Review Form

Additional questions for ERB approval

3	Elaborate on the topics from part 2 that do not allow for automatic approval. Describe how you safeguard any potential risk for the research participant for each topic.	
4	Describe and justify the number of participants you need for this research, taking into account the risks and benefits	
5	Explain if your data are completely anonymous, or whether they will be de-identified (pseudonymized or anonymized) and if so, explain how	
6	Who will have access to the data?	

Part 5: Signature by supervisor

I hereby declare that I have completed this form truthfully Signature of the supervisor Date	 Oct. 15th 2021
--	--

Appendix II: User study results

Transcription 1

R1: Hoe ging het?

P1: Ja prima! Was alleen een stukje aan het begin met die houten dingen waar je overheen moest lopen... Maar dat is spekglad vanwege de regen.

R1: Ohh oke

P1: Dus daar ging ik even... (gebaar balans)

R1: Dus je hebt niet een andere route gepakt maar je hebt gewoon dezelfde route maar voorzichtig gelopen?

P1: Ja precies.

R1: Oke. En hoe ging de brainstorm?

P1: Ja beter dan gedacht eigenlijk. Ik ben normaal niet zo goed in brainstormen... Maar ja...

R1: Ja? En heb je een idee waardoor dat komt?

P1: Ja ik denk dat het komt door de objecten die je ziet.

Want ik had dat ik op een gegeven moment... Meestal verzin ik niet zulke goede ideeën maar had ik het een beetje andersom: ik zag objecten en probeerde er dan een verhaal bij te maken wat zou kunnen werken.

R1: Oke

P1: In plaats van dat je een idee hebt en dat je dan daar aan moet denken.

R1: Ja precies oké. En hoe was het om te lopen terwijl je aan het brainstormen was?

P1: Ja prima. Ja ik was wel ergens bijna gevallen omdat ik eh... er was ineens een bruggetje voor me...

R1: Ohja dat zag je niet?

P1: Dus ik moest even opletten maar voor de rest ja lekker

R1: Oke nice. En hoe was het dan om foto's te maken inderdaad terwijl je aan het wandelen was en de brainstormen aan het doen was?

P1: Ja ik zou het gewoon.. ik zou het verwoorden als ja grappig.. ja af en toe dan wou je een foto maken en dan wou je net wat dichterbij komen dus dan.. normaal gesproken ben je gewend: gewoon op het paadje lopen en nu was het ja even de bosjes in een foto maken en weer terug. Dus ja ik kon er wel om lachen. Ja

R1: Nice. En eh kun je me de foto's laten zien?

Ja. Even kijken zijn hierzo toch?

R1: Ja. Oh wacht ik kan wel even aan die kant komen zitten dat is misschien wel makkelijker.

P1: Oh een is helemaal wit. Ohja die was in mijn broekzak... Ja. Zullen we gewoon bij het begin beginnen?

R1: Ja

P1: Ik had zeg maar hier een foto, een beetje wazig. Maar van de plekken waarbij je leuk samen kan zitten en leuk uitzicht kan hebben over het water zeg maar. Dat ik dacht van ja dat vond ik echt weer een voordeel van op kantoor werken.

R1: Ja.

P1: Dat samen komen. Dus ik denk als je mensen meer hierheen wilt krijgen, dat je wat meer moet gaan doen met dit soort plekken. Ik zou dus denken van, misschien kunnen daar ook werkplekken van worden gemaakt? Want het uitzicht heb je niet overal.

R1: Ja snap ik inderdaad, goed idee.

P1: Ja. En hierzo had ik deze fietsen. Want dat is eigenlijk wat mij vooral tegenhoudt om naar de campus te komen. Ik vind het echt een irritant stuk fietsen... En ik denk dan als je mensen wilt stimuleren om te gaan... Nou ja wie weet kunnen ze ergens een deal sluiten zodat je elektrische fietsen kunnen verhuren van het werk ofzo die je kunt lenen. Dan weet ik zeker dat ik veel vaker zal gaan.

R1: Oke. ja, goed idee inderdaad.

P1: En bijvoorbeeld hierzo, eh dat doet me denken aan het voordeel van thuiswerken. Dat je, veel makkelijker pauze nam. Je ging even lekker de tuin in, even op zo'n lekkere stoel zitten in het zonnetje en dan ging je weer verder. En ik merk dat ik hier zo op kantoor niet doe. Dus dat mis ik wel een beetje.

R1: Ja oke.

P1: En ik denk dat het deels komt omdat je op kantoor, dan heb je al je collega's om je heen en dan voel je je toch een beetje bezwaard om weg te gaan van je werk. Even kijken deze die had ik zeg maar gemaakt in het algemeen. Gewoon dat heerlijk wijds uitzicht want dat had ik dan weer gemist als ik ging thuis werken. Dan zit ik dan nog op mijn studentenkamertje van 12m². En als ik naar buiten kijk zie ik de huizen aan de overkant.

R1: Ja. Ja dat snap ik inderdaad.

P1: Hmhm. En dan hierzo de heide. Maar meer zo omdat het mij echt verraste. Ik heb in mijn leven volgens mij nog maar één of twee keer echte heide gezien, en ik wist niet eens dat het hier zo op de campus zelf zat dus dat was

gewoon een momentje om er stil bij te staan. Ik vond het heel mooi eruit zien. Mooier dan op de foto.

R1: Ja nee dat snap ik inderdaad. Gaaf

P1: En ik weet niet waarom ik deze had gemaakt maar ergens omdat ik het leuk vond omdat je dan de paadjes zeg maar een naam geeft. Ik dacht dat dat... Dat voelde veel knusser ofzo. Ik kan het niet zo heel goed verder beschrijven wat ik daarbij dacht.

R1: Nee maar ik snap het wel inderdaad. Oke..

P1: Dit was in mijn broekzak denk ik...

R1: Ja..

P1: En deze had ik gemaakt van de security camera's... Ehm omdat je je naja thuis veel minder gemonitord voelt. Daar denk ik hier zo nou ja eigenlijk wat ik net al zei. Een beetje die collega's om je heen... Ik ging thuis wat soepeler met mijn uurtjes om. Niet dat ik er twee uur per dag afhaalde maar ik nam sneller pauze en dat telde ik gewoon nog als werktijd zeg maar en bij collega's wordt wel een beetje verwacht: nou je lunchpauze dat is geen werktijd. Terwijl ik vind, van ja ik laad me dan op voor mijn werk dus dat vind ik ook tellen als werktijd.

R1: Ja. Oke..

P1: En deze had ik dan weer, gericht op het thuis werken. Want af en toe voelde ik me dan heel erg opgesloten op mijn kamer.

R1: Ohja goede metafoor. Ja!

P1: Ja precies en dit was dus zo'n voorbeeldje: dat zou ik zelf niet bedacht hebben maar toen ik dat zag dacht ik ja... Zo zag het er af en toe echt uit.

R1: Ohja.

P1: Dus misschien niet hier op het werk dan maar... Het begin van corona toen ik nog studeerde toen heb ik geen enkel vak op de universiteit kunnen volgen en heb ik écht een heel jaar op mijn kamer gezeten en dat voelde zó opgesloten. Dat ik echt blij ben om hier weer te zijn.

R1: Ja nee dat snap ik inderdaad. Gaaf! Oke.

P1: En deze, ja die zie je niet zo heel goed, maar je ziet eigenlijk allemaal takken erop liggen en dat deed me eigenlijk een beetje denken aan processen in het algemeen van terug van thuiswerken naar kantoor dat dat toch een soort van weg gaat zijn met rotzooi erop. Dat gaat niet een simpele weg zijn.

R1: Met obstakels ofzo.

P1: Ja precies!

R1: Oke. Snap ik inderdaad.

P1: En hierzo het sprankje hoop. Dat we er wel uit komen. Dus eh nou ja een plant die eh tussen het gemaakte van de mens door groeit. Deze vind ik heel grappig omdat ik me voel als dat ding. Ik weet niet wat het ding zelf is, maar lekker midden in de natuur. Dat merk ik echt als ik hier zo wandel. In de lunchpauzes... Ik heb collega's die heel veel wandelen. En die slepen mij altijd mee. En dat voelt hier wel echt heel fijn.

R1: Ja. Trouwens even een leuk weetje: dat zijn blijkbaar dingen om op te zitten en te werken.

P1: Oh oke!

R1: Ja dat werd mij verteld door iemand die dat weet. Dat is wel grappig.

P1: Ja maar ik vind ze niet heel aantrekkelijk overkomen om op te zitten ofzo.

R1: Nee dat zei ik ook al tegen die persoon inderdaad. Maar goed ja.

P1: Ehm ja. Deze vind ik weer terug komen op de reistijd. Dat is dan misschien geen dertig kilometer maar het voelt altijd als een hele weg. En ik heb wel eens uitgerekend hoeveel tijd het mij bespaart als ik vanuit huis ga werken en per dag is dat gewoon meer dan een uur die ik ook aan iets anders kan besteden.

R1: Ja. Ja precies dat snap ik wel.

P1: Nou en dan nog de rots. Ben ik volledig vergeten waarom.

R1: Ja.

P1: Een rotsvast vertrouwen... Nee dat weet ik echt niet meer.

R1: Ja dat kan.

P1: Grappig. En dat was dus de laatste.

R1: Oke nice. Nou wat ik ga doen, is ik ga aan de hand van deze opname ga ik dan ook even wat steekwoorden opschrijven per foto. Zodat je dat straks, in de volgende sessie je nog kan herinneren. En wat was je beste idee en waarom?

P1: Nou ik denk dus die ene met die sloten omdat dat een idee was dat je zelf niet... Wat zelf echt niet in je op was gekomen.

R1: Ja. Ja precies met die deksels. Dat je je opgesloten voelde. Ja. Cool. En zijn er dingen die je niet gefotografeerd hebt maar die je wel zijn opgevallen

waarvan je later misschien dacht, van oh dat had ik toch moeten fotograferen?

P1: Nou dat was meer omdat ik het niet relevant vond aan de brainstorm die je moest doen. Want ik had af en toe wel stukjes natuur die ik gewoon heel mooi vond.

R1: Ja oke dus dan meer de omgeving die je wel heel mooi eruit vond zien.

P1: Ja dus dat heeft niet te maken met dat je... Je hebt het niet nodig ofzo maar wel dat je ernaar kijkt. Nou ja de heide was een voorbeeld dat je er wel echt een foto van wou maken. Maar... Ja ik zag, ik keek bijvoorbeeld naar het water en daar zag je van dat groene alg. Ja dat is eigenlijk helemaal niet fijn verder, maar het ziet er wel heel mooi uit enzo. Het valt je op.

R1: Oke. Cool. En je hebt het al een beetje beantwoord, maar... Ehm. Hoe heeft het feit dat je zo, ja dit noemen ze in mijn project in ieder geval een Workwalk zeg maar. Dus dat je wandelt terwijl je aan het werken bent en niet per se als pauze. Hoe heb je dat ervaren?

P1: Ja dus heel aangenaam. Ik vraag me wel af hoe dat gaat zijn als ik over meer werk gerelateerde dingen moet gaan brainstormen. Dat zou ik wel interessant vinden om te kijken hoe dat is. Want ik kan me voorstellen dat dat wat meer los staat van de natuur.

R1: Ja. Oké dus als jij bijvoorbeeld inderdaad in je eigen werk een probleem hebt waar je tegenaan loopt en je komt er echt niet uit, en je gaat even naar buiten om te wandelen.. Hoe zou dat dan zijn?

P1: Ja dat weet ik niet zo goed. Ik denk op zich ook wel positief want meestal als ik ergens niet uitkom of vastloop dan... Ik heb wel iets anders liggen dat ik kan doen dus dan stop ik daarmee. Dus ik denk of je nou een andere opdracht gaat doen of echt buiten gaat wandelen. Dat allebei wel een positief effect heeft.

R1: En zie je dan ruimte om dit vaker te doen in je eigen werk? Of denk je van nou zo is het goed en dan ga ik het niet echt meer vaker doen?

P1: Ik zou het denk ik zelf wel vaker willen doen maar.

Nou ja wat ik net al een beetje zei. **Ik voel me dan een beetje bezwaard omdat al je collega's om je heen achter hun bureau blijven zitten en doorwerken.**

R1: Ja precies. Dat het toch voelt alsof het meer een pauze is dan dat je echt het gewoon gaat wandelen om te werken.

P1: Ja precies.

R1: Oke. En hoe zou dat dan zijn als je mét collega's gaat wandelen als je bijvoorbeeld een meeting hebt die ook wandelend zou kunnen?

P1: Daar moet ik even over nadenken... Ik denk dat dat wel heel aangenaam is. Ja. Ik moest even in mijn hoofd een voorbeeld verzinnen van zo'n soort meeting. Maar bijvoorbeeld waar ik mijn voortgang zou delen met mijn supervisor bijvoorbeeld... Ja lijkt me heerlijk ontspannen...

R1: Ja! Oke. Top. Zijn er nog anderen die je met me wilde delen of die je zijn opgevallen?

P1: Nee verder niet.

R1: Oke! Nou dan denk ik dat dit het voor mij is als jij verder niets te vertellen hebt dan zijn we klaar.

Transcription 2

R1: Hoe ging het?

P2: Ja goed.

R1: Ja?

P2: Zeker. Het was een mooie wandeling

R1: Had je hem ooit gewandeld al of niet?

P2: Nee ik ben hier eigenlijk nooit... Ik ben hier wel geweest op deze campus eerder maar niet gewandeld. Ik vond het mooi die steigers.

R1: Chill. Was het droog of niet?

P2: Eh. Er viel wat regen...

R1: Maar het viel mee?

P2: Miezerig, ja.

R1: En hoe ging de brainstorm?

P2: Nou ik merkte eigenlijk dat ik op sommige stukken helemaal niet bezig was met de brainstorm.. Omdat er gewoon heel veel rust was. Maar ik heb er wel over nagedacht. Dat ging goed.

R1: Goede ideeën bedacht?

P2: Ideeën? Ja eh.

R1: Die kunnen we straks misschien bekijken aan de hand van de foto's dat je een beetje... Of...

P2: Ja, kan ook.

R1: Of, wat wil je?

P2: Nou ja wat eigenlijk is blijven hangen van de brainstormsessie is dat het vooral gewoon... Dat ik het goed vind dat de kans er is om flexibeler thuis te werken. En dat je gewoon goed moet communiceren met elkaar wat er mogelijk is binnen de organisatie om dat te doen. Weet je en bij mezelf als werknemer ook dat je aangeeft wat je

behoeften daarin zijn. Kijken of je daar een match in kan vinden. Ik heb zelf, bij mij zijn ze heel erg flexibel. Ik kan gewoon eigenlijk elke dag als ik wil thuis werken. Dat kan gewoon. En ik heb gekozen voor een drie twee ratio. Dus dan drie dagen op kantoor om dan wel inderdaad gewoon nog mensen te zien en gewoon overleggen fysiek te hebben. Maar als het niet nodig is dus als ik gewoon echt alleen maar dingen hoeft af te maken waar ik alleen mezelf voor nodig heb dan vind ik het wel fijn om gewoon regelmatig ja van werk te gaan en te zeggen joh morgen werk ik thuis.

R1: Ja. Ja.

P2: Ik weet niet... Bij mij kan dat heel snel en flexibel geregeld worden. En als dat niet kan dan moet je dat goed overleggen denk ik.

R1: Ja en dat kan bij jouw werkgever?

P2: Ja, ja, ja. In principe kan eigenlijk alles digitaal, op afstand. Maar het is wel gezegd van joh het is goed om elkaar af en toe te zien en om gewoon elkaar snel aan te kunnen tikken in plaats van dat je weer moet bellen enzo. Daarbij heb ik dus gekozen drie dagen werk en dan... Dus ik heb dan maandag dinsdag werk ik op kantoor, dan heb ik woensdag een thuiswerk dagje. Soms niet soms wel maar vaak wel.

R1: Ja.

P2: Donderdag weer op kantoor en dan vrijdag ietsje eerder weekend.

R1: Lekker! Nouja ideaal toch dat dat kan?! Oke, en hoe was het om te wandelen terwijl je dit allemaal aan het bedenken was?

P2: Ehm nou ik denk dat ik, wat ik net al zei. Dat ik af en toe vergat ik even erover na te denken. Kwam ik gewoon heel veel tot rust. Ik denk dat als je aan het brainstormen bent met iemand anders, dat je dan iets meer op de inhoud blijft hangen maar eh ik vond het wel een fijne route inderdaad. Lang genoeg om er echt even goed over na te denken. Ja dat gaf wel heel erg de ruimte en de rust om er anders mee bezig te zijn.

R1: Ja.

P2: Ja..

R1: Oke. En hoe ging dat foto's maken terwijl je aan het wandelen was?

P2: Ja redelijk vanzelf denk ik. Ik had wel door de route af en toe gewoon een plek of iets dat me opviel waarvan ik

dacht, dat dat ik ook wel dacht van misschien hoort dat ook wel een beetje bij de brainstorm. Dat het de brainstorm helpt dat je af en toe eh... Op een gegeven moment kwam ik die die die steiger tegen voor het eerst en toen dacht ik eh. Toen had ik heel erg de behoefte om er naar toe te lopen. Ik kwam er daarna pas achter dat het ook echt de route was via de steigers.

R1: Ja

P2: Maar eh ik denk dat dat soort dingetjes onderweg ook wel helpen om eventjes uit je brainstormsessie te komen en eens te denken van oké ik ga even hier heen. Misschien sta ik echt even, ergens even stil. Dat dat juist helpt bij het brainstormen.

R1: Ja.

P2: Ja frisse nieuwe inzichten denk ik.

R1: Oke wacht even, frisse, nieuwe, inzichten... Nice! En eh, ehm, had je verder nog brainstorm ideeën of eh?

P2: Ja had ik over het thuiswerken en het eh... Ehm ja...

Nou ik denk dat het goed is om wel gewoon contactmomenten in te blijven bouwen. Ja ik denk dat dat eigenlijk. Dat dat misschien wel het enige is dat veel mensen weerhoudt om meer thuis te gaan werken. Omdat die contactmomenten zo belangrijk zijn en die fysiek te laten plaats vinden. En dat, ik denk dat ook wel vaak de verwachting is dat je elkaar face to face ontmoet. Ik denk dat als je daaromheen, denk ik dat je heel veel vrijheid inbouwen om gewoon dingen zelf te doen.

R1: Ja. Oke. Cool! Laten we even door de foto's heen lopen die je hebt gemaakt. Kun je me die even laten zien? Waar ben je begonnen? Was dit je eerste foto of daar? Dit was denk ik je eerste foto of niet?

P2: Kan ik ze aantikken of is dat?

R1: Ja

P2: Allright. Ja ik heb op bepaalde plekken in de route, tijdens de route ehm.. Wel gezien dat van, hier zou je kunnen gaan zitten.

R1: Ja.

P2: Eh de brainstorm... Of ja over het algemeen werkt het natuurlijk goed om in beweging te blijven maar af en toe kan je dan misschien ook ergens gaan zitten als je even iets, iets eh, in detail wil gaan uitwerken of je wilt ergens op door.

R1: Ja.

P2: Ik had hier op de brug, op de overloop had ik wel het idee van.. Bijna een gevoel van echt vrijheid. Dat je echt eventjes. Dat ik echt eventjes stil wilde staan om te kijken van... Om echt iets te voelen... Iets... De wind en eh gewoon de hele open ruimte.

R1: Ja.

P2: Ehm dan had ik hier eh ja (lacht). Hiermee wilde ik, ik kon het geluid niet vastleggen maar ik vond, aan deze paden vond ik het wel fijn dat je dat geknisper de hele tijd hoorde.

R1: Ja...

P2: Dus ja het ritmisch opvolgen van je eigen voetstappen. Ja dat bracht ook wel een soort rust denk ik. Een soort, ja rust.

R1: Ja.

P2: Ja even kijken. Hier heb ik ook heel veel foto's van gemaakt. Gewoon van de steigers. En wat ik wel goed vind is ja wat ik net al zei. Een soort uitstapje in je denkproces ook wel. Dat je in plaats dat je dat pad de hele tijd blijft lopen, dat je ook af en toe ja een andere route inslaat. Een ander pad pakt. Ja hier ook weer een plek waar je kan stil staan op de steiger. Voor als je misschien onderweg ja toch ergens bij stil wilt staan. Dit is dat gebouwtje. Dit is ook waar je bij een keuze stond. Ja ook weer een plek waarvan ik dacht ja, je hoeft natuurlijk niet bij al deze plekken stil te staan maar je kunt natuurlijk zelf een beetje kijken van nu... Misschien wil je dat de brainstormsessie iets langer dan de route duurt, dan kan je stil blijven staan. Hier is het weer een houten steiger. Eh, ja op een gegeven moment had ik dit, had ik. Dat het op een gegeven moment aan het water... Of eh de grond onder het water aan de kade, ja dat het water wel laag stond ofzo. Dat viel op. Dat was gewoon weer een moment dat ik, dat ik misschien zou stil staan om er gewoon eventjes naar te kijken. Eh hier ook.. Ehm ja voor de rest. Ja ik denk eigenlijk voor de rest dat dat wel heel erg veel bij elkaar brengt. Gewoon heel veel plekjes tijdens de route die gewoon net afwijken dat je over een bruggetje loopt. Over de kade loopt. Een bocht neemt. Dat helpt allemaal denk ik wel in je denkproces om gewoon eventjes stil te staan van oke, is het nog relevant waar we het over hebben?

R1: Ja!

P2: Eh, ja. Dit was nog eh, dit was een stukje weg waar ik ook wel eventjes aan herinnerd werd. Aan dat je tijdens de

hele wandeling eigenlijk tot rust bent maar dat je dan bij de snelweg, of die weg in ieder geval even eruit gehaald wordt weer. En hier, ja hier was ik bij die grote open plek. Bijna weer waar we begonnen. Ik denk dat als dit mijn route zou zijn en ik zou weten dat dit dus bijna het einde van de route is dat ik hier misschien nog even zou gaan zitten om tot een conclusie te komen.

R1: Ja.

P2: En dit was gewoon een mooie foto!

R1: Ja...

P2: Dat was volgens mij de laatste ook. Ja

R1: Even kijken. Gaaf.

P2: Dertien foto's?

R1: Dertien foto's. Ik heb het allemaal goed meegeschreven. Nice! Ehm, even kijken. Nou je ze hebt ze dus allemaal al een beetje beschreven dus dat is goed. Wat was je beste idee?

P2: Beste idee? Nou ik moet zeggen dat ik tijdens het brainstormen niet echt tot echt beste ideeën kwam. Meer een beetje over hoe ik het zelf fijn zou vinden... Ehm. Ja ik denk die contact moment. Ik denk dat ik wel gewoon op zoek ben naar waarom zouden mensen niet meer thuis willen werken? Dat is denk ik waar ik in de discussie wel sta. Dat uiteindelijk, het wel goed is om meer thuis te werken. Ik denk dat wel meer mensen dat ook gewoon willen. En uiteindelijk ben ik wel tot de conclusie gekomen dat de contactmomenten het belangrijkste zijn om elkaar fysiek te zien.

R1: En waarom vind je het belangrijk dat mensen dan meer thuis gaan werken.

P2: Omdat ik denk dat het hele idee van je bent het meest productief als je op kantoor zit, is deels waar.... Maar voor veel mensen ook totaal niet. En die moeten zich wel, ja die moeten wel voldoen aan dat idee dat je toch veel... Dat je onproductief bent of misschien wel gewoon heel lui bent als je veel thuis zou gaan zitten.

R1: Ja oke, duidelijk. Dat is wel echt helder! En zijn er dingen die je niet hebt gefotografeerd, die je misschien wel, toen je een stukje verder was dat je dacht: oh daar had ik misschien een foto van moeten maken. Of dat was toch mooi.

P2: Ja er stonden ook van die... Er lagen van die paarse kunstwerken óf zitgelegenheden.

R1: Ja...

P2: Wist ik even niet wat het, wat het was. Ehm. Het viel me wel op maar het deed niet zozeer iets met me ofzo. Ik dacht in het kader van de opdracht dacht ik, had ik het wellicht gefotografeerd, maar het was niet dat ik daar nou achteraf in vergelijking met die andere plaatjes dat ik er nou nog iets bij vond of dacht... Ze vielen op.

R1: Oké. Je bedoelt die...

P2: Ja met die inkepingen.

R1: Ja die daar ook ligt, die daar waar nu die persoon loopt.

P2: Ja ze waren ook af en toe blauw inderdaad!

R1: Ja die zijn inderdaad bedoeld om op te zitten. Alleen heel veel mensen weten dat ook niet.

P2: Ja ik zag op een gegeven moment, ze zien er heel erg uit als een kunstwerk. En op een gegeven moment zag ik er ook eentje midden in een paar struiken dat ik dacht daar kun je niet zitten dus dan moet het wel kunst zijn.

R1: Nee het is wel echt bedoeld om op te zitten ook.

P2: Ja, ontwerp foutje...

R1: Ehm nou je bent wel de eerste die ik hoor die het ziet en dat ook bedenkt want ja ik zat er zelf ook naar te kijken van ja wat is dit nou eigenlijk?

P2: Ik ben de eerste die het als zitgelegenheid ziet of... Ja. Eigenlijk is het een soort beanbag maar dan heel oncomfortabel en...

R1: Geschikt voor buiten. Ja die staan dus heel, die staan op heel de campus staan die hier.

P2: Ja.

R1: En heb je verder nog iets dat je hebt gedacht of wat je me wilt vertellen of...

P2: Ehm, ik denk het niet. Nee. Ik kan me niet bedenken wat precies.

R1: Oke, nou helder.

Transcription 3

R1: Hoe ging het?

P3: Ja het ging op zich wel goed maar ik vond het lastig, lastiger dan ik had verwacht.

R1: Ja?

P3: Ja. Omdat de lijn tussen inspiratie en afleiding heel erg dun is. Ja, en ze zijn de Dutch Design Week aan het afbreken hier, dus er zijn overal allerlei vervelende geluiden, zeg maar...

R1: Ja oke, dat snap ik wel, ja, en hoe, hoe was het dan inderdaad om te wandelen? Je hebt het net al een beetje gezegd.

P3: Dat was sowieso wel goed om even buiten te zijn. Dat doe ik niet vaak genoeg zeg maar...

R1: Oké, doe je dat normaal in je lunchpauze of blijven jullie vaak gewoon binnen zitten?

P3: Nou het ligt ook een beetje aan het weer eerlijk gezegd.

R1: Ja nee, dat snap ik wel inderdaad. En zou je met dit weer normaal dan naar buiten gaan?

P3: Ik zou het misschien wel voorstellen, maar niet doen.

R1: O ja. Oké en en dat lopen en brainstormen tegelijkertijd?

P3: Ja, ik merk heel erg dat normaal gesproken, als ik ga lopen, dan doe ik dat omdat ik opzoek ben naar afleiding en om mijn hoofd even leeg te maken, want je bent al de hele dag bezig met je hoofd, zeg maar. En nu is dat dan tegelijkertijd, en Ik heb dat eigenlijk nog nooit eerder op zo'n manier gedaan, dus het is denk ik een beetje wennen.

R1: Oké dat snap ik wel. Wennen... Oké. En, hoe was het om foto's te maken tijdens je brainstorm?

P3: Ja, je gaat dan wel veel meer op je omgeving letten.

Dus ja, ik denk dat het positief is.

R1: Ging dat goed trouwens, die foto's maken.

P3: Ja, hoe bedoel je goed?

R1: Nou of je veel foto's hebt gemaakt bijna of dat je daardoor heel erg afgeleid was...

P3: Nou op sommige punten leidde het me wel af, maar ik heb ook een aantal keer gehad dat ik mensen zag zitten ofzo, en dan zoiets had van daar ga ik dan maar geen foto van maken.

R1: Nee, oke,

P3: En Ik heb één keer geprobeerd een foto te maken van een groep eenden en die vlogen weg.

R1: Oh, dat was ja... Oke, dus zijn er nog meer dingen waar je een foto van wilde maken en dat dat dat je dat niet hebt gedaan. Of dat je dat? En niet was gelukt?

P3: Ja alleen wat ik net al zei eigenlijk.

R1: Oké. En nou, Ik heb hier even je foto's. Misschien kun je me langs elke foto even lopen en dan uitleggen.

P3: Ja even kijken hier ben je begonnen denk ik he? Ja

R1: Even bij het begin beginnen.

P3: Nou, hier heb je de Heroes Like You, het bord. En, dat is voor mij in dit geval een inspiratie omdat het heel erg is

gekoppeld aan die corona periode. En het geeft wel echt heel erg ook weer dat je hier bij een soort van community hoort en dat gevoel heb je thuis minder.

R1: Ja oke. Dus dat is waarom het ook voor jouw idee past bij de corona periode dan?

P3: Ja, maar ook omdat de communicatie die per post kwam enzo daar stonden dit soort dingen stonden daar ook op. Je had ook de heroës socks...

R1: Ja dus daarom.

P3: Oke. En wat had je nog meer?

R1: Ja herfstblaadjes. Ik weet niet Waarom, Maar dat is voor mij altijd wel een beetje inspiratie, denk ik de verschillende seizoenen. En, Ik vind het lastig om dit nu direct aan het onderwerp te koppelen...

P3: Maar dat hoeft ook. Dat hoeft ook niet, als je er, als je er gewoon even een uitleg bij geeft dan dan is het goed want het kan je ook inspireren zonder dat je precies het linkte aan de brainstorm.

R1: Ja, Ik weet ook niet zo goed wat ik er verder over kan zeggen, maar gewoon herfstblaadjes. Daar heb ik bepaalde associaties bij op een positieve manier. En ja. Dat.

P3: Dat. en dit is het bord. Ja. Ja, dit bordje is eigenlijk een beetje hetzelfde als die eerste, denk ik. Ja, Het is niet... Meer motivatie dan inspiratie, zou ik zeggen.

R1: Ja oke en motivatie, omdat...

P3: Nou, dat is wel grappig, want Ik heb zo'n gesprek gehad vorige week met iemand die zei, hè, Je moet wat trotser zijn op jezelf en zo en als je dan zo'n quote ziet met 'You are a champion', ja, dan denk ik daar weer aan. Ja.

R1: Ja oke, dat snap ik. Nice. Dat is wel goed iets.

P3: Nouja, dit is een meeuw. De foto is een beetje vaag, maar hij staat erop. Dit, dit liet mij denken aan eenzaamheid omdat er zat dus best wel 1 grote groep met vogels rechts en links stond er eentje alleen. En, Dat was wel een beetje het idee wat ik ook had, dus bij het thuiswerken, Omdat ik echt super lang in mijn eentje alleen thuis was en mijn vriend was In het ziekenhuis aan het werk namelijk en je weet dat de rest er is, maar je staat er zeg maar van af.

R1: Ja. Dat snap ik goede associatie.

P3: Er stond een tent tussen de bomen? Heel bijzonder. Ik weet niet...

R1: Dat viel je op.

P3: Ja, dat viel me op en het zag er ook een beetje eenzaam uit weer net als die vorige.

R1: Oké ja snap ik.

P3: En nou ja, twee mannen die samen lopen. Dat is ja eigenlijk echt een super logisch link dan daarna weer omdat ik net foto's heb gemaakt over eenzaamheid en dan zie ik twee Mensen Samen lopen.

R1: Ja precies.

P3: Dus weer, ja, een beetje die saamhorigheid en dat komt misschien wel al mijn foto's terug tot nu toe, omdat dat het eerste is waar ik aan dacht.

R1: En ook in in verband met het thuiswerken en dat je dan alleen was? Ja.

P3: Ja precies en dan heb je dus ja meer face to face aanspraak en dat is toch wel echt heel erg anders dan digitaal. En als je een rondje gaat lopen, dan doe je dat alleen als je alleen zit.

R1: Ja precies oké. En dit is even een tussenvraag: wat zou je er dan van vinden om soort van, als je bijvoorbeeld een meeting hebt om dat wandelend te doen? Met iemand anders.

P3: Ja op zich lijkt het me wel interessant, maar ik heb wel echt iets nodig om op te schrijven ja. Dus dat is voor mij dan wel een vereiste en het is heel erg afhankelijk ook waar de meeting over gaat natuurlijk want het is soms toch ook wel heel erg fijn om even Samen te Gaan zitten?

R1: Ja, dat snap ik. En, wat is dat een bal?

P3: Nou, Dat was dus ook een soort van mini tent.

R1: Oh, die is wel heel klein dan.

P3: Ja. Maar die lag echt zo goed, Maar dat. En ja, dat viel me dus ook op. Maar. Ik wist eerst niet dat het een tent was. Het was ook moeilijk om op de foto te krijgen.

R1: Dat snap ik, Maar het is gelukt.

P3: Ja, Maar het deed mij meer denken aan afval en vanuit daar probeerde ik dus een beetje in die brainstorm iets te bedenken wat daar dan bij past, zeg maar. Je hebt hier Natuurlijk echt een soort van campus Samen en dat samenzijn waar ik dus bij de vorige foto's over had. Zoiets is iets dat je Samen kan oppakken en wat echt hét verschil maakt tussen op afstand werken of zeg maar hier In de buurt zijn. Omdat je niet Alleen maar meer digitaal bezig bent, maar ook fysiek met alles eromheen.

R1: Ja, en dus ook met rommel die fysiek hier is ja oké. En bomen. Zit er verder nog iets op?

P3: Nee, niks bijzonders.

R1: Nee, het leek... Soms is die foto een beetje onduidelijk.

P3: Ja, ik vond het wel een mooie boom, maar hij was best wel groot en stevig. En daar had ik dan weer die associatie bij dat dat het dus een soort van stevige basis is om dan dus die basis hier te hebben. En ja, Het is soms Als je dan thuis werkt, een beetje alsof je een beetje los zweeft, zweeft van de werkelijkheid

R1: En los van anderen misschien ook.

P3: Ja, precies ja. Hoo. Zo

R1: Waar is dit? Op de route ergens...

P3: Nou ja, Ik ben er wel naartoe gelopen want het ik zag he links, Maar ik dacht om een foto te maken, moet ik Even iets dichterbij staan? Ja, Het is echt zo een hele prikkelen prikkelige vorm. En in eerste instantie inspireerde mij het niet direct. Maar ik vond het gewoon ja, bijzonder, het viel me op. Ik dacht, ik maak er een foto van. Toen zag ik dat er een paar van die bandjes omheen zaten. Alsof het zeg maar die dat chaotische prikkelige van dit alsof het een beetje bij elkaar probeert te houden ofzo.

R1: O ja ik snap het wel wat grappig. Ja, dat zie je Alleen maar Omdat je dan dichterbij komt. Ja. Ja leuk. En had je hier nog een associatie mee met zeg maar met de Challenge of niet?

P3: Nou ja, Misschien wel, maar niet heel erg. Nou een beetje vaag of zo oké. Ja dat ja dit bandje is echt mega klein, maar een beetje ja toch die die warmte ofzo In het wat koudere thuiswerken ondanks dat thuiswerken ook wel voordelen heeft Natuurlijk. maar ik ben nu echt heel erg negatief over thuis werken.

R1: Het maakt mij niet uit.

P3: Oké, dit zijn de eenden die waren weggevlogen. Die zitten nu In het water, maar die zaten echt heel gezellig Samen. Het is weer hetzelfde onderwerp.

R1: Weer een boom.

P3: Ja, deze boom heeft zeggen maar twee kanten. Een beetje een ja hele afgerafelde en afgezaagde kant en één kant waar ja de blaadjes weer zeg maar richting de zon groeien. Of waar de zon ook is, Ik weet het niet, in ieder geval één kant bloeit en de andere kant niet. Of bloeien. Ja dit. Ik zou dan dus zeggen dat die linker kant thuiswerken is en dat bedoel ik dus in dit geval niet per se op een hele negatieve manier wel dat het wat kaler is, Maar het is ook

geordend ofzo en wat meer gestructureerd en Dit is wat wat meer chaotisch. Maar ook wat vrolijker misschien.

R1: Ja oké oh dat vind ik ook een goede inderdaad. Oke nice. En dit, is dit een standbeeld?

P3: Ja dat is een soort van man die naar een steen kijkt of zo. Dat is het laatste wat ik zag op mijn route. En, Ik weet, Ik weet niet Waarom, maar Er is iets mee.

R1: Oké en en. Heb je helemaal geen idee of wat heb je wel een paar woorden die je erbij kan benoemen van Waarom je dit hebt gefotografeerd?

P3: Ik vind het echt heel erg moeilijk, want Ik heb wel een gevoel erbij, Maar ik kan het niet echt uitleggen..

R1: Is het positief of negatief gevoel?

P3: Beetje tussenin.

R1: Oké, je kan ook even over nadenken. Dan kom je er In de tweede sessie op terug en anders, dan laten we het voor wat het is, want je hebt veel foto's gemaakt, dus Het is al nice.

P3: Ik denk dat dit de laatste is. Ja? Ik zei net wat die andere de laatste was, maar deze, Dat is niet per se dit wat ik zie zelf, maar Omdat het allemaal autootjes zijn van de dutch design week, en toen dacht ik nog van, Dat is eigenlijk nog zoiets wat je eigenlijk echt gewoon fysiek wil hebben, iets zoals een evenement of zo ja.

R1: Het stond meer voor Dutch Design Week dan de vrachtwagen. Precies ja, oke nice en en dus eigenlijk als ik als ik even mag echoën, dan heb je vooral die eenzaamheid wat op kantoor niet is.

P3: Ja minder.

R1: Ja precies minder en dat er hier meer gebeurt en vrolijker en dat soort dingen maar wel wat minder gestructureerd.

P3: Ja, daar komt het wel op neer.

R1: Oké en en er waren dus geen dingen, behalve de twee die je net al zei die niet hebt gefotografeerd die je Misschien wel zou fotograferen Als je terug kon gaan In de tijd, toch?

P3: Nee verder niet.

R1: Zijn er verder nog dingen die je me wilt vertellen, of? En die passen bij wat je net hebt gedaan, bijvoorbeeld.

P3: Ja, Ik kan wel wat dingen. Andere dingen zeggen die in mijn brainstorm, zeg maar omhoog zijn gekomen. Ik had, wat is heel erg gaan nadenken over de voor en nadelen van thuiswerken of het kantoor werken? Ik denk dat ik de

nadelen van thuiswerken heel erg in mijn foto's hebben benadrukt, Maar de rest niet dus voor voor thuiswerken vond ik het toch wel heel erg fijn dat het super flexibel is dat je ja in principe kan opstaan wanneer je wil en zelf bepaalde hoe je je tijd indeelt voor zover dat kan uiteraard met meetings enzo maar. In mijn geval kon dat. En geen reistijd, want ik moet iedere dag ja toch wel ruim 1,5 uur hierheen reizen. En en rust stilte als Als je dat wilde, zeg maar. En en maar wat ik heel erg miste thuis was toch wel die structuur dat je ergens naartoe moet en dat je daar ook op tijd moet zijn. Waardoor je ja Misschien wat minder gemotiveerd raakt. Maar ik had persoonlijk heel weinig afleiding thuis en Ik denk dat dat zal voor niet voor Iedereen gelden, Maar ik had weinig afleiding. Dus Als het zou, het zou hebben over de transitie naar weer op kantoor werken, dan zou ik zeggen, ja, proberen die flexibiliteit te vertalen naar de werkplaats zodat Iedereen het op een manier kan doen zoals die voor voor hun werkt, zeg maar.

R1: Oke, nice en, hoe heeft nou het feit dat je aan het wandelen was? Hoe heeft dat je brainstorm beïnvloed?

P3: Ja, Ik denk wél dat het mijn gedachten op een gegeven moment ergens naartoe heeft geduwd naar die eenzaamheid en dat ik daar een beetje in blijven hangen eigenlijk. Als ik ja, Als ik. Zo terugdenk naar wat we net hebben besproken. En verder. Nou, weet je wat het is meestal als ik buiten loop en ik kom op een idee ben ik niet geforceerd aan het brainstormen. En dan komt er gewoon ja iets op, terwijl je er niet mee bezig bent. En Als ik ergens wel bewust mee bezig ben, dan gaat het denk ik moeilijker.

R1: Oké, dus dat speelt heel erg met dat onbewuste en bewuste oké en Hoe gaat dat dan Als je normaal gewoon even naar buiten gaat, ben je dan inderdaad gewoon aan de andere dingen aan het denken en dan krijg je ineens een idee of.

P3: Nou ja, dat soort dingen gebeuren meestal midden In de nacht. Maar... Maar ik heb het heel vaak tijdens het hardlopen. Als ik aan het hardlopen ben, en ik begin een beetje moe te raken, dan probeer ik aan iets anders te denken en dan komt het ineens

R1: Oké, oké, en dan kom je ineens op ideeën. Ja oke en dan de laatste vraag, want je vertelde net nog over een aantal andere ideeën die je had, maar die heb je niet gefotografeerd. Waarom heb je die niet gefotografeerd en heb je de foto's die je wel maakte wel gemaakt?

P3: Ja eigenlijk wat ik al zei, ik probeer niet te veel mensen op de foto te zetten Omdat dat gewoon een beetje ja niet echt respectvol is denk ik.

R1: Precies oké. Helder nou, dat waren mijn vragen voor jou.

Transcription 4

R1: Hoe ging het?

P4: Ehm ja, goed. Ik moet zeggen, het eerste stuk... Zeg maar als je over de brug loopt dan de natuur in loopt, dat is veel rustiger qua omgeving en dan kan ik me beter een creatieve... Ja creatief over over het onderwerp nadenken. Zodra je hier het echt laatste stuk doorloopt wanneer het drukker begint te worden, dan merk ik dat ik niet meer echt over het onderwerp nadenk, maar juist over mij wat in mijn omgeving gebeurt.

R1: Oké.

P4: Dus dan ben ik meer gefocust op alle mensen om me heen dan, of de gebouwen die me... Die ik interessant vind. Ehhh, omdat dat me dan integreert en die prikkels die merk ik, ik merk dat dat dan ja dan meer op focus.

R1: Oké en hoe was het om te brainstormen terwijl je aan het lopen was?

P4: Eh, lastig in mijn eentje. Ik moet zeggen, ik ben persoonlijk meer persoon die met met meerderen altijd graag doet brainstormen. Dus over het onderwerp zelf heb ik wel dingen over zitten nadenken wat vind ik fijn wat zijn de nadelen en wat zijn voordelen, over het weer terug gaan naar kantoor? Ehm. Maar echt heel diep gebrainstormd over het onderwerp zelf, wat zou er dan misschien meer anders moeten dat bleef bij mij vrij oppervlakkig. Ik denk dat ik daarvoor eerder in groepsverband, dat zou doen.

R1: Oke. Zou je dat ook wandelend doen of zou je dan...

P4: Dat zou ik wel wandelend willen uitproberen.

R1: Oke. En, hoe was het om foto's te nemen tijdens je brainstorm?

P4: Ehm het gaf een bepaalde inspiratie, maar dan niet per se voor het onderwerp zelf, maar eerder over: goh, wat zie ik nu voor iets interessants voorbij komen? Hoe komen ze daar toe of dingen die mij irriteren van nou hoezo zou je dat nou zo achterlaten? Maar dan ga juist eerder over dat onderwerp nadenken dan over het onderwerp dat je gekregen hebt.

R1: Oke. En dan het onderwerp wat je dan... Waar je dan over aan het nadenken bent met je omgeving?

P4: Ja.

R1: Oké. Verder nog iets over hoe het was om zo te lopen en die opdracht die ik je heb meegegeven?

P4: Ehm ja ik, ik ben vooral heel benieuwd hoe het in groepswork zou zijn. Zeg maar individueel merk ik wel dat ik wel snel afgeleid ben door prikkels om me heen en het helpt daarbij meer om te praten, zeg maar. Ik persoonlijk ben meer een persoon die graag over mijn gedachten praat, dan dat ik dat zo de hele tijd in me houd. Je moet er wel iets mee, dus ja ik ben vooral benieuwd hoe het dan in een groepsverband zou zijn.

R1: Oké. En kun je me nu eens door je foto's heen lopen, dat je een beetje een korte samenvatting geeft van waarom je de foto hebt gemaakt.

P4: Nou foto 1 is een foto waarbij, die hier recht voor de deur staat. Die intrigeert me gewoon. Ik ben vooral benieuwd waarom het hier staat en wat de functie ervan is. En het glas waarvan het gemaakt is of van plastic, wat doorzichtig is in de kleuren. Waarom die kleurencombinatie? Waarom eh de zeg maar het design? Dus dat intrigeert me vooral. Foto twee is eigenlijk een een ja, een huis dat hier ook als experiment gebruikt is voor ik geloof CO2 neutraal... Eh huis van herbruikbare materialen dat vind ik gewoon een heel interessant concept en dat intrigeert me ook. Vandaar. Nou, deze stond op de tekst 'You are a champion' op de foto, dus dat vond ik wel een gewoon een leuke foto. Had meteen mijn aandacht getrokken. De foto vier is, je ziet het niet goed, maar er ligt wat, heel veel veren of rommel lag er op een, één stapel. En toen dacht ik van, is het nou rommel of zijn het nou veren of zijn het nou... Is het nou iets is speciaals? Dus dat had ik gefotografeerd. Ik ben er niet echt verder naartoe gegaan om te kijken. Foto 5 is een foto waarbij ik me heel erg ja rust geeft. Ik ik ja, ik, dat was het stukje wanneer ik de meest creatieve ideeën had op het gebied van, wat zou ik anders willen binnen mijn kantoor? En als ik dan in een rustige omgeving ben zoals je hier op deze foto te zien is, met een rustige, met een mooie uitzicht, zeg maar een rustgevend uitzicht, dan leidt dat bij mij tot de tot de wat meer creatievere mindset. Foto zes is een foto van een vogelhuisje dat dat dat viel me meteen op. En toen dacht ik ah daar moet ik een foto van maken. Foto zeven is een

persoon die de ramen aan het wassen is. Dat zag ik in de verte opeens voorbij, dat dat daar bleef ik me eigenlijk op focussen omdat ik denk van nou joh gaat hij nou al die ramen langs? Wat een pakkewerk in de ochtend. Dus ja ik weet niet ik moet dat... Had ook wel meteen mijn interesse gewekt. Foto acht en negen zijn dezelfde eigenlijk maar je ziet het op negen beter. Zijn ze hier een soort challenge aan het doen van een soort brug bouwen geloof ik. Ze waren ook allemaal veel aan het hakken, aan het timmeren, maakte wel veel geluid. Daardoor was je natuurlijk daar snel op gefocust, omdat het geluid best wel ehm... Ja hard was en je had daarna ook wel muziek die ze draaien, waardoor je ook wel geïnteresseerd was wat die daar aan het doen waren. Dus, dus dat was eigenlijk ja, voornamelijk het geluid wat me aansprak. Foto tien is een foto van gebouwen die dat hebben, en dat viel me op dat meerdere gebouwen dat hebben: die hebben allemaal van die rode railing ofzo of een rood, rood raamwerk of zo voor het gebouw voor de ramen, zeg maar iets van, iets van ijzer in ieder geval. En ik vroeg me gewoon af wat daar de functionaliteit daarvan is, zeg maar... Ik zie dat bij meerdere gebouwen hier. En nee ik kon me nou niet echt voorstellen wat nou de functionaliteit van die dingen is. En ik vind het ook niet echt mooi design, dus dat viel me op. En, ik geloof dat dit de laatste foto is en dat is dat zero emission, factory, of wat is het? Het zero emission lab. Nou vond ik gewoon heel interessant. Ik ben gewoon vooral benieuwd hoe dan een lab zero emissie kan zijn. Dus dat vond ik wel interessant. Ik moet zeggen dat ik op dat stuk merkte ik ook dat ik mij vooral op dat soort dingen aan focussen was. Die in de omgeving gebeurde en minder op de, op het onderwerp zelf.

R1: Oké zijn er dingen waar je geen foto van hebt gemaakt, maar als je terug zou kunnen gaan, gaan in de tijd dat je dat wel zou doen?

P4: Ja nou niet per se van voorwerpen, maar wel van die mensen, zeg maar wat mij het meeste prikkelde richting eigenlijk gedurende de wandeling was op een gegeven moment bij dat laatste stuk, waarbij je veel studenten om je heen ziet. Dat prikkelt mij dan ook op een bepaalde manier van: oh kijk we hebben weer veel studenten weer op de campus, er is weer meer leven. Hè dat toch wel weer, dat heeft dan toch wel weer te maken met die challenge, terug naar het kantoor werken of terug naar school... Dat er toch

wel veel meer leven is op de campus en dat geeft mij een wat meer positief gevoel.

R1: Oke. Je hebt daar geen foto van gemaakt?

P4: Ja weet ik niet, niet echt aan gedacht eerlijk gezegd.

R1: Oke... Oke. En kun je me eens een samenvatting geven van de dingen die je hebt bedacht wat betreft de challenge.

P4: Eh zeg maar: aan de ene kant zou ik bijvoorbeeld voor de challenge zelf, heb ik voornamelijk bedacht dat als we teruggaan naar kantoor of naar school, dat er wel wat dingen heel belangrijk zijn. En, dat is één eigenlijk gewoon één basiselement dat ik heel belangrijk vind is dat we wel altijd optie hebben om hybride te kunnen werken. Ik merk zelf dat ik... Ik vind het zelf omgeving heb ik in de afgelopen tijd nu ook wel geleerd dat ik het fijn vind om veel wissel te hebben daarin, dus ik wil niet 5 dagen lang op eenzelfde plek zitten, maar juist graag op meerdere verschillende plekken. Dat zorgt meer... Dat zorgt bij mij voor meer motivatie en inspiratie. Ook het bezig zijn met verschillende onderwerpen in één week in plaats van één keer de gehele week op één onderwerp vast zitten. Dat zorgt bij mij ook voor meer creativiteit, maar ook gewoon ja toch wel weer dat motivatie stukje wat weer terug komt. Dus dat vind ik een heel belangrijk basiselement. De optie hebben om hybride te kunnen werken. En daarnaast zag ik ook wel nadelen aan hybride werken. Bijvoorbeeld mochten er bijvoorbeeld vergaderingen zijn waarbij wel een creatieve setting of een brainstormsessie de opzet is dan ehm... Dan zie ik dat wel als een nadeel in dusverre dat, misschien sommige mensen online aansluiten, dus ga je weer deels fysiek en deels online dan is het wel heel belangrijk dat je een goede afstemming maakt met de deelnemers van die vergadering of het echt fysiek moet zijn of online en dat er geen optie is als het fysiek is om online aan te sluiten. Als dat niet kan in een bepaalde setting die voorafgaand bedacht is. Daarnaast denk ik vind ik belangrijk dat natuurlijk faciliteiten, maar dat is een beetje, vond ik aan de ene kant ook wel weer gewoon vanzelfsprekend dat die er zijn. Ik merk zelf dat ik voor mijn, hè, als ik mijn persoonlijke situatie vind ik het, de faciliteit die op {naam werkgever} beschikbaar zijn vele malen geschikter om {naam werkgever} te werken dan op kantoor bij {naam tweede werkgever}. {Naam tweede werkgever} op het kantoor zijn gewoon niet genoeg werkplekken voor als we met zijn allen zevenen er zijn.

Daarnaast staat er altijd een PC daar en dat als je dus met je laptop wilt werken, heb je twee verschillende apparaten. Dat werkt natuurlijk niet heel chill. Vind ik persoonlijk. Ehm... Dus ik ben ook eerder geneigd, om bijvoorbeeld het werk dat ik voor bijvoorbeeld {naam tweede werkgever} om dat zoveel mogelijk hybride te doen. Zoveel mogelijk online. En voor {naam werkgever} ben ik veel eerder geneigd om naar kantoor te gaan omdat daar de faciliteiten goed zijn. Dus gedurende de... Het het echt wandelen, merkte ik wel dat ik ehm faciliteiten als een basis ding zie, maar wel, zodra die er niet goed zijn, niet goed gefaciliteerd zijn dus heel simpel, beeldschermen etcetera. werkplek. Dan ben ik ook eerder geneigd om weer online thuis te gaan werken voor dat werk.

R1: Oke helder en ehm. Hoe heeft het feit dat je buiten aan het wandelen was, jouw brainstorm door beïnvloed?

P4: Ik denk dat het wandelen buiten dat geeft je even een bepaalde rust in je hoofd omdat je niet gestoord wordt door collega's of door andere geluiden of andere prikkels die je normaal wel hebt in je thuissituatie of gewoon op kantoor. Op kantoor heb je heel snel iemand die je aanspreekt of even met collega's die langslopen, waar je even hoi tegen zegt en thuis heb je genoeg objecten in je omgeving of voorwerpen die je snel kunnen afleiden. Bij mij bijvoorbeeld gewoon mijn eigen pc. Nou, daar kan ik genoeg andere niet werkende, zeg maar niet werk gerelateerde berichten binnenkomen en dan ben ik heel snel afgeleid. Met lopen ben ik niet zo snel, kijk ik niet zo snel op mijn eigen telefoon. Kijk ik eigenlijk nauwelijks op mijn eigen telefoon waardoor ik niet afgeleid ben. Ik ben eigenlijk puur alleen aan het focussen op de omgeving. Het gaf wel... Het gaf wel over het algemeen soms ook wel weer impuls voor andere dingen. Maar je was wel bezig met nadenken over iets. Of het nou de challenge was, of over dingen die je tegenkwam, het was wel iets creatiefs. Of iets nieuws of iets wat je intrigeerde.

R1: Oké, heb je verder nog iets te vertellen over hoe het ging, of je ervaring of de foto's die je hebt gemaakt?

P4: Uhm. Ik denk, mijn ervaring was dat het wel, dat het wel ehm... Nou ja, leek zeg maar, in de Corona periode heb ik vaak ook rondjes gelopen. Dat was voornamelijk omdat je het dan zat was om thuis te zitten. En daar leek het ook wel veel op, want dan ga je gewoon veel nadenken over allemaal verschillende soorten onderwerpen of over

verschillende dingen die je afgelopen week hebt meegemaakt. Ik moet zeggen dat dat nu, dingen wat je hebt meegemaakt, daar dacht ik nu momenteel niet zoveel aan, maar voornamelijk over het onderwerp. Merkt wel dat je het namelijk veel minder tijd hebt om erover na te denken, dus ja, kijk er wel positief naar terug. Ben vooral benieuwd hoe het in een groepssessie zou zijn.

R1: En, dat komt omdat je dan met je collega's kunt praten en kunt sparren.

P4: Nou, ik kan me nog herinneren dat ik vroeger voor mijn derdejaars stage dus een keer rondje ging lopen met mijn collega's in eh, tijdens de pauze en toen ging je wel met ze praten op een manier waar je even ja gewoon informeel, maar ook soms even leuke sparring, sparren... Even leuk om te sparren. Want op kantoor zijn ben je toch snel afgelegd met je dagelijkse werkzaamheden en ga je niet even snel sparren.

R1: Precies. Dus zou je dit nog een keer in je eentje doen?

P4: Op deze manier om echt creatieve ideeën te hebben, niet, dan zou ik het eerder in een groeps, eh groepsproces willen doen. Omdat ik vooral nu eigenlijk bevestig wat ik altijd al bedacht bij het thuis of bij het hybride werken of bij het weer op kantoor werken. Alleen ja, ik ben vooral benieuwd naar wat anderen anders of te denken hebben. Over denken... En ja. Dus nee, ja, persoonlijk. Ik zou zelf niet nog eens een keer opnieuw creatief of hetzelfde onderwerp willen nadenken. Wellicht over andere onderwerpen en dan vervolgens met een groep. Maar over hetzelfde onderwerp. Ja, dat zou ik wel dat met een groep willen bespreken.

R1: Ja precies nee, Maar ik bedoelde inderdaad van als je voor je eigen werk iets moet brainstormen ofzo.

P4: Nou ja, in dat opzicht. Ik vind wat ik wel fijn vind, is dat je even afgeschakeld bent van de rest en als je dan even over je eigen over je eigen... Handelingen maar ook over je eigen ideeën kunt kint, kunt nadenken in alle rust en dat vind ik wel een positief iets. Want ja, zoals ik zei, ik ben niet snel afgeleid zodra ik... Ik ben in ieder geval niet snel afgeleid door een mobiel of door werkzaam... Of door werk gerelateerde activiteiten gedurende het wandelen. Ik ben dan eerder afgeleid door de omgeving. Maar goed dat, ik weet niet of dat per sé een slecht ding is.

R1: En, kun je nog eens wat toelichten over het verschil tussen de meer natuur omgeving ehm meer natuurlijke omgeving en meer stedelijk.

P4: Nouja het verschil voornamelijk is dat we de natuur omgeving hebben we veel meer rust en bij de meer steden of meer de drukke omgeving, daar ben ik veel sneller geprikkeld door wat om me heen gebeurt. Ik merk zelf dat de rustige omgeving in de natuur mij veel meer, veel meer een inspiratiebron voor me is dan de drukke omgeving op de campus.

R1: Oke. Heb je een idee waarom?

P4: Ja ik denk voornamelijk door de prikkels dus voornamelijk door alle mensen die rond om me heen lopen en de gebouwen die ik dan veel meer zie en die me dan integreren. Daardoor ben ik gewoon sneller afgeleid, denk ik. Dan ben, ga ik snel daar aan denken en ja in de natuur is dat veel rustgevender. Heeft een veel rustgevendere uitstraling.

R1: Ja en hoe hebben de dingen die je hebt gefotografeerd jouw brainstorm beïnvloed?

P4: Ja beïnvloed ik zou eerder zeggen, eigenlijk.... Ehm. Persoonlijk zelf zou ik eerder zeggen, interrupt, dus onderbroken. Omdat ik vaak juist dingen zag die ik denk, 'oh leuk en dan intrigeerde me dat of dan was ik daar even door onderbroken. En eh... Ja, zeg maar voor het brainstorm onderwerp zelf heeft het me niet per se positief beïnvloedt. Alleen juist onderbroken.

R1: Een afgeleid?

P4: En afgeleid.

R1: Oké helder. Verder nog iets wat je wil zeggen, voordat ik de opname stop zet? Vragen die aan mij hebt?

P4: Nee...

Transcription 5

R1: Maar goed, het was een mooie route dus?

P5: Ja, ik vond het een leuke route. Ik heb ook een aantal dingen gezien die ik niet eerder op de campus had gezien, zeg maar. Je hebt daar dat het voetpad... Hier dit stuk naast het voetpad ook een fietspad. Ik wist niet dat dat voetpad daar was...

R1: Ja...

P5: Ik heb daar altijd gefietst maar dat is me nooit opgevallen... Plus het stuk wat je hier loopt, onder dat

viaduct door dat had ik ook nog niet gezien. Daar was ik ook nog niet geweest.

R1: Ja...

P5: Ik kom eigenlijk alleen maar hier en bij de Hubble.

R1: Ja, dat snap ik wel.

P5: Dus voor de rest was het van oh, dit is nieuw! En oh, dit is nieuw!

R1: Wat leuk! Ja, dat is wel heel leuk. Nice. Even kijken ik ga even mijn protocolletje er even bij zoeken... Want het ging dus goed en je vond het leuk.

P5: Ja.

R1: Ehm. Even kijken. Hoe was het om te... Wandelen tijdens het brainstormen?

P5: Ik heb best veel dingen bedacht eigenlijk, op basis van wat ik zag over... Ja voor de brainstorm, dat ik dacht, oh, maar dat is leuk. Oh, dat doe me daaraan denken en als ik dan weer iets anders zie, dan doet het me weer aan een ander aspect denken. Dat ik denk: oh! Maar dat is ook wel heel erg gerelateerd aan het thuiswerken en dan een stuk wandelen en brainstormen of gewoon even je hoofd leeg maken. Dat zijn allemaal dingen dat ik denk van, ja, daar heb ik wel over nagedacht. Of bedacht. Maar niet echt bij stilgestaan dat het zo... Zo erg kan helpen om gewoon even naar buiten te gaan even iets anders te doen. Even even er tussenuit, zeg maar.

R1: Oké. Duidelijk en ehm... Eh. Hoe was het om foto's te maken terwijl je aan het wandelen en brainstorm was?

P5: Ehm... Op zich wel interessant omdat je net iets meer wordt uitgedaagd om in beeld te brengen wat je aan het denken zet. Ik weet niet ik.... Ik heb ook het idee dat er misschien wat herhaling in mijn foto's zit. Qua qua ideeën die er achter zitten of de gedachte die er achter zit. Maar ja, vooral uitdagend omdat ik... Wat ik net zeg je wordt uitgedaagd om in beeld te brengen wat je aan het denken zetten. Waarom, brengt dat bord je aan het denken, of waarom als je die mensen ziet, denk je weer aan iets anders. Plus dan heb ik zoiets van ik maar foto's maar: Is dit wel goed? Dat is toch een gedachte die in mijn hoofd speelt? Terwijl...

R1: Het kan niet fout zijn...

P5: Ja dat dus, en dan denk ik toch van, het kan niet fout zijn maar zijn deze goed genoeg?

R1: Oké nou wel eerlijk dat je het zegt. Nee, ik snap het wel. Hoewel dit alleen maar is, een soort van voor mij om

een beetje een kijkje in je hoofd te krijgen en voor de rest maakt het echt... Maakt het mij niet uit waar je een foto maakt. Dus wat dat betreft... En ehm even kijken. Ja, laten we even door je foto's heen lopen. Dit was de eerste die je hebt gemaakt.

P5: Ja.... Ja de bankjes buiten. Ik denk dat het vooral bijvoorbeeld ook voor bedrijven heel goed is als hun werknemers een plekje hebben waar zij buiten op bankjes of stoeltjes even kunnen zitten. Weet je dat ze niet per se echt wandelen, Maar dat is toch even buiten zijn, even uitwaaien en dan is het alleen maar voor een koffiepauze of voor de lunch of voor een rookpauze, of gewoon omdat je niet meer binnen wilt zitten. Denk ik dat ze daar gewoon heel veel baat bij hebben, zeker als we straks weer veel meer naar kantoor moeten en ik... Ik hoop zelf op een, een, een combinatie tussen thuiswerken en naar kantoor gaan, want ik denk dat dat wel meer voordelen heeft. Denk ik ja weet je is toch zo'n plekje dat je buiten kan zitten. Dat hoeft niet eens in een park te zijn, dicht bij en dat kan het bedrijf ook zelf buiten neerzetten of buiten maken voor zijn werknemers. Dus vandaar ja, de bankjes.

R1: En waarom zou jij toe willen naar een hybride vorm van werken?

P5: Ik denk dat dat voor heel veel mensen gewoon veel fijner is. Dan is hun leven veel flexibeler. Bijvoorbeeld een familie met drie kinderen die dan van hot naar her moeten. Als het makkelijker is dat zij ook een groot deel thuis kunnen werken dan is dat makkelijker om die kinderen van school op te halen of naar ballet te brengen of naar de hockey, of... Ja, weet je dat ze dan van thuis online met een vergadering mee kunnen doen omdat ze anders 3,5 uur moeten reizen op een dag van een vergadering die een uur duurt dat soort dingen dat ik denk, ja, persoonlijk zou ik het veel fijner vinden om dan gewoon thuis te werken.

R1: Ja.

P5: Als mijn werkgever dat goed vindt uiteraard.

R1: Oké helder en de tweede foto is dit.

P5: Dat zijn de vrachtwagens die hier buiten staan. Ze zijn met iets bezig. Ik heb geen idee wat. Maar ik denk ja, dan wil je er lekker rustig rondje lopen en dan krijg je zo'n storend element en dan zijn ze met werkzaamheden bezig en dan ja, kom je volgens mij ook niet echt tot rust.

R1: Ja precies, dus dus je zou wel naar buiten gaan om even tot rust te komen.

P5: Ja ook. Vooral heb ik gemerkt de afgelopen periode...

Dan ja, weet je een hele master thuis doen. Heel het onderzoek thuis doen... Als je dan naar buiten gaat tot rust... Om tot rust te komen om even te ontsnappen uit, de studeer flow, de werkvloer flow... En dan kom je in omgeving met alleen maar herrie, en prikkels. Dat je denkt, ja, dat is ook niet dat je denkt, oké, even adem halen, even rustig even wat stilte om me heen, dan krijg je van dat... Van dat geluid. Je persoonlijk vind ik dat niet fijn. Ik ga, als ik dan echt een stuk ga wandelen, dan is het echt voor de rust. Ik zoek ook altijd een stukje op waar ik weet dat het rustiger is juist zodat ik dat voorkom.

R1: Ja. Dus dat heb je gefotografeerd, en dan? Een bankje?

P5: Ja gewoon even In de natuur op een bankje zitten. Even om je heen kijken. En wat zie je. Oh, ik zie een eendje! Oké leuk. Gewoon ja, heel simpel eigenlijk gewoon even lekker zitten, ja. Oh ja, ze hadden een hele grote hoop met blaadjes en het kind in mij wilde daar inspringen.

R1: O ja.

P5: En ik denk, als je zulke gedachten hebt als je rondloopt. Dat is ook leuk omdat je dan misschien weer even terugdenkt aan vroeger en dan ontsnap je ook even uit de de stress en misschien frustraties van nu en de projecten waar je mee bezig bent dus dat vond ik leuk. Nou dit is, kunst. Ik weet niet of dit het beste voorbeeld is van wat voor kunst ze hier hebben staan in de omgeving. Maar ik denk van ja, een een kunstwerk, zoals dat kan jou ook weer aan het denken zetten. Nieuwe ideeën geven voor alles waar je mee bezig bent. Als je stuk loopt op iets, denk je, oh, maar dat brengt me op een idee. Ik denk als je een, een een stukje gaat wandelen langs dat soort kunstwerken, dat je daar misschien ook weer nieuwe ideeën van opdoet. Dacht ik.

R1: Ja oké!

P5: Oh ja, dat is de parkeerplaats. Het verbaast me, dat ondanks we bijna uit de pandemie zijn, hopelijk... Het nog steeds vrij rustig is. Dat er nog steeds parkeerplekken of parkeerplaatsen gewoon halfvol zijn. Ik zie ongelooflijk veel fietsen hier in de omgeving, maar heel weinig auto's. Dat heeft me ook weer aan het denken van ja, misschien gaan toch meer mensen toch met de fiets in plaats van de auto, of toch dat stukje wandelen naar naar werk in plaats van de auto. Dus, dat viel me op dat er zo weinig, auto's eigenlijk staan op de parkeerplaatsen. En misschien is dat

ook weer de combinatie tussen. Op kantoor, werken en thuis werken.

R1: Ja, dat zou kunnen inderdaad.

P5: Ehm wat is dit ook al weer? Ohja! Ik dacht misschien hoeven mensen niet per se een stuk te wandelen, maar als er een basketbalveld of een voetbalveld is dat ze een stukje beetje kunnen sporten. Dat dat misschien ook helpt. Ik weet niet of het precies helpt met brainstormen tijdens het wandelen, maar misschien dat ze wel daardoor er even uit zijn. Even die energie kwijt. Dat ze daarna weer op goede ideeën komen. Of al ze dat met hun collega's doen dat ze dan tijdens een drinkpauze of zo het hebben over werk en dan weer aan het brainstormen zijn.

R1: Ja oké.

P5: Ik vind mensen kijken heel leuk tijdens het wandelen, en ook als ik bijvoorbeeld gewoon op de bus zit te wachten, of ik zit dan op een bankje. Dan komen er mensen langs en dat ik denk: oh, wat zijn die aan het doen? En ja, ik wist niet wat ze aan het doen waren. Ik heb even gekeken... Het leek op opruimen, maar verder kon ik niet heel veel uit maken... En het viel me op.

R1: Oke!

P5: Dit is meer een bord van als je altijd dezelfde route loopt, dan zijn er vaste factoren die er altijd zijn en zo'n bord van wegwerkzaamheden dat je als voetganger over moet steken, dat is dan nieuw en daardoor wordt je eigenlijk uit je vaste patroontje gedwongen. Wordt je gedwongen om om te lopen, en dan zie je misschien weer iets nieuws. Ja, dus dat was dat bord.

R1: Goede redenatie.

P5: Ja. Dit is eigenlijk weer een beetje in lijn met dat er nog heel veel parkeerplekken vrij zijn. Volgens mij geeft het bord aan dat er 125 vrije plekken zijn voor de auto's. Opnieuw: ik heb heel weinig auto's gezien en heel veel fietsers, en heel veel mensen die gewoon lopen. Dus ik denk, misschien heeft dat ook... Is dat ook een deel van de pandemie. Dat al dat thuiszitten dat mensen toch wat meer in beweging willen in het voor en tijdens en na werk heen en weer reizen, dacht ik. En, ik vond het leuk dat er zo'n teller stond. Dat had ik nog niet eerder gezien. Ik dacht, misschien zijn die twee aan het brainstormen.

R1: Ja. Deze twee mensen, oke!

P5: Ja, ik hoorde ze wel praten, maar ik denk ik kan niet helemaal uitmaken waar het over ging. Maar ik misschien

zijn ze aan het brainstormen. Hebben ze het over hun groepswork of zo? Geen idee.

R1: Ja Dat is wel een mogelijkheid. Ja en dit.

P5: Ik liep hier tussen de tussen Meta en Atlas en het zat daar he-le-maal vol met studenten. Echt helemaal vol. En ik had zoiets van wow, dat heb ik lang niet gezien, dus dat viel me op dus ik neem een foto.

R1: En, Dit is hier het plein.

P5: Het is het, ja het plein hier omdat ondanks dat het zo druk is, is dat plein helemaal leeg. Ja. Ondanks dat je al die fietsen ziet en al die mensen binnen in gebouwen die aan het studeren zijn... En er loopt niemand, echt helemaal niemand. Ik denk oké... Dat viel me ook op. Beetje een een tegenstelling met dat het toch druk is en dan toch zo rustig tegelijk.

R1: Ja grappig inderdaad. Dat is je laatste foto! Nice. En zijn er dingen die je niet hebt gefotografeerd, maar als je terug zou kunnen gaan de tijd, toch had willen fotograferen?

P5: Ik denk het niet. Ik denk dat deze foto's eigenlijk wel al mijn gedachten bij elkaar vormen of representeren. Ja weet je ze zijn ook met met werkzaamheden met dat gebouw bezig daar. Dan denk ik ja, dat had ik ook op de foto kunnen zetten, maar aan de andere kant... Heb ik dat ook gedaan met dat bord oversteken, van voetgangers oversteken. Dat is gewoon een factor die nu er is maar over een tijdje niet meer. Dus waardoor je dan eigenlijk ook wordt gedwongen van oké, misschien moet ik nu oversteken. Ik moet een andere richting op dan dat ik normaal mijn rondje loop, ja.

R1: Zou doen.

P5: Verder... Ik denk dat het heel veel herhaling wordt als ik. Als ik terug zou gaan...

R1: Oké en, en je hebt een net natuurlijk ook bij de foto's, je gedachtegang, een beetje toegelicht. Dus zijn er nog andere ideeën die je hebt gehad rondom de brainstorm over de transitie van thuiswerken naar weer op kantoor werken en...

P5: Ik denk dat ik het fijn zou vinden Als ik een rondje loopt dat er een afwisseling is van oké, ik loop alleen of ik loop mét iemand. En als ik met iemand loop, dat ik dan met iemand loopt die ook bezig is met waar ik mee bezig ben, dus zeg een collega, of gewoon mijn moeder, een vriendin die eigenlijk helemaal niet weet waar ik mee bezig ben. Als

je dan in je eentje loopt, dan kun je echt tot rust komen, maar dan zit je ook wel weer met je eigen gedachten, dus stel je zit helemaal gefrustreerd, je loopt helemaal vast, dan heb je niemand om tegenaan te praten. Om het er gewoon uit te gooien, die dan misschien weer iets kan zeggen van weet ik veel wat commentaar kan geven of een vraag voor extra uitleg omdat ze het niet snappen. En denk je, oh, maar zo had ik het nog niet gezien. En, dat is denk ik veel fijner als je loopt met iemand die niet weet waar jij mee bezig bent en tegelijkertijd als je loopt met bijvoorbeeld een collega die hetzelfde werk doet, ongeveer dezelfde projecten... Die kan dan weer vanuit hetzelfde perspectief misschien weer nieuwe ideeën geven. Ik denk dat het ook heel erg licht aan wat jouw bui is en waar je op dat moment een beetje behoefte aan hebt, of je alleen of met iemand loopt. Persoonlijk denk ik dat je voor het brainstormen niet per se hoeft te wandelen, kan ook gewoon op een bankje zitten op het terras, op het balkon, weet ik het en gewoon uitwaaien gewoon niks doen, gewoon voor je uit kijken naar hun omgeving om ook tot rust te komen. Ten minste dat heb ik zelf ontdekt dat ik zelf vaak gedaan, dat het niet perse ik hoeft niet perse te bewegen, zeg maar. Zolang ik maar buiten ben, dat helpt.

R1: Helder. En even kijken, hoe heeft het feit dan dat jij dus wel nu aan het wandelen was? Jouw brainstorm beïnvloed?

P5: Ik denk omdat ik dingen heb gezien, kijk als je zit, dan heb je geen perspectief. Dan zie je alleen maar wat er voor je is, maar je ziet niet wat er achter de gebouwen is. Wat er achter je gebeurt... En ik denk doordat je gaat lopen, zie je veel meer factoren in de omgeving die jou kunnen beïnvloeden, jou op nieuwe ideeën kunnen brengen. Dus als ik alleen maar hier op het plein had gezeten en alleen de bankjes en die vrachtwagen had gezien, dan waren mijn ideeën misschien veel beperkter geweest dan dat ik inderdaad dat hele rondje daarheen ga lopen, en dat sportveld heb gezien van oh, mensen kunnen ook sporten in plaats van dat ze een beetje gaan lopen. Of dat bord van voetgangers oversteken, dat brengt je toch weer op andere ideeën die je misschien niet had gehad als je gewoon op één plek blijft zitten, ja.

R1: Helder en zijn er verder nog dingen die je hebt gedacht of die je tegen mij zou willen zeggen omtrent wat we vandaag hebben gedaan?

P5: Nee, niet dat ik momenteel kan bedenken...

Transcription 6

R1: Hoe ging het?

P6: Goed. Ik merkte alleen, nou, ja, ik vind het heel leuk om foto's te maken. Dus ik dacht al zo van: niet dadelijk zo van alles foto's maken. Maar dan tegelijkertijd als ik even dacht van oké, nu even in mijn gedachten en niet met foto's bezig zijn dat ik dan misschien juist weer vergat om foto's te maken. Dat ik een stuk had gelopen en dat ik dacht ah had ik maar...

R1: Ja precies dat snap ik wel, dus dat is een beetje moeilijk om te combineren misschien.

P6: Ja niet per sé, denk ik maar... Ja, je bent wel even uit je wandeling als je een foto gaat maken inderdaad, en als je dan lekker in je wandeling zit, dan vergeet je misschien... Ja het is niet heel ernstig ofzo.

R1: Nee, oké, Maar het is wel even dat multitasken is misschien wat lastiger dan.

P6: Ja.

R1: Oké en hoe was het dan om te wandelen tijdens het brainstormen?

P6: Ja wel fijn, want je ziet inderdaad toch weer dingen die je niet per se verwacht. Ja, bijvoorbeeld ik kwam langs dat Korein (kinderopvang) op dat plein. En toen dacht ik zo van oh ja, natuurlijk thuiswerkende ouders en dat soort dingen kunnen ook van toepassing zijn op deze brainstorm en daar had ik normaal niet zo snel aan gedacht misschien omdat ik zelf geen kinderen heb. Dat soort dingen.

R1: Dus dan kwam je door de omgeving van mij op iets nieuws.

P6: Ja

R1: Ja oke. En oke dat foto's nemen tijdens de brainstorm heb je dus net al een beetje verteld. Ehm. Ik ben eigenlijk gewoon vooral benieuwd naar de foto's die je hebt genomen. Ging dat een beetje goed dan ook?

P6: Ja!

R1: Oké, kan je hem.. We gaan even langs alle foto's, kan je misschien over elke foto even iets vertellen.

P6: Nou ja, dit is als je meteen Atlas buiten komt en ik dacht meteen, ja, opvallend. Misschien is het ook dat het een beetje community laat zien of zo, en dat is een van de voordelen die je natuurlijk hebt als je weer fysiek op de campus kan zijn, ofzo dat als je misschien minder alleen voelt en dingen. Dus dat is dan een plus voor naar de

campus komen wat verbeterd zou kunnen worden als je denkt dat thuiswerken.

R1: Ja. Oke, en...

P6: En hier zat er net een groepje te filmen en te meeten en toen dacht ik inderdaad ook aan groepswork en dat dat zoveel fijner is, fysiek. En dat... Dat echt wel een van de grote voordelen is van op kantoor zitten, dus dat als je die overgang van thuiswerken en op kantoor is, smoother wil maken ofzo dat dan ook weer kunt denken aan meer fysieke groep dingen, organiseren of zo, want ja dat is misschien ook een beetje ons, omdat we nu een individueel project doen. Maar zoveel verschil is natuurlijk niet dat ik niet thuis werk of hier op de campus zit. Het enigste verschil is dat ik jullie zie en dat dat meerwaarde heeft om dingen te kunnen discussiëren ofzo. Maar ja, daar zou je misschien ook wat meer op kunnen inspelen dat we met alle FMP's zo'n vrijdagmiddag meeting zouden hebben, ofzo iets.

R1: Ja ja oh ja dat snap ik wel inderdaad.

P6: Ah ja en 'keep your distance' natuurlijk met Corona. Ja dat is toch nog steeds... Niet zo weg is helemaal... Misschien als jij klachten hebt dat je dan toch nog wel de mogelijkheid moet kunnen hebben om thuis te werken, in plaats dat lessen weer verplicht zijn hier. Dus meer... Minder verplichtingen om hier op campus te zijn. Ja, waarvan ik denk dat je ze niet nog niet kan verplichten. Zoals sommige lessen wel weet je wel?

R1: Oké.

P6: Ja, dit zijn die borden met projecten en ik dacht, dat is natuurlijk een groot voordeel dat je hier geïnspireerd kan worden door het werk van anderen. Want je doet het wel gewoon inspirerende omgeving. Ja oké en een Go Green scooter. Ja natuurlijk de transport naar de unie. Bij thuiswerken scheelt het heel veel files en gedoe denk ik en beter voor het milieu misschien en dat soort dingen.

R1: Ja, oké.

P6: En, hier stond ook you are a champion, TUE en zoveelste persoon die hier langs loopt en dat soort dingen, dus dat is misschien ook een beetje community feeling, maar ook dat is het wel laat zien ja vooral die community. Ja en dit zie je niet super goed, maar het was een super grote blader berg.

R1: Ja...

P6: En, dat was misschien gewoon opvallend onderweg dat je denkt wow. Het was echt bijna net zo hoog als mij.

R1: Echt? Wow! Oke.

P6: En hier zat een man in de bosjes en dat was ook gewoon opvallend.

R1: Dat was opvallend ja.

P6: En dit moest ik aan denken omdat daar vroeger ook vaker events waren toen we nog in LaPlace zaten enzo. En dat is een beetje linked to een beetje meer fysieke events of zo weer organiseren als je weer terug op kantoor bent voor die community...

R1: Feeling.

P6: Sfeer ofzo ja. Ja en dat is die open Expo. Ja, Dat is ook wel gewoon inspiratie. En dat je dat echt dat je hier inderdaad gewoon kunt rondlopen en je kan geïnspireerd worden door dingen die je ziet terwijl als je op je kamer zit, dan heb je natuurlijk altijd hetzelfde uitzicht. En especially voor designers is dat...

R1: Ja dan is dat misschien interessant. Oké.

P6: Ja dat zero emissions lab dat sprak er ook wel even uit om dan te denken aan, aan milieu. Kun je dat meenemen in de brainstorm of zo. Ook wel met dat reizen enzo. Kan interessante input zijn.

R1: Oké. En fietsen.

P6: Ja ook weer dat je moet commuten enzo. Nu weer in die massa's. Fietsenstalling en fietsen en zo.

R1: Oke.

P6: Oh en hier waren ze aan dat gebouw aan het werken met heel veel kabaal. Dat ik dacht, dat heb je natuurlijk wel, hier ook wel veel gedoe is. Ik merk dat trouwens altijd. Ik was zo aan het lopen in dat bos stukje weet je wel. Het was dan zo stil dat ik dacht, eigenlijk is het hier nog wel chiller om te brainstormen of om te praten met iemand dan hier in het gebouw, want hier is, ja nu valt het even mee, maar hier is zoveel geluid af en toe...

R1: Ja. Precies. Nee, dat klopt inderdaad wel.

P6: Oh en dat was dat dagopvang voor de kinderen.

R1: Oh ja dagopvang voor kinderen en dat dat zijn je foto's.

Nice en je even kijken zijn, zijn er dingen die je niet gefotografeerd hebt, maar als je terug zou gaan, kunnen gaan in de tijd die je dan wel zou fotograferen?

P6: Nee... Ik denk het niet. Want meestal... Ja als ik iets zag dan pakte ik de telefoon er wel bij.

R1: Oke nice. en je hebt me nu natuurlijk een aantal dingen verteld aan de hand van de foto's. Zijn er nog andere ideeën

die je nog niet aan mij hebt verteld omtrent thuiswerken en de gedachtes die erover had?

P6: Ja, ik was natuurlijk aan het denken aan thuiswerken op kantoor werken. En dat is natuurlijk meer binnen, dus buiten kan ik niet echt foto's maken van dingen daar over. Maar ik dacht bijvoorbeeld dat ze meer van die hokjes op de uni zou heel chill zijn. Dat je met je eigen laptop een video meeting kan hebben. Want ja, dat hybride werken zou toch wel een goeie overgangsfase, maar misschien ook wel gewoon goed als eindfase ofzo zijn. Maar dan moet je, daar is wel op de Unie nu nog niet heel veel ruimte voor, want dat ene hokje zit inderdaad altijd vol en we zitten hier met zoveel mensen als ze hier of nou 3 van die booths hadden ofzo waar je in kan videobellen, dan zou dat al een groot verschil maken.

R1: Dat is wel een slimme inderdaad. Had je verder nog ideeën?

P6: Nee, dat was niet mijn main...

R1: Oke. En hoe heeft het feit dat jij buiten aan het wandelen was jouw brainstorm beïnvloed, denk je?

P6: Ik denk wel dat het helpt om niet te veel afgeleid te worden. En ook dat je een vaste route hebt. Zorgt er ook wel voor dat je niet te snel het wel goed vindt ofzo. Want ik kan me voorstellen als ik hier zit dan ga ik op een gegeven moment gewoon allemaal gesprekken af luisteren, zeg maar, onbewust omdat je iemand anders hoort praten. Of je gaat je ergens anders mee bemoeien of zoiets of je zit te brainstormen en dan denk je na vijf minuten, ja dit is het wel weet je wel. Maar nu had je én die vaste route en het was inderdaad echt even rustig en je had die onverwachte inspiratie puntjes misschien met dat zero emission en de kinderopvang.. Ja.

R1: Oké zijn er nog andere dingen die je me wilt vertellen over wat je net hebt gedaan of hoe je het hebt ervaren.

P6: Nee, dat was het, denk ik.

Transcription 7

R1: Hoe ging het?

P7: Ging goed. Ging goed. Was wel een leuke route op zich. Ja, mooie route.

R1: Mooie route. Oké en hoe was het om te brainstormen, terwijl je aan het wandelen was?

P7: Het was een beetje shiften want af en toe dan raakte je een beetje verdwaald in het foto's maken want je wilde wel

een beetje kijken van oké waar... Wat, wat zie ik nou eigenlijk? Maar je wilt natuurlijk ook af en toe dan denk ik oh wacht ik moet even nadenken over, over het thuiswerken. Dus die die switch was er af en toe inderdaad wel.

R1: Oke en was dat... Hoe was dat positief van negatief?

P7: Ja was wel positief, want af en toe dan ben je een beetje bezig met je omgeving maar het is ook wel fijn om ergens gewoon even over na te kunnen denken en te kijken van oké van, hoe bijvoorbeeld: Als je in je hoofd zit, is het heel lekker om het gewoon tijdens het lopen erover na te denken en eh... Ja erover na te denken...

R1: En, hoe was het dan om ook nog foto's te maken?

P7: Afleidend. Vooral als je wil... Eigenlijk is het wel zo als je wil brainstormen, dan wil je eigenlijk... Wil je eigenlijk een beetje in je hoofd zitten, en eigenlijk niet meer met de buitenomgeving bezig zijn. En als je dan met die foto's maken, ben ik bewust bezig met prikkels zoeken. Waardoor je eigenlijk telkens afgeleid wordt van de brainstorm zelf. Terwijl je eigenlijk als ik bijvoorbeeld twintig minuten wil lopen, dan wil je eigenlijk gewoon helemaal in die gedachte zitten, weet je wel dat je er helemaal over na kan denken. Dat je een beetje gewoon verdwaald bent in de situatie waarin je bent eigenlijk.

R1: Oké dat snap ik. En, je hebt foto's gemaakt? Zullen we daar eens doorheen lopen door degene die je hebt gemaakt?

P7: Dat is prima.

R1: Ja...

P7: Oh kijk. Dit is de eerste, volgens mij is de eerste. Ik vond, ik vond het wel mooi wat je ziet. Die beetje de bedrijvigheid van de mensen, en je ziet gewoon... Ik wilde eigenlijk al eerder foto's gemaakt, maar dat durfde ik niet met alle mensen om me heen...

R1: Ja.

P7: Alleen ja, je ziet ook een beetje van die mensen zijn gewoon lekker bezig mensen praten met elkaar hebt. Je hebt een beetje een muzikje op de achtergrond en ja, dat vind ik wel. Dat geeft me een beetje rust ofzo ja.

R1: Ja. Oke. Helder.

P7: Ja. En de volgende. Eh ja, ik vond dat wel chill eigenlijk, rustgevend. Gewoon je kan een beetje voor je uit staren, in de verte staren. Van eh hoe het eruit ziet. En nou heb ik heel veel van het, eigenlijk dit soort dus hier ook wel een beetje, maar hier heb ik een beetje geprobeerd

bedrijvigheid beetje vast te leggen. Want dat vond ik wel chill eigenlijk weet je wel. Die mensen die je ziet.

R1: Ja, en hier kon je de mensen van verder af fotograferen.

P7: Ja inderdaad en dat is fijner.

R1: Ja ja ja oké.

P7: Ja en dat ook met inbreken op privacy enzo.

R1: Ja ja.

P7: En ja voor de rest. Die vond ik heel irritant dit. Hout, op de grond. Ja, ik weet niet. Ik werd daar ik werd daar wel een beetje... Want dan heb je zo een fijne omgeving en dan heb je dit...

R1: Oke dus dit viel je gewoon op.

P7: En aan de andere kant, daar heb ik geen foto van gemaakt, maar het pad was geblokkeerd. Dus waar ik niet op kon. Ook een irritante prikkel.

R1: Ja.

P7: Ehm ja geen idee...

R1: Van deze heb je geen idee, oké?

P7: Ja, nee, Dit is ja, ik vond het wel gewoon chill hoe de zon stond en zo. En dat uhhh. Maar ehm. Even kijken wat was de volgende. Hier vooral deze! Hier vond ik wel heel chill.

R1: Ja.

P7: Het is gewoon je bent een beetje heel de tijd in de zon en he hier kom je dan een beetje in de schaduw terecht en ik kom een beetje zo'n omdat je net in de zon hebt gelopen kom je dan in de schaduw terecht op een rustgevend plekje.

R1: Ja.

P7: En dan met zo'n gebouwde erbij dat echt een beetje reflecteert ja, dat zag er mooi uit. En toen dacht ik van ah...

R1: Zag er mooi uit.

P7: Dat zag er gewoon mooi, dat was wel nice, dat zag er wel mooi uit. En hier, ik vind het wel leuk dat je een beetje contrast hebt, tussen moderne gebouwen en oude gebouwen dus dat viel een beetje op. En toen viel het ook op dat er een tap in de boerderij stond.

R1: Ja... belangrijk.

P7: Belangrijk. Dus dat was wel leuk. Mooie auto viel ook op.

R1: Ja.

P7: Mooie auto. Ehm. Even kijken ja o dit dit gebouw? Ik weet niet maar ik vind het, ik vind het geen mooi gebouwde en toen dacht ik van nou nee. Heel de... Voelt net een beetje als de jaren tachtig aan en dat past niet echt bij

mijn... Bij de, bij de sfeer die hier normaal, die hier voor de rest hangt. En dan opeens dat gebouw verpest het een beetje naar mijn mening. Ehm. Ja dit ook. Ik had hier meer van, dan heb je eigenlijk gewoon een beetje mooie natuur enzo en dan heb je hier opeens zo'n vlakke erbij. Wat een beetje ja... Half half is. Ik vond het niet eh... Ik weet, ik weet niet precies wat het was maar ik vond het niet mooi.

R1: Niet mooi, negatief?

P7: Nee, en voor de rest daarna was het een beetje... De zon stond echt perfect. Dit vooral dan, zie je een beetje de verschillende bedrijven die hier zitten? En dan heb je toch een beetje gevoel of je deel bent van iets groters of zo, weet je wel dat je samenwerkt naar één ding toe en dat vind ik wel mooi. Ja ja ja, ja weer een beetje gewoon een beetje in de verte. Een beetje... Hier kan je een beetje je gedachtes verliezen weet je wel. Dus hier kan je een beetje meer dat brainstormen, over brainstormen over dat thuis werken. Kan je hiermee meer van... Meer van, dan heb ik zoiets van oke maar, ja, ik kan het even laten gaan en bijvoorbeeld met die bedrijven die je hier ziet, weet je, dan heb je een beetje prikkels waardoor je ook een beetje anders na kan denken over bijvoorbeeld thuiswerken.

R1: Ja

P7: Ehm ja hier ook weer een ander bedrijf waarvan ik dacht oké je ziet een beetje mensen binnenlopen, uitgaan. En ja, het zijn toch wel? Dit soort prikkels denk ik toch wel dat het een beetje, ook een beetje stimuleren om voor het... Gewoon voor je brainstorm eigenlijk. Wat ik net zei, eigenlijk moet je dat, dat het niet altijd werkt, maar soms denk ik wel van als je helemaal een beetje in je gedachten zit, dan kan het ook wel een beetje een extra effect geven. En hier weer dat gebouw wat ik echt lelijk vond.

R1: Ja.

P7: En ja dit was het einde, denk ik.

R1: Was dit de laatste?

P7: Ja een beetje dat...

R1: En, je hebt een aantal foto's overgeslagen...

P7: Ja, want ik... Sommige foto's dat ik wel van dit is meer en deel hetzelfde. Ik vond het wel mooi eruit zien maar heel veel foto's waren gewoon van... Was gewoon mooi perfect. Weet je het was meer gewoon mooie natuur. En daarom heb ik die gemaakt eigenlijk maar niet echt dat ik denk van dit zijn echt andere prikkels.

R1: Oké oké. Helder. En zijn weer dingen die je niet hebt gefotografeerd, waarvan je als je terug in de tijd zou kunnen gaan, hebt gedacht, oh, dat had ik misschien toch moet fotograferen, behalve de mensen en dat obstakel.

P7: Ehm. Nee, ik denk het haast niet. Nou misschien bijvoorbeeld. Ja, als je daar in die gebouwen kijkt, bijvoorbeeld Intel ofzo. Dan zeg je daar binnenin, zag je een paar mensen gewoon lekker rustig zitten of zo en dat had een beetje een rustgevende... Ja. Praktisch en rustgevend komt daarbij op. Ja, dat was wel nice eigenlijk alleen ja ik denk ik ga niet van binnen, naar binnen foto's van mensen maken.

R1: Nee oke.

P7: Ik doe dat maar niet.

R1: Oké, dus in gebouwen eigenlijk...

P7: Ja in gebouwen ja ja.

R1: Meer... Oké. En, kun je me eens een samenvatting geven van de ideeën die je had rondom de brainstorm.

P7: Ja, wat ik dus dacht van wat thuiswerk ons heeft gebracht, is flexibiliteit. Je kan gewoon eigenlijk gewoon... Je kan meer je eigen ding doen, je kan je eigen taken een beetje doen thuis maar je kan ook als je aan het werk bent dat je meer afwisseling hebt wat denk ik ook wel goed is. Ehm. Ook als ik dank denk van ik ga dadelijk terug naar kantoor toe dan is het denk ik belangrijk om die flexibiliteit te houden, dat je wel gewoon... Weet je mensen zijn meer autonoom geworden eigenlijk van van sinds we thuis zijn gaan werken. Want ze hebben meer de eigen zeggen. Normaal als je op kantoor zit, dan heb je meer gevoel van oké, ik moet er blijven van 9 tot 5 bijvoorbeeld. En dan kan je niet eerder weg. En als je thuis werkt, heb je toch meer die, voel je toch meer die vrijheid, waardoor je toch naar mijn mening, ik voelde me dan dat ik iets soepeler en fijner kan werken. En ehm. Ik denk als je dan weer terug naar kantoor gaat, dan is het denk ik ook belangrijk dat je gewoon bijvoorbeeld zelf kan bepalen, van wanneer ga je naar werk toe wanneer ga je niet naar werk toe? En wanneer is het nodig om naar kantoor te gaan, bijvoorbeeld voor meetings voor dat soort dingen. Voor mensen te zien... Maar bijvoorbeeld voor echt gewoon productief werk, waarvoor je gewoon bijvoorbeeld echt rapporten moet schrijven, of iets anders moet doen. Dan is, het denk ik veel fijner om gewoon thuis te werken en dat... Die

flexibiliteit maakt het ook fijn dat je allebei je taken gewoon het meest optimale kan uitvoeren.

R1: Ja.

P7: Want eh je hebt gewoon beetje die afwisseling heb je. En als je telkens dezelfde omgeving zit, op een gegeven moment raak je daar ook een beetje in die sleur van. Als jij die afwisseling hebt, dan denk ik dat je bij de taken het meest optimaal kan uitvoeren. En vooral, vooral als je die als mensen een beetje die antonomie kan houden, anatomie, nou ja wat is het nou?

R1: Autonomie ja.

P7: Autonomie kunnen houden. Dat is een beetje zelf kunnen bepalen van dat ga ik dan doen, dat ga ik dan doen. Want ik denk dat dat het meeste motivatie bij mensen oproept.

R1: Oke oke helder en had je er verder nog ideeën over?

P7: Ehm. Nee, nee, het is eigenlijk meer vooral dit want ik denk dat het werk... Ja, blijft altijd wel hetzelfde. En ik denk ook vooral dat je gewoon dan de mensen bijvoorbeeld iets minder vaak in de week ziet. Dat is het ook, want ik heb, ik heb naar mijn mening als ik dan eh... Bijvoorbeeld vijf dagen werk dan zie je die mensen 5 dagen, en dan wordt alles zo routine... Routine matig. En ik denk, routine is goed voor bepaalde dingen maar voor dit soort dingen is het denk ik belangrijk om af en toe een beetje, ook een beetje nieuwe omgeving te zien en bijvoorbeeld andere dingen mee te maken of thuis te werken, waardoor je net een beetje dat breekt en dat het juist voor zorgt voor meer. Voor ook nieuwe ideeën of gewoon net, dat je net fijner werkt. Ja.

R1: Snap ik. En, hoe heeft het feit dat jij nu aan het wandelen was, ja zo'n Workwalk noemen wij dat. Dat jij een work walk had tijdens het brainstormen. Hoe heeft dat je brainstorm beïnvloed denk je?

P7: Eh ja. Dat is wat ik ook al zei van ik denk aan de ene kant wel... Eh... Goed, omdat jij je, je, je bent aan het brainstormen, maar ondertussen kom je bijvoorbeeld ook andere mensen tegen. Je ziet mensen werken, je ziet verschillende bedrijven... Ehm. Dat heeft ook een beetje invloed van, dan ga je ook een beetje nadenken van oké: hoe, hoe staan die mensen erin weet je wel? Niet dat je alleen meer op je eigen focus zit maar ook meer van oké, die mensen kunnen er misschien zo over nadenken. Dus een beetje meer, dan heb je meer het idee van oké. Neem je

ook een beetje andere ervaring van andere mensen mee waardoor je ook een beetje anders kan nadenken over je eigen bubbel ervan. En aan de andere kant natuurlijk is het ook zo van ehm... Als je echt volledig wil focussen op, ehmm. Op op op je brainstormen en nadenken over dingen. Het kan natuurlijk ook zijn dat vooral met foto's, met die foto's maken wat ik dan nu had, dat je gewoon heel erg afgeleid raakt van ehmm.. Van eh van de dingen om je heen. dus als je bijvoorbeeld een andere taak erbij hebt, dan is het misschien afleidend. Maar ik denk als je gewoon puur alleen bezig bent met die, met het lopen dan kan het wel bevorderend werken ja.

R1: Oké. Duidelijk.

P7: Ja?

R1: Ja! Ik heb verder geen vragen over wat je nu hebt gedaan. Want dat gaan we in principe bespreken tijdens de volgende meeting. Maar ik ben wel benieuwd of jij nog zelf dingen hebt die je nu zou willen delen met mijn omtrent het onderwerp of gedachtes, of feedback...

P7: Nee, nee. Ik denk dat alles wel eh duidelijk was! Ik heb een lekker rondje gelopen, dat was prima. En voor de rest, ik heb ook zelf een beetje goed kunnen nadenken over thuiswerken wat ik van te voren niet had gedaan. Dus in die zin is dit eh... Is dit top!

Transcription 8

R1: Hoe ging het?

P8: Ja, ik heb lekker gewandeld.

R1: Je hebt ook geluk met het weer, want er zijn ook een aantal sessie in de regen geweest.

P8: Ja ik keek gisteren naar buiten en toen dacht ik oehh...

R1: Ja er zijn ook een aantal sessies in de regen geweest inderdaad.

P8: Nee dus het weer was lekker. Ik vond het wel lastig om na te denken over iets specifieks. Omdat er ook niet iemand anders was om me terug te focussen. En ook omdat zeg maar de onderwerpen van eh... Van thuis werken weer naar kantoor...Ik heb daar best wel veel over nagedacht over de tijd heen, dus daar was het ook een beetje van oh het zit er wel, maar... Ik vond het moeilijk om mezelf dan te dwingen om een concrete gedachte te formuleren ofzo.

R1: Ja

P8: Ook omdat er niet iemand was om het aan te vertellen en ik niks had om het vast te leggen.

R1: Ja. Snap ik inderdaad. En, hoe was het dan om te wandelen tijdens de brainstorm?

P8: Nou, dat vond ik wel leuk, want vooral, ik werd vooral afgeleid door mensen.

R1: Ja..

P8: En dan... Omdat ik liep... Voor mijn gevoel liep ik heel erg tegen de richting in, want iedereen liep de andere kant op, toevallig. Of ja, omdat ik die toevallig zag misschien.

Ja. Maar dan vang je af en toe één zo'n zinnetje op. En dan was het iets van oh ehmm, het ging over vaccinaties of over toegangspas. Dus het was toevallig, nou ja, niet helemaal toevallig, maar gerelateerd aan de dingen waar ik over nadacht.

R1: Ja...

P8: Dus dat was wel leuk, want daardoor kreeg ik ook... Dacht ik ook van oh ja dat is ook wel een ding.

R1: Oke. En, hoe was het dan om foto's te maken tijdens de brainstorm?

P8: Ja, daar was ik aan het begin dus juist heel erg mee bezig van oh, dit leidt me af, ik moet hier nu een foto van maken. Maar daardoor keek ik wel heel anders naar de omgeving. Ik weet niet of dat per se voor dit onderwerp heel nuttig was. Maar ik zag wel, ik heb dat rondje al wel vaker gelopen met collega's en ik zag wel dingen die me nog nooit opgevallen waren. Ik was trouwens wel aan het begin nog heel erg bezig met zo van oh, waar moet ik überhaupt heen lopen?

R1: Ja... Maar uiteindelijk was het best wel makkelijk toch?

P8: Ja en hier was inderdaad die steiger dicht. Maar dat ging uiteindelijk wel beter. Ook omdat ik, hier kan je niet echt anders.

R1: Nee, daar zit je op een gegeven moment...

P8: Maar hier zat ik even zo van uhh waar moet ik nou heen?

R1: Oké, dus de route was wel even, daar was je ook mee bezig.

P8: Ja.

R1: Oké. En ik ben even benieuwd naar de foto's die je hebt gemaakt.

P8: Oh ja.

R1: Ehm even kijken. Dit was de eerste als het goed is.

P8: Ohja. Ik was aan het eten, daardoor was ik ook afgeleid, want ik had nog een beetje lunch.

R1: Oke. Even kijken, de volgende.

P8: Oh, dit was ja, ik probeerde vastleggen dat de zon vrij fel was, want ik liep dus tegen de zon in. Dus ik liep zo van oh ik heb mijn zonnebril niet op. Daar was ik mee bezig dat mijn ogen aan het tranen waren. Nou, dat was dus dat die afgezet was en ik vond het ook wel esthetisch leuk hoe ze dat gedaan hadden, met al die lintjes enzovoort.

R1: Ja het was, het was interessant gedaan. Ja.

P8: En oh, dit was het. Toen was ik dus de route aan het zoeken en het waaide ook nog zo. Dus dat hielp niet mee.

R1: Dus toen dacht je, daar maak ik even een foto van.

P8: Dit was... Weet ik eigenlijk niet meer. Oh wacht, ja, dat was. Ik probeerde een foto te maken van de auto's van de weg op de achtergrond, maar dat ja, dat zag je niet. Er zitten hier zeg maar hier loopt de snelweg en dat maakt best wel wat lawaai als je erop let.

R1: Dus vandaar dat je daar een foto van maakte.

P8: Dus dat viel me op.

R1: Oke.

P8: Dit was omdat ik altijd bordjes lees. Want soms staat er dan ook iets onder van wat het dan precies... Dat was hier niet, maar wat dan, wat die persoon was ofzoiets.

R1: Oh en is dat specifiek hier dan dat ze dat expres doen?

P8: Nee gewoon bij straatnaambordjes staat er wel eens onder van als het een, de naam van een persoon heeft. Dat de directeur van Philips was ofzo.

R1: Okay leuk en.

P8: Dus dat. Dit vond ik een leuke verzameling van een oudere boerderij met een heel hip huisnummer en dan die gekleurde tuintafels.

R1: Oke.

P8: Oh hier was ja, hier liep ik dus bijna naast die steiger omdat er zoveel mensen tegen me in kwamen. Dus ik probeerde dat op een manier vast te leggen.

R1: Oke.

P8: En, dit was gewoon, ja, Ik wil er niet al te nadrukkelijk tegenliggers in, met hun gezicht in beeld brengen, maar gewoon de constante stroom van mensen die daar langs liep. En ook inderdaad die gesprekken die ik dan opving van anderen.

R1: Andere mensen, oké?

P8: Ja, dit was een opvallend ding dat er stond. Ik vroeg me af wat het was. Het was zo'n heel natuurlijk landschap met

allemaal blauw en groen. En toen stond er opeens zo'n rood, ik denk een food truck ofzo?

R1: O ja, dat kan wel. Oke.

P8: Dit was ja, ja dit vond ik leuk omdat hier het pad zo wegloopt. In het riet waardoor je eigenlijk niet ziet waar je heen loopt. Maar het wel voelt alsof je helemaal door de dat het riet slalomt.

R1: Oke.

P8: Hier vroeg ik me af wat het was. Dat was in de hoek een soort plateau.

R1: Geen idee.

P8: Nou ja, geen idee het leek een soort podium of... En hier stond een pijltje die daadwerkelijk de kant op stond, waar ik heen moest die ik op moest. Dus dat vond ik leuk.

R1: Oh grappig

P8: Toen vroeg ik me af, is dat ook dat de route aangegeven staat of is het toevallig gewoon een pijltje? Want ik had er verder nog geen een gezien...

R1: Nee nog niet, ze zijn er wel mee bezig, Maar het is nog niet echt officieel aangegeven.

P8: Ja, hier kan ik niet echt om me heen. Ja, dit was een villa of zo en ik was benieuwd wat het was. Maar ik heb niet een qr-code gezien. Ja, dat snapte ik niet helemaal. Daar hoefde ik ook niet heen. Ik probeerde te achterhalen of het kunst was of functioneel.

R1: Maar dat was onduidelijk.

P8: Ja, dat was niet duidelijk. Maar ik hoefde daar dus ook niet echt langslopen. O ja, ik probeerde ook nog even vast te leggen dat mijn haar in mijn gezicht waaide.

R1: Oke ja...

P8: En dit was ja, Ik wilde eigenlijk een foto maken van de mensen die daar liepen, maar... Omdat ik toen ik daar liep, was het echt zo'n soort kudde van iedereen die achter elkaar door... Want het is natuurlijk ook lunchtijd dus Iedereen liep nu met een lunch of... Ik vind dat sowieso altijd heel grappig als ik hier rondloop dat er, ja al die mensen als een soort van kuddes bijna gedwongen rondjes lopen, ja.

R1: Ja maar het is hier echt een ding! Dat iedereen in de lunchtijd gaat wandelen. Ik ben hier nu een aantal keer geweest en het moet inderdaad, je ziet het echt rond lunchtijd.

P8: Ja, ik was net te laat. Ik wilde eigenlijk, want hier stond een beeld. Waar ik naar aan het... Daar stond iets van Philips sport nog wat onder en ik wist helemaal niet dat

daar zat dus dat was ik aan het lezen en toen kwam er toevallig net een ambulance voorbij. En ik heb het altijd als ik een ambulance zie dat ik toch even nadenk. Wat is er aan de hand? Wat is er gebeurd of... Ligt er iemand in en wat, ja...

R1: Ja dus eigenlijk twee dingen in één foto.

P8: Ja was eigenlijk twee dingen in één foto.

R1: Oke.

P8: Ja...

R1: Bureaus...

P8: Die stonden langs de weg. Dit weet ik even niet meer.

R1: Signify.

P8: Oh, dit was Signify. Ja, ja ja omdat ik bedacht, ik ben hier wel eens geweest. Maar ik heb dat nooit geregistreerd sinds ik hier werk, dat dat gebouw daar zit. Omdat ik dat toen helemaal niet in context had geplaatst. En hier stond een auto bij de trap en er stond zo'n lintje voor dat zag er heel grappig uit. Er stond ook een eh, dat is de volgende. Een takelwagen iets te doen.

R1: Oke.

P8: En dit was ja. Eh. Ik vond dat wel mooi dat het zo echt één rechte strip is, want ik loop natuurlijk altijd eigenlijk alleen maar dit stukje en dan valt dat niet zo erg op, omdat ik ook dan oversteek. Dus het viel me nu pas voor het eerst dat ik dacht ook oh daarom heet het zo.

R1: Ohja, inderdaad. Oke, dat was je laatste foto.

P8: Oh, ik had nog.. Oh, ik dacht dat ik nog een foto had gemaakt van mijn bestuursgenootje net. Die heeft hij niet eh...

R1: Dan heeft hij dat misschien niet gepakt.

P8: Oh. Nouja.

R1: Dat is inderdaad toevallig mijn volgende vraag, zijn er dingen waarvan je geen foto hebt gemaakt maar als je terug zou kunnen gaan in de tijd, daar wél een foto van zou maken?

P8: Nouja die dus maar verder... Verder niet denk ik. Maar ik heb er best wel veel gemaakt voor mijn gevoel. Ik weet niet hoeveel anderen er hadden gemaakt maar... Nee denk het niet. Er zijn alleen dus een paar dingen die ik dus niet echt vast kon leggen.

R1: Ja

P8: Ook, bijvoorbeeld geuren of geluiden of zo...

R1: Waren de geuren die je wilde...

P8: Ja op een gegeven moment dat ik net daar aan het begin liep, rook het heel erg naar rubber of een soort van chemische lucht waarvan ik me afvroeg wat het was. Maar dat kon ik niet echt vastleggen. Er er was, even denken... Ja, geluiden dus van de, van de snelweg en en nog van dingen die mensen zeiden, ja.

R1: Oke. En, kun je me eens uitleggen wat je hebt bedacht in terms of the challenge de ik je heb gegeven.

P8: Ja, dat was dus niet super concreet, dus het was meer dat ik nadacht van ooh, ik vind het wel fijn om hier weer te zijn en een rondje te lopen en te zien dat zoveel mensen weer elkaar zien. Ik hoorde ook op een gegeven moment letterlijk, mensen zeggen van oh ja, mensen hebben echt contact nodig en toen dacht ik, ja dat is ook wel zo. Dus... Ja... Een beetje in die richting. En ook.. Dat nou ja, waar ik over na zat te denken was dat mensen wel weer op kantoor komen, maar niet altijd allemaal tegelijk, waardoor het ook juist ingewikkelder wordt om met mensen af te spreken. Ik had bijvoorbeeld vanochtend een meeting, waarbij dan één iemand live in dezelfde ruimte aanwezig is als ik, en dan de andere online. En dat blijft lastig. Maar ik weet ook niet heel goed hoe je daar heel concreet een oplossing voor zou kunnen bedenken. Of ja, omdat iedereen toch iets meer zijn eigen tijd indeelt?

R1: Ja. Meer het hybride werken.

P8: Ja, en ook omdat ik op twee plekken werk, ben ik constant in mijn agenda aan het kijken. Oké, dan ben ik op die plek. Dan ben ik daar. Maar eigenlijk gebeurt er ook van alles op dat andere moment op die andere plek. Maar daar heb ik niet per se een oplossing voor.

R1: Nee, oke, maar dat hoeft ook niet. Waren er verder nog gedachten die je erover had gehad?

P8: Nou ja, dat het dus ook, denk ik, omdat ik aan het lopen was dat ik dacht, oh, nu ik buiten, nu ik weer naar kantoor ga beweeg ik ook wel weer veel meer en kom ik veel meer naar buiten. Gewoon omdat het noodzakelijk is, maar ook omdat het hier iets meer uitnodigt. Dus thuis heb ik niet zo heel erg de behoefte om van mijn plek te komen omdat mijn plek heel comfortabel is, en dat is hier denk ik wel meer dat ik dan op een gegeven moment denk van oh, even uit het kantoor even een rondje lopen.

R1: Ja. Doe je dat alleen als pauze?

P8: Ja eigenlijk wel. Eigenlijk alleen maar met een lunch. Heel soms gaan we hier koffie halen s'middags. Maar als

we er allemaal een beetje doorheen zitten. Maar dan lopen we eigenlijk ook nooit een rondje. Dan lopen we eigenlijk alleen maar op en neer van 33 naar hier.

R1: Ja

P8: Dus dat is niet heel lang.

R1: Nee, precies, dat is dan buiten jullie lunch tijd om bedoel je?

P8: Ja dus dan meestal een uur of 3 ofzo s'middags. Maar meestal is het inderdaad gaan we ergens lunchen en dan lopen we daarna een rondje. Afhankelijk van met wie ik ben ook.

R1: En wat is nou het belangrijkste voor jou in die transitie die we nu weer doormaken?

P8: Nou, wat ik... Ik denk dat dat je bewuster nadenkt over waar je bent op welk moment, want voordat we thuis gingen werken was het heel vanzelfsprekend dat je elke dag of ja, voor mij was het heel vanzelfsprekend dat ik of hier of op de de TU was. En dat was al wel van welke dag ga ik waar heen? Maar. Ja. Dat was gewoon standaard. Je staat op dezelfde tijd op, je gaat ergens heen en je komt op een bepaalde tijd weer thuis. En nu merk ik in ieder geval bij mezelf en ook bij collega's dat je meer nadenkt over oké, ik ga nu naar kantoor en dan als je er bent, dat het dan ook meer betekenis heeft. Dus dat je dan ook wel de zorgt dat je met mensen gaat lunchen die je niet altijd ziet of niet... Meetings die je één op één hebt bijvoorbeeld zijn fijn als dat wel live gebeurt. Dus ik probeer. Ja, ik denk dat ik wel bewuster bezig ben met mijn dagen indelen.

R1: Ja.

P8: Daardoor. Ook omdat ik het belangrijk vind dat als ik thuis ben, dan werk ik best wel efficiënt. Dus daar wil ik ook graag die dagen zo leeg mogelijk hebben dat ik gewoon mijn eigen ding kan doen. En de afspraken dan anders te plannen, zodat ik mensen ook echt kan zien.

R1: Ja.

P8: Ook omdat ik, wat ik ook merk is, dat als je een afspraak hebt met iemand in een ruimte, dan heb je altijd een stukje ervoor en een stukje daarna waar je gewoon een beetje informeel kletst of dat je nog zegt van ja een soort afsluiting en dat je samen nog wegloopt. Of toch daarna even koffie gaat halen. En dan gebeuren er vaak ook best wel belangrijke dingen dat iemand zegt van oh, we moeten echt weer even bijkletsen of, dat je naar aanleiding daarvan weer nieuwe, ja of nieuwe aanleiding krijgt om weer ergens

naar te kijken iets te lezen of iets... Ik had bijvoorbeeld vanochtend dat dan begin ik mijn week dus live en in die ruimte was er iemand die achteraf nog zei, oh, heb je dit en dit eigenlijk gelezen? Oh ik kan het wel even met je delen. En dan meteen een PDFje doorstuurt. Terwijl als we, als ik online in de meeting was geweest, dan had ik ook opgehangen en dan was het daar gestopt.

R1: Ja.

P8: En dat heb ik denk ik de afgelopen 1,5 jaar ook wel gemist dat dat niet echt gebeurde. Het was allemaal best wel zakelijk.

R1: Ja wat formeler. Ja

P8: Ja. En zeker omdat ik ook nog niet super lang hier werkte toen ik... Toen we thuis gingen werken.

R1: Ja. Precies. Snap ik wel inderdaad. En heeft het nou invloed gehad op je brainstorm en over de dingen die je hebt bedacht dat je zeg maar buiten aan het wandelen was?

P8: Ik denk dat het wat vrijer en abstracter was dan als ik ergens was gaan zitten met een notitieboek en pen. Of post-its. Dan was ik denk ik heel oplossingsgericht gaan denken en dat was nu minder. Ook omdat ik het niet vast kon leggen en ik wist dat ik het niet vast kon leggen.

R1: En, hoe heb je dat ervaren?

P8: Aan de ene kant, heel fijn omdat je dan dus wat opener na kunt denken. En aan de andere kant voelt het daarna wel alsof je niet echt iets bereikt hebt. Omdat er dus niet echt een verschil is met daarvoor. Dat waren allemaal gedachten, die ik al wel had. Waar ik nu op terug kwam.

R1: Ja, Maar dat ligt misschien ook wel aan de challenge dat je niet...

P8: Ja lag misschien ook aan het onderwerp inderdaad.

R1: Oké. Dat zijn mijn vragen eigenlijk voor nu,

P8: Oké.

R1: Heb je verder nog iets wat je wil vertellen over het onderwerp of waar we het over hebben gehad?

P8: Nee.... Nou, wat ik nog wel dacht trouwens toen ik aan het lopen was, was dat het denk ik heel anders was geweest als ik met iemand in gesprek was geweest, dan was ik minder afgeleid geraakt. Waarschijnlijk. Want er waren nu ook. Ik denk ook dat ik mijn afleiding enigszins heb uitvergroot, in de zin dat ik dacht, oh, ik kijk hier nu naar. Waarom kijk ik hiernaar, dan moet ik er een foto van maken. Terwijl als ik met iemand in gesprek was geweest, dan had ik het waarschijnlijk gelaten voor wat het was.

R1: Ja. Oke.

P8: En ook natuurlijk, omdat ik bewust was van als ik... Als ik ergens wordt af... Door wordt afgeleid, dan moet ik het vastleggen en... Ja.

R1: Ja, ja. Dat snap ik wel inderdaad.

Transcription 9

R1: Je zei leuke route?

P9: Ja, ik vond het wel lekker om door ja, en parkje een beetje door het bos met bomen. Altijd lekker in de herfst.

R1: Nice, en hoe ging het?

P9: Ja wel goed. Ja. Zeker. Leuke foto's kunnen maken en goed gebrainstormd.

R1: Ik ben benieuwd. En hoe was het om te wandelen tijdens de brainstorm?

P9: Ja, dat was wel lekker eigenlijk gewoon lekker in ja in de natuur gewoon lekker rustgevend en veel inspiratie krijg je er ook wel weer van. Veel... Ja, er komen weer dingen naar boven. Gewoon omdat je buiten lekker in de natuur bent. Ik denk dat dat wel echt een voordeel is. Als je dan buiten bent. Dat het ook wel belangrijk is als je dan thuis werkt dat je gewoon af en toe er eens tussen uit gaat en niet heel de dag binnen zit.

R1: Ja.

P9: Ik denk ik wel dat dat heel belangrijk is.

R1: Oké, is dat een beetje gelinkt ook aan de brainstorm die je aan het doen was. Oke ik ben benieuwd! En, hoe was het dan om foto's te maken terwijl je aan het brainstormen was?

P9: Af en toe, dacht ik wel van oh ja ik moet ook foto's maken. Maar ja, dat was ik wel weer leuk ofzo. Ik denk daar krijg je ook wel weer inspiratie van als je dan zoiets ziet, dan heb je ook weer zoiets van nou. Nou, dit is misschien wel leuk om te fotograferen en dan te bedenken van waarom fotografeer ik dit eigenlijk? Waarom vind ik dit dan leuk? Om te fotograferen zeg maar?

R1: Waarom valt het je op?

P9: Ja, ja.

R1: Oké, nou erover gesproken, zullen we eens kijken naar die foto's die je hebt gemaakt? Ja.

P9: Ja die viel me eigenlijk gewoon op gewoon lekker kleurrijk met de gele bankjes. Staat echt gewoon ja, in het midden eigenlijk van het plein een beetje. Ja dus ja, dat voelt gewoon heel erg op. Ja, dat huisje vond ik ook heel erg opvallen, ik vond het ook best wel ja ik... Het zit, het

zit natuurlijk al tussen al deze hele grote gebouwen zie je een heel klein... Ik weet niet precies wat het is, maar... Ja

R1: Het is een, een huis gemaakt rondom duurzaamheid.

P9: Ohh oke. Leuk. Ja, die zag ik twee keer voorbij en toen dacht ik van nou dus zo midden in de natuur, ja, gewoon middenin... Eh. Tussen de bomen viel het me op. Even snel wat stond er ook alweer op? Innovation ofzo? Innovation starts here?

R1: O ja.

P9: Ja, nou ja, dat viel me ook gewoon op.

R1: Dus dat is daar na de brug toch?

P9: Ja ja ja. Ja, dat was de tweede die stond er dan een stukje verder stond hij er weer.

R1: Toen dacht je, ik maak er nog een foto van.

P9: O ja, Dat was ja, die kon ik hier niet zo goed zien, maar deze was beter, was dat, was ook een soort van kunstwerk achtig iets, dat viel me ook wel op.

R1: En waarom?

P9: Nouja, ik denk gewoon. Tussen al die fietsen die er omheen staan en ja toch weer een soort van apart iets. Midden tussen al die ja strakke gebouwen eigenlijk. Daarom valt sowieso wel gelijk op, vind ik.

R1: Ja oke.

P9: Ja, dacht ik vond bomen, ik dacht van nou vind ik ook wel mooi. Gewoon ehm ja, je ziet van dat het wel oude bomen zijn. Dat ze er al heel lang staan en dan de link van dat dit nog niet zo heel lang er staat. En dan ja toch wel mooi om te zien dat er omheen is gebouwd, zeg maar. Dat ze het niet hebben afgekap.

R1: Ja. Contrast.

P9: Ja. Ja, dit was een soort van een huisje achtig iets bij de parkeerplaats volgens mij. Vond ik ook al weer op aparte vorm hebben en dat ik dacht van oh ja weer anders.

R1: Ja oké. Dat heet de stalen tent volgens mij. Als ik het goed heb.

P9: Oh oke! Ja, dit was een standbeeld. Ja vond ik ook weer, ja. Weer anders dan de hele omgeving, zeg maar.

R1: Ja, oke.

P9: En deze stond hiervoor. Dus ja, het was een mannetje geloof ik zo iets. En ja toch apart dat inderdaad dat het voor het voor de TU staat, dus ook weer anders dan en dat springt uit in de omgeving.

R1: Ja.

P9: En dat was het.

R1: Dat was je laatste foto. Zijn er dingen die niet hebt gefotografeerd die je wel zou fotograferen als je terug zou kunnen gaan in de tijd?

P9: Ehm. Ja misschien meer gebouwen of zo?

R1: Ja...

P9: Toch wel iets meer van de gebouwen. En ehm je hebt allemaal van die bruggetjes daar die de gebouwen connecten misschien dat ik dat dan nog ik zou fotograferen. En, dat was het denk ik wel.

R1: Bruggetjes in de natuur of de bruggen tussen de gebouwen in.

P9: Ja, ook de natuur wel. Beide denk ik ja.

R1: Oké, want inderdaad, je hebt vooral kunst gefotografeerd. Had dat een speciale reden? Of gewoon, dat viel je het meeste op?

P9: Ja, dat viel me gewoon het meeste op denk ik, dat ik dacht van ja de gebouwen ja. Dat is gewoon, die zie je gewoon altijd en fietsen en de natuur en zo. Maar die, ja die standbeeldjes die springen er toch wel uit zeg maar.

R1: Ja. Oké en ehm. Wat heb je bedacht wat betreft brainstorm?

P9: Ja nou, ik ging eigenlijk de voordelen en de nadelen van thuiswerken. En ja, op locatie werken heb ik tegen elkaar afgewogen. Ben ik eens goed gaan nadenken van ja, wat zijn nou eigenlijk de voordelen van thuiswerken en op locatie? En toen kwam ik eigenlijk van thuiswerken. Het is ja, het scheelt toch wel tijd met reizen en zeg maar een meeting die maar tien minuutjes duurt, die kan makkelijk thuis in plaats van op locatie. Soms heb je dat gewoon dat je niet teveel te bespreken hebt. Alleen natuurlijk ging ik ook denken van als je echt een hele dag wil werken, dan is thuis, vind ik niet efficiënt. Want op een gegeven moment raak je afgeleid thuis. In ieder geval ik wel. En ik merk als ik dan thuis zit, dan is de neiging groter om dan in je bed te blijven langer. Terwijl als je echt een doel hebt van oké, ik ga nu naar locatie toe, dan ben je aan het reizen. Dan moet je met het openbaar vervoer of je moet naar buiten, je moet sowieso naar buiten toe en dat geeft mij altijd de motivatie van oh, ik ga lekker aan de slag. Ik ga ergens zitten. Dat geeft mij gewoon... Dan ben ik productiever, dan als ik thuis zit. En ook al heb je misschien thuis iets meer tijd, die tijd benut ik dan niet altijd even goed, dan dat ik dat op locatie doen.

R1: Oké helder.

P9: Ja. En ook op locatie. Je bent natuurlijk met andere mensen, dus die kunnen jou ook weer motivatie... Daarmee kan je overleggen, kan je met elkaar sparren van hé, hoe gaat dit of op school of op je werk heb je toch gewoon je collega's om je heen. En ik denk dat dat ook wel heel belangrijk is voor de... Voor jouw productiviteit ook wel. Ook al ouwehoer je negen van de tien keer of ben je gewoon aan het lullen over alles en nog wat. Maar ik denk dat het toch ook wel weer helpt om dan weer op een gegeven moment te zeggen. Oké, nu gaan we weer aan de slag en als jij dan thuis bent, dan is het makkelijker om te zeggen, ach ik wacht nog een uurtje. Ik zet even Netflix aan of zo.

R1: Ja.

P9: Of ik ga even opruimen.

R1: Ja, precies nee, dat snap ik inderdaad helemaal. Had je verder nog iets bedacht of dit waren je conclusies?

P9: Ja, dit waren denk ik wel over het algemeen mijn conclusies.

R1: En, hoe heeft het feit dat je... Eh ja wij noemen wat je nu hebt gedaan, eigenlijk een Workwalk. Dus je hebt gewoon gewandeld voor werk en niet alleen om een pauze te nemen, maar wij vinden het ook wel interessant om te zien van oke eh. Hoe gaat het nou als mensen gaan wandelen om te werken. Om met andere mensen te meeten of om in hun eentje even te brainstormen. Hoe heeft het feit dat je op zo'n Workwalk was nou jouw brainstormen beïnvloed?

P9: Ik denk toch inderdaad wel wat ik al zei, je bent buiten. Je hebt de omgeving om je heen, je hebt frisse lucht. Je hebt toch weer andere dingen die jou triggeren dan als jij thuis achter een kantoortje zit. Dus ik denk dat dat wel een heel groot ding is en ja, je bent toch bezig... Ehm. Maar ja hoe zeg je dat. Ja, je bent bezig, aan het lopen... Maar dan tegelijkertijd ben je dan aan het brainstormen, want ik denk dat het toch wel heel effectief is. Toch gewoon een manier.

R1: Nice. Heb je verder nog iets wat je had bedacht of waar je mee zat ofzo omtrent het onderwerp dat je graag aan mij wil vertellen?

P9: Nou.. Ik denk gewoon over het algemeen dat we... Ze zeggen nu allemaal wel van ja thuiswerken, effectief dit en dat. Ik denk in een zekere zin is het sommig, soms wel wat effectiever en beter, maar ik denk niet dat we daar uiteindelijk naar moeten gaan streven. Dat iedereen thuis

gaat zitten en dat eh... Want ik denk dat het dan niet positiever gaat uitpakken. In ieder geval dat denk ik.

Transcript focus group HTC route

R1: We gaan starten met even een korte introductie van Iedereen, dus als iemand laten we zeggen, bijvoorbeeld {name P2} wil starten even met zichzelf voor te stellen, dan weet de rest ook wie je bent.

P2: Oké, Ik ben {name P2}, Ik ben 24 jaar. Ik woon in hetzelfde gebouw als {name R1}. Ik ben net afgestudeerd communicatie eh, van de opleiding communicatie en ik, ik werk nu als journalist. Is dat hoe je het... Een eh goede introductie?

R1: Ja ja dat is genoeg. Ik denk dat de rest nu wel een idee heeft. En {name P1}?

P1: Ja, Ik ben nog net eventjes 23. Ik ben tweedejaars masterstudent van electrical engineering en ik loop nu lekker stage bij Philips hier op de HTC.

R1: En {name P8}?

P8: Yes. Ik ben PHD student op de faculteit Industrial Design op de TU. En ik werk veel samen met Philips, dus ja denk veel na over de toekomst van de zorg en nou ja veel verschillende projecten met Philips en de ziekenhuizen In de regio

R1: Gaaf! En {name P7}? Je bent gemute {name P7}.

P7: Ik ben {name P7} 24. Ik doe nu de Master Organisatiewetenschappen. En ja, ik heb ook een half jaar op stage bij Philips dus eh...

R1: Zo had ik helemaal niet bedacht dat jullie allemaal zo verbonden zijn met Philips.

{name P2} zijn we toch een beetje buitenbeentjes.

P2: Ja... Is ook heel gek dat we in Eindhoven veel Philips eh voorbij zien komen.

R1: Nou ja, nee, dat is waar. Oke nou {name P7} als het goed is, kun jij In de chat ook de link voor het Miro board zien, anders kan ik dat ook wel even via WhatsApp naar je sturen.

P7: Nog niet...

R1: Maar het zou fijn zijn als jullie die allemaal voor je kunnen nemen. Er staat hier meerdere. Er staan hier meerdere dingen, bijvoorbeeld het vraagstuk waar jullie

hebben... Over hebben gebrainstormd en de route die jullie hebben gelopen. Maar het belangrijkste zijn de foto's die jullie hebben genomen, en ik zou jullie nu graag twee minuten willen geven om even terug te kijken naar je eigen foto's, even terug te gaan naar dat moment. Hoe je de route hebt gelopen, want voor sommigen van jullie is het al een tijdje geleden, dus je even weer inleven van oké, hoe was ik de route aan het lopen en wat heb ik bedacht bij de foto's? En om jullie een beetje op weg te helpen, heb ik post-its erbij geplaatst over de dingen die jullie hebben gezegd tijdens het interview, over de fotos. Dus ik zal even als het goed is, kan ik hier een timertje zetten. Dat jullie even daar de tijd voor kunnen nemen?

P7: Heb Jij een linkje {name R1}?

R1: Ja!

P7: Top.

P2: Fijn programma dit trouwens.

R1: Ja is heel handig, gebruiken we veel hier.

R1: Oké, kijk nou de tijd is om. Het zou nu fijn zijn als jullie ook even de foto's van de anderen leren kennen en daarom wil ik jullie vragen om even kort je foto's toe te lichten. Dat hoeft echt niet lang, want we hebben maar een uurtje voor deze sessie, maar gewoon even dat de anderen ook jouw foto's zien en een beetje jouw gedachtegang erbij horen. Dus {name P1}, jouw foto's staan bovenaan, dus misschien zou jij daar mee kunnen beginnen?

P1: Ja, is goed. Even kijken. Ja en ik had ook stiekem, naar die van anderen gekeken, dus eigenlijk wat je al een beetje als overlap ziet is dat de omgeving gewoon heel mooi aanvoelt op de HTC. Ik weet niet waar jullie allemaal wonen, maar in ieder geval ik heb dat niet in mijn buurt, dus dat... Dat zie je bijvoorbeeld bij de eerste foto, waar ik het gewoon fijn vind dat het een mooie open plek is waar je kan zitten. En wat ik zeg, ja... Het reizen naar de HTC dat vind ik het irritantste dus vandaar de tweede foto met de elektrische fietsen. Als ze gewoon naar zo eentje zouden geven, dan zou ik elke dag komen. Ja stoelen, omdat ik toch minder snel dan weer op de HTC buiten ga zitten. Ik blijf sneller binnen achter mijn kantoor. Even kijken dan de mooie omgeving en de heide. Ja en dat straatbordje vond ik leuk. Ik weet niet. Staat ook onder, geeft een knus gevoel. Dat is gewoon een beetje. Het voelt meer geborgen als een echte plek waar je loopt in plaats van een campus met alleen maar bedrijven. En de volgende twee. Ja... Dus de

camera, ik voel me altijd iets meer bekeken op de HTC als ik achter mijn bureau zit. Ik ga minder snel naar buiten toe, omdat ik denk van, oh als er... Straks denken ze dat ik niet hard genoeg werk. Het kastje met de sloten. Nou ja, wat er staat, het gevoel van het opgesloten zijn op je kamer, mijn studentenkamer. Als contrast van hoe fijn en open de HTC is. Even kijken. O ja de 30 km dan weer ja dat was weer terugkomende op de reistijd die ik had. Nou ja, dat is niet 30 kilometer gelukkig maar dat is wel echt een drempel. R1: Ja. Nou duidelijk. Ook voor de anderen, die post staan erbij, zodat je straks misschien nog even daar naar terug kunt kijken. {name P2}, heb jij er een aantal die je eruit kunt pikken om even een toelichting bij te geven?

P2: Eh ja, wat ik sowieso opvallend vond bij mijn eigen foto's is dat ik veel foto's had gemaakt die iets betekende van een uitstapje of even stilstaan. In de brainstormsessie die ik toen had. Die tweede foto, dat was die, ik weet niet of jullie hem herkennen, maar dat was dat, ja een soort, soort brug over het water. Waar de wind heel erg hard waaide, dus waar ik ook wel het gevoel had van, ik mag hier even stilstaan. Tweede foto was eigenlijk het geluid wat erbij hoorde, maar dat kon ik niet opnemen. Van het, van de kiezelstenen. De steiger en en de volgende foto ook. Toch allebei plekje waar je eventjes uit je denkproces stapt en andere route pakt of eventjes stil staat. En ehm. Ja nou, de volgende steiger foto heb je zag ik in ieder geval zag ik de bodem en en naast de steiger en daar stond ik ook heel even stil. Kijken, ehm ja het zijn heel veel steiger foto's. Even kijken. Ja, nou op een gegeven moment ook dat de foto van dat ik heel even de de auto's inderdaad voorbij zag komen halverwege de route. In ieder geval het uiteinde daar, en dat haalt me er even uit. Dat ik even de de de ja, de drukke wereld weer een beetje tegen kwam. En, dat was het eigenlijk wel. Ja, daarom vooral de uitstapjes, denk ik die mij heel erg opvielen.

R1: Snap ik inderdaad. Nice. En {name P7} heb jij een aantal die je eruit kunt pikken?

P7: Eh ja. Ik kan het denk ik wel, ik. Ik zie wel dat ik een stuk beter weer had dan de andere twee.

P1: Ja bij mij hoosde het en waaide het enorm hard dus ik heb niet echt stil gestaan op mijn route!

P7: Ja dat snap ik wel. Nou, ja, ik ben begonnen bij de kantine rond een uur of 12, dus er was heel veel bedrijvigheid van mensen wat vooral mij heel erg

aanspreekt. Ik krijg daar juist een soort van rust van. Wat ik eigenlijk wel fijn vond om even een beetje goed na te kunnen denken en een, beetje beetje prikkels om eigenlijk je denkproces te versterken eigenlijk of je brainstorm te versterken. Eh ja verder het was gewoon echt top weer, dus ik had ook gewoon echt mooie perspectieven van de zon en hoe het op het water weerkaatste en daar stond ik even bij stil. Ja ik... De route kom je helemaal lopen omdat er een stuk was afgesloten. Bij die steiger en dan zag zag je ook van hier waren ze aan het verbouwen. Lagen allemaal stukken hout in de natuur en toen dacht ik van ja het is het toch net niet helemaal. Wat je, wat ik... Eigenlijk verstoord het een beetje. Krijg ik een beetje het gevoel. Eh ja verder ik had heel veel natuur foto's gemaakt. Ja, ik denk dat ik één foto, eh dat was eigenlijk... Je liep de hele tijd door de zon heen en op een gegeven moment kwam je in de schaduw en dan had je hier eigenlijk zo gebouw met allemaal van die ramen die zo weerkaatsen. En eh ja ik vond het heel mooi. Dat vond ik zelf even een rustgevend momentje om even stil te staan bij alles wat je net hebt meegemaakt. Ja, ik zag een mooie auto dus daar heb ik ook een foto van gemaakt. En... Ja voor de rest. Eigenlijk gewoon vooral eigenlijk de natuur en zo. Wat ik wel mooi vond. En wat voor de rest ook opviel was dat als ik naar de andere kant van het meer liep, kwam je heel veel verschillende soorten bedrijf tegen. En dat sprak me wel aan omdat je dan het gevoel hebt dat je gedeelte bent van een groter geheel eigenlijk. En ja vooral ook met de brainstorm dan kan je ook een beetje in andermans voeten plaatsen. Dat hoe hun denken over het thuiswerken en hoe dat... Gewoon andere perspectieven kan je een beetje makkelijker opnemen. En, dat was het eigenlijk wel zo'n beetje... Wat ik me kon herinneren.

R1: Helder en {name P8}?

P8: Yes. Ja, ik was net even er doorheen aan het kijken, en het viel me op dat ik vooral foto's heb gemaakt van dingen die afwijken, dus die onbekend zijn of die vragen op riepen waardoor ik na ging denken, oh, wat zou ik hier gebeurd zijn? En dan vooral ook menselijke interventie. Dus ik had inderdaad die wegversperring, ik had een foto gemaakt van die ja boerderij is het denk ik. Die oudere boerderij waar dan zo een heel modern huisnummer ophangt en dan weer van die felgekleurde picknicktafels wat dan voor mijn gevoel niet helemaal klopt. Inderdaad ook, ik heb ook

geprobeerd geluiden vast te leggen in foto's. Dat ging niet heel goed, maar omdat ik merkte dat die me vaak afleidde, dus ik heb... Ik had vooral veel dingen waar, waar ik door afgeleid werd waar ik foto's van heb gemaakt. En dan ook wel de, soort van de gemaakteid van de campus als contrast voor de... Er is natuurlijk heel veel natuur, maar het is allemaal wel heel erg aangelegd en, en ook hoe de mensen daar als kuddes rond... Ik liep ook tussen twaalf en één, dus dat is precies het lunch rondje van iedereen. Dat mensen als een soort van kuddes rondlopen. Zo van. We moeten nu buiten gaan lunchen en allemaal met onze lunch rondlopen, een uur. Dus dat ja. Dat vind ik altijd heel grappig als ik daar loop, dat het een soort van, het is echt een cultuur.

P1: Ja.

P7: En verder verder dus vooral foto's van nou ja, bijvoorbeeld die... Ik zag dat we die bijna allemaal gefotografeerd hebben. Die, zo'n soort podium op die steiger halverwege, dat ik dacht, waar is dit voor? Wat doe je hier? En ook de toevalligheden van een pijl die toevallig de goede kant op staan. Ik kwam toevallig een bekende tegen. Ja, dat zijn vooral de dingen die ik heb vastgelegd. R1: Nice. Oké, dit hebben jullie goed snel uitgelegd dus dat ging top. Ik ben benieuwd wat jullie opvalt aan de foto's van anderen. Hebben jullie daar een idee bij?

P7: Ja wel andere perspectieven erop ofzo.

P2: Ja.

R1: En, hoe bedoel je dat?

P7: Dan bijvoorbeeld ja {name P8} die had bijvoorbeeld heel veel dingen die haar stoorde, gewoon dus gewoon echt van objecten. Terwijl ik bijvoorbeeld meer had van meer landschappen en meer... Meer gewoon de diepte in staren in feite.

P1: En meer gebouwen heb ik het idee.

P7: Ja.

P2: Ja. Iedereen heeft op zich wel een thema, bijna een soort onbewust een soort thema gekozen.

P8: Ja vond ik ook bij {name P1} met die metaforen, van die kluis en van die camera en veel meer een verhaal, je had veel meer een verhaal erbij, verzonnen ook.

R1: Ja...

P8: En Ik vind mijn foto's heel lelijk in verhouding tot de rest omdat ik ook foto's maakte van dingen die ik ook lelijk en storend vond.

P2: Nee nee nee.

P8: Dus als je dan kijkt naar die van, even kijken van wie was dat nou, van {name P7}. Allemaal mooie, blauwe lucht en natuur.

P7: Ja dat is misschien ook wel een beetje het weer dat doet daar aan mee.

P8: Ja, dat helpt ook wel mee.

P1: Ja ik zag net bij die foto's van mij, bij mij kan je die camera's zie je daar boven nog heel zielig mijn paraplu.

P8: Oh ja!

P2: Nou iedereen heeft mooie foto's gemaakt, toch?

P1: We hebben allemaal ons best gedaan.

P7: Ik had wel trouwens bij die foto van {name P8} over dat plateau. Ik had precies dezelfde foto.

R1: Klopt inderdaad, jullie hebben sowieso soms dezelfde soort foto gemaakt, maar wel een ander idee erbij.

P7: Ja.

P1: Ja want volgens mij had ik ook ergens een plateau. Ja... Iets minder opvallend de vierde foto. Dat plateau heeft duidelijk indruk gemaakt.

P7: je kan er zoveel mee maar er gebeurt zo weinig...

R1: En, hoe vinden jullie dat dan dat jullie soms dezelfde soort foto hebben gemaakt, maar met een ander idee erbij?

P2: Ja ik... heel logisch eigenlijk toch? Dat je... Nou, ik denk, ik denk op zich dat omdat dat nou... Wat wat wat {name P8} ook net zei. Het is de route... Of tenminste, ik geloof dat {name P8} het net zei... Dat die route natuurlijk wel zodanig is aangelegd dat het niet... Dat ze proberen dat de route natuurlijk overkomt, maar dat in zekere zin ook wel een beetje gestuurd wordt. Van loop deze steiger op... Ga zo ga zo, dus het is logisch dat we die allemaal gezien heb. Maar uiteindelijk zijn we natuurlijk allemaal gewoon individuen en kiezen we zelf wat we daarbij denken en voelen.

R1: Ja snap ik. Het is net al een beetje beantwoord, maar hoe, in welke zin vinden jullie jullie foto's hetzelfde?

P8: Heel veel steigers.

P1: Ja en toch een beetje, denk ik de focus op de natuur wat we allemaal wel mooi vinden?

R1: Ja, en hoe is het dan anders?

P7: Ja het is net weer een ander perspectief hoe je de, hoe je de route in gaat denk ik. Want sommige mensen die dan... Sommige mensen die focussen vooral op prikkels dan, terwijl ik eigenlijk focuste op de dingen die ik eigenlijk

mooi vond. Ja, zo hebben we in ieder geval eigenlijk allemaal een eigen perspectief hoe je eigenlijk het, het kijken naar andere perspectieven of hoe je eigenlijk de route in gaat. Dat is hoe ik die interpreteer.

P8: Ja het is dus ook net een andere manier denk ik wat we hebben bedacht van oh, dit moeten we nu vastleggen, want het is wel dat ik alles herken van de andere foto's ook omdat ik het ook gezien heb.

R1: Ja precies oké. En hoe kunnen deze foto's jou, zeg maar ook de foto's van de andere jou nou triggeren of inspireren, bijvoorbeeld {name P1}.

P1: Sorry wacht even. Kun je dat heel even herhalen?

R1: Ja, hoe de foto's van de anderen jouw kunnen beïnvloeden of inspireren, triggeren. Is dat überhaupt wat wat er gebeurt of niet?

P1: Ja wel een beetje, want ik had toen die ooit van een anderen zat door te kijken dat je denkt, oh ja ja dat viel mij eigenlijk ook wel op. Alleen ja dan had, dacht ik van hmm, niet echt... Ik had niet echt een goede reden om dat op de foto te zetten, dan denk ik, oké, dan ben ik toch niet de enige die dat bijzonder vond. Ja.

R1: Oké en jij {name P8}?

P8: Ja, voor mij is het denk ik wel een soort bewustwording dat ik ook best van de mooie dingen mag genieten. Omdat ik dan wel foto's gemaakt van dingen die juist afleiden. Dat het eigenlijk ook een hele mooie omgeving is, en eh ja... Dat je dat wel mag vaststellen, vooral.

P2: Het is ook bijna een beetje alsof je ook als je het hebt over zo'n brainstormsessie, zeg maar. Want daar hadden we het over toch in het gesprek? Dat dat dat je samen brainstormt over, dat je samen tijdens het werk brainstormt dat je even naar buiten gaat dat het nu ook wel interessant als je inderdaad, als je alle foto's bij elkaar legt, dat je inderdaad wel ziet dat dat die verschillende perspectieven allemaal samenkomen.

R1: Precies en {name P7}, heb jij daar nog iets over te zeggen?

P7: Ehm... Nou niet per sé. Ja misschien dat bijvoorbeeld {name P1} die had wel echt bepaalde foto's waar echt gewoon een verhaal achter zit waarbij ze ook ideeën kreeg. En dat had ik niet in... Dat ik niet per sé. Ik had, meer, dat het gevoelens opriep en ik dacht van nou op zich, als je dan eigenlijk had ik ook een paar dingen waar ik dacht van,

oké, dat wekt wel echt een beetje ideeën op, alleen heb ik daar niet per sé, foto's van gemaakt.

R1: Precies oké! Nou daar gaan we een beetje op aanhaken met het volgende stukje. Ik zou jullie graag willen vragen als je een stuk, best wel een stuk naar rechts gaat, staat daar een grafiek met twee assen en dat gaat dan over waardevol of waardeloos en dan storend en niet storend. En ik zou jullie willen vragen om jullie foto's te mappen in deze grafiek, dus je mag je eigen foto's pakken en neerzetten.

P2: Wacht wacht wacht.

P1: Oh ik had een muis moeten meenemen.

P7: Ik heb mijn muis wel bij me.

R1: Als het goed is, kun je wel dit ook met je je, tenminste ik zit ook met mijn trackpad.

P2: Oh oh shit sorry!

R1: Ik zal hem even vast zetten dan kunnen jullie hem niet meer verschuiven.

P7: Moeten we alle foto's erin zetten, of gewoon een gedeelte?

R1: Ja begin maar gewoon met degene die waar je het meeste meteen een idee erbij hebt. Want ik weet dat jij bijvoorbeeld {name P7} best wel veel foto's hebt gemaakt. Even voor de duidelijkheid over de definitie. Ik vind in dit geval waardevol staan voor iets dat van ja grote waarde is voor de brainstorm of überhaupt van waarde is voor de brainstorm of iets dat niet van waarde is voor de brainstorm. Dat is dan waardeloos en storend is een negatieve onderbreking dat je uit de flow van de brainstorm bent gehaald. Of niet storend dat het niet onderbrekend is geweest. Het hoeft niet super precies, maar dat ik wel weet in welk stukje het ongeveer zit. En Aas ik moet helpen even met het verslepen van iets, dan moeten jullie het even zeggen.

P2: Ik heb het gevoel dat dat heel erg op mij gericht is!

R1: Nee, nee, ik zag hier een canvas verschuiven. Ik weet niet wie dat was, maar ik dacht oh misschien dat... Denken jullie dat jullie aan 10 minuutjes genoeg hebben of minder?

P2: Ik denk het wel hoor.

R1: Ik zet hem wel op 8. Even kijken hoe ver we dan zijn.

R1: Ik ga jullie heel even onderbreken. Ik zie namelijk dat een aantal van jullie al klaar zijn. De volgende vraag die ik aan jullie heb is of jullie een post-it bij een aantal van jullie foto's kunnen plaatsen om te... Uit te leggen waarom de foto geplaatst is, waar die staat. En dat hoeft niet bij

allemaal, want dat gaat te lang duren. Maar er staat hier links staan een aantal gele lege post-it's in hetzelfde canvas. En als je die sleept naar één van, van je foto's, dan krijg ik wat meer een idee waarom je hem geplaatst hebt in de grafiek waar je hem geplaatst hebt. En, nou ja, als je de rest van de tijd die die timer aangeeft daarvoor gebruikt zou dat super zijn.

P7: {name R1} ik heb even een vraagje. Ik heb nog wel foto's staan, maar ik denk niet dat ze echt relevant zijn voor de grafiek. Zou ik ze gewoon laten staan dan?

R1: Ja is goed.

P2: Dus we kunnen kiezen tussen ofwel de beschrijvende woorden, ofwel iets wat we zelf willen toevoegen?

R1: Nee, dus je mag even die wat donkerder gele post-its gebruiken om een beschrijving te geven en dan zo... Of ja om uit te leggen waarom je hem hebt gezet waar je hem hebt gezet. En dan zometeen gaan we de beschrijvende woorden gebruiken om ook de foto's van de anderen een betekenis te geven. Want nu ben je alleen maar bezig met je eigen foto's. Maar zometeen ook een beetje de interactie met elkaars ideeën.

P2: Allright.

R1: Nou, het is heel vol geworden. Dat ziet er goed uit. Ik zie dat jullie een aantal gele post-it's hebben geplaatst, dus dat is top. Hebben jullie het idee dat jullie hier iets meer tijd voor nodig hebben, of is het prima zo. {inaudible}

R1: Dat hoorde ik niet.

P2: Wat dat van mij of van hem?

R1: Ja nee ja jullie praten door elkaar, dus ik hoorde het van allebei, niet. {name P2}, wat zeg jij?

P2: Ga jij maar eerst.

P7: Ja voor mij is het prima ik heb alles.

P2: Ja, ik was toch wel vooral benieuwd of je het storend vond dat we alleen posts plaatsen bij wat waardevol en niet storend is. Ik weet niet of je daar nog iets?

R1: Nee, want er zijn ook post-it's geplaatst bij storend en waardeloos, maar we gaan er zo in het interview nog even op door.

P7: Oh sure. Oke jongens, ik moet even mijn hokje verlaten. Ik ben zo terug.

R1: Ja! In de tussentijd ben ik benieuwd wat jullie ook van de foto's van andere mensen zien of ja, vinden en daarin zien. En daarvoor staan hier beschrijvende woorden als

voorbeeld, maar je mag ook absoluut zelf je eigen woorden invullen in de post-it's die er staan. Wel graag in deze kleur, want dan kan ik het onderscheiden van wat er net is gezegd. Dus als er bijvoorbeeld een foto heel erg aansprak van een ander of je dacht van goh, dat vind ik inspirerend of juist totaal niet boeiend eigenlijk, dan mag je daar een post-it bij zetten.

P1: En dan gewoon één woord het liefst?

R1: Dat maakt mij niet zo heel veel uit, daar...

P1: Of een hele betoog?

R1: Nou, We gaan er drie minuten voor nemen, dus als jij zo snel kunt typen, dan eh...

P1: Yes, nee is goed.

R1: Snap ik dat maar. Ik zal er even de timer aanzetten.

P8: Sorry, we moeten post-it's plaatsen bij de foto's van anderen, toch?

R1: Ja, ja, maar ook van jezelf als je zelf nu een foto terug ziet, dan denkt, oh ja, dat was inderdaad heel inspirerend. Dan mag je daar ook van jezelf een post-it bij zetten. Voor {name P7}, want je hebt net even de uitleg gemist...

P7: Oh, ik heb het gehoord.

R1: Oh oke!

P8: Moeten we het nog met een andere kleur doen ofzo, of gewoon met dezelfde post-it's?

R1: Mag met met die licht gele, die ik zal ze even in het canvas zetten.

P8: Ah oke nee dan is het goed.

P7: Zijn het wel gewoon dezelfde? Of... Oh die.

R1: Ja ja, want dan kan ik het even uit elkaar halen.

P7: Oh nu moet je met beschrijvende woorden doen?

R1: Ja dus als je een foto van een ander zag die nou hier staat, bijvoorbeeld heel artistiek vond of storend of inspirerend, of opvallend, dan mag je dat erbij zetten. Óf een foto van jezelf dat is ook oké.

R1: Oké nou, dat was kort, maar dat komt omdat we er nu even over verder gaan kletsen in plaats van via de post-it's.

P7: Ja ik vond dit best lastig moet ik zeggen...

R1: Ja?

P2: Ja.

P7: Ja om een woord te kiezen om iets uit te leggen...

R1: Oké. Is iemand anders het daarmee eens of juist niet mee eens?

P2: Ja het is lastig.

R1: Waarom {name P2}?

P2: Waarom? Oh sorry, eh ja, omdat je toch? Ja ik weet het niet het is heel raar we hebben net naar elkaars foto's gekeken, maar ik was toch, dat was toch weer een beetje weggezakt, dus ik was... Eigenlijk ik was ik een beetje op zoek naar naar naar bepaalde foto's die... Dus dat zoeken, duurde ook een tijdje, moet ik zeggen. Maar ja goed ja... Viel uiteindelijk misschien wel mee ook.

R1: Kan iemand mij eens uitleggen waarom een bepaalde foto rechts bovenin staat. Dus ik zie veel foto's staan bij waardevol en niet storend. Heeft iemand daar iets over toe te lichten?

P2: Ja, Ik heb me nooit... Ik heb ik heb me eigenlijk helemaal niet gericht op wat mij stoorde. Ik heb eigenlijk alles wat wat mij opviel heb ik eigenlijk gekozen omdat het me in de positieve zin opviel, waardoor eigenlijk alles wel in die hoek past. Ik heb heel veel in die die waardevol, niet storend hoek geplaatst en anders heb ik het in de niet per sé waardevol maar ook niet echt storend die hoek geplaatst. Ik heb nooit... Heel veel rechts, weinig links...

R1: Oke...

P8: Ja ik merkte ook dat inderdaad voor mij de dingen die waardevol zijn zijn al gauw niet storend, omdat het bijdraagt aan het proces. Het is niet dat het synoniem is, maar eigenlijk gaat het... Ging het bij mij altijd wel samen, want ik ben nu geïnspireerd door iets en dan is het dus niet storend en wél waardevol.

R1: Precies. {name P1} of {name P7} hadden jullie nog iets toe te voegen?

P1: Nee, dat het me alleen wel opviel dat er bijna niks in de hoek zit van waardevol en storend inderdaad. Terwijl ik juist denk dat dingen die storend zijn, kunnen juist ook heel waardevol zijn voor de brainstorm, want dan weet je dat je dat weg moet halen...

R1: Precies ja en bij jou staat er wel die dat 30 km bord.

Waarom heb je die dan toevallig wel daar neergezet?

P1: Nou ja, omdat ik hem wel waardevol vond voor de brainstormen omdat hij me aan het denken, zet weer over mijn huis tijd en zo, Maar ik vind het een heel lelijk bord in het algemeen, dus dat dat stoort me wel, maar niet heel erg dus vandaar.

R1: En dan ben ik benieuwd ook... Hoe hebben jullie de wandel ervaring die jullie nu hebben gehad, ervaren? Zeg maar in de zin van, hoe kan dit jouw werk beïnvloeden?

P8: Voor mij was het juist meer een manier om te ontspannen dan om iets productiefs te doen. Dus juist zeg maar dat dingen die nu bij storend en waardeloos staan. Dat zijn... Uiteindelijk zijn al die dingen samen wel de waarde die ik denk ik er juist uit heb gehaald om even uit mijn eigen gedachten gang te komen. Het voelde heel contrasterend om een opdracht te moeten vervullen, terwijl ik eigenlijk ontspannend aan het wandelen was.

P2: Ja...

P8: Waarbij ik eigenlijk juist open wil staan voor nieuwe indrukken, maar nu heel erg bezig was van oh, ik moet nadenken over... Over die brainstorm.

R1: Ja...

P2: Ja, dat had ik ook wel.

P7: Ik denk... Ik denk wel bijvoorbeeld als jij eh als ik bijvoorbeeld zou werken weet je wel, dan zou ik wel hebben... Dat als jij bijvoorbeeld dat hele ochtend bezig bent met iets waar je niet per sé uitkomt, en je gaat dan wandelen. Dat je dan juist eigenlijk wel op deze route tot goede ideeën zou kunnen komen.

P2: Ja. Ik weet ook niet hoe het met jullie zit, maar ik had wel het idee dat als ik dan méi iemand die route had gelopen en we hadden allebei aan het project... We zaten allebei aan het project, we waren... Allebei zaten we ergens over. En zo erin van we komen er niet uit. Dan had ik denk ik inhoudelijk echt wel nieuwe resultaten gekregen. Alleen in mijn eentje was het inderdaad wel veel meer om tot rust te komen. Ik had eigenlijk halverwege de route pas dat ik dacht, oh ja, ik heb die opdracht nog mee gekregen. Ja, ik was op een gegeven moment was ik gewoon foto's aan het maken en ik was de opdracht van de brainstorm vergeten. Maar ik denk dat als ik daar met iemand anders zit en ik zou bijvoorbeeld inderdaad op de HTC, op de HTC werken. Dan denk ik dat het, dat zo'n route, wel... je los kan trekken van waar je mee bezig was. Je inzichten waar je niet meer verder kwam. Om met iets nieuws te komen.

P1: Ja nee, dat denk ik ook ja. Ik heb dan bijvoorbeeld dat ik aan het programmeren ben. En daar kan je echt heel goed met vastlopen en dan helpt zo'n route wel echt maar. Eigenlijk wat ik ook liet zien met die foto van die camera. Ik, ik durf dan niet zo goed weg bij mijn bureau omdat ik het gevoel heb dat ze dan gaan denken van oh, {name P1} neemt weer pauze. Of ze is weer eens niet aan het werk, ze

is gewoon lekker aan het wandelen. Dus dat vind ik wel een beetje dubbel.

R1: Ja. Precies en dat hoor ik ook wel vaker terug en dat heb ik ook terug gehoord in de interviews. Wat jullie nu eigenlijk hebben gedaan, zou ik classificeren als een Workwalk. Dat is eigenlijk een onderdeel van mijn project en dat betekent dat je gaat wandelen voor werk. En, ik ben nu benieuwd, of ja, voelde dat ook zo of zou je dat liever zeg maar als een ontspannen moment houden, wat is jullie visie daarop?

P7: Denk ik, dat ligt eraan... Waar je uitkomt, denk ik gewoon qua werk. Als jij natuurlijk gewoon heel vol zit met je hoofd en je komt er niet uit. Dan is natuurlijk zo'n brainstorm ding dat je even goed gaat nadenken, dat is handig. Maar als jij helemaal tot hier zit en je denkt oké ik moet even rust hebben dan is het natuurlijk ook fijn om even helemaal nergens aan te denken.

P2: Ik denk sowieso wel als we gewoon als als geheel, als als samenleving... Hé maar dat we meer net als met dat hele thuiswerken, gewoon veel meer de de flexibele... Er gewoon flexibeler in gaan staan. Zodat je inderdaad ook niet per sé op dat punt komt dat je gefrustreerd een wandeling nodig hebt om helemaal los te komen. Maar dat je daarvoor al eigenlijk kan zeggen, ik ga even naar buiten, om ja om gewoon ook te werken, maar gewoon op een andere manier. Ik denk dat we veel meer, elkaar veel te veel nog vast houden aan dat hele 40 uur. Je moet 40 uur productief zijn de week en je moet van 9 tot 5 de slag zijn. In plaats dat jij goed gewoon in in goede sprints kan werken en zegt joh luister, ik kom... Ik kom pas om 11 uur op kantoor en ik ga een wandeling doen en dan kom ik daarna terug en dan doe ik in twee uur mijn werk. Als dat voor jou werkt dan is dat ja. Dat frustreert voor de rest die dat niet doen of zo kan doen. Maar dan is dat wel jouw ding dus dus je moet eigenlijk gewoon als je als jij er iets uithaalt om gewoon te gaan wandelen voor je werk, so be it. Doe het. En moet je als, als, als collega, als werknemer ook gewoon vet oké mee zijn toch?

P1: De mooie ideale wereld...

P2: We kunnen er hier een stapje mee zetten.

P8: En voor mij staat wandelen ook wel gelijk aan een ander soort denkproces. Dan dat ik achter mijn bureau doe. Tenminste vaak als ik met iemand ga wandelen en je praat dan over dingen terwijl je aan het wandelen bent, dan gaat

het veel meer over je persoonlijke ontwikkeling of over wat je eigenlijk wil bereiken of wat nou eigenlijk het doel van het project is bijvoorbeeld meer van die ja visionaire...

P7: Meer persoonlijk...

P8: Inhoudelijke gesprekken meer dan dat je echt een probleem concreet probeert op te lossen. Ook omdat je het niet vast kunt leggen want je bent aan het wandelen. En omdat je niet echt een agenda hebt, is het... Vaak, als ik dan met iemand aan het wandelen ben is het veel waardevoller dan ik eigenlijk van tevoren dacht... En op een hele andere manier dan het een gesprek achter mijn bureau waardevol is.

P1: Ja, ik heb het idee dat je meer verbindt als je aan het wandelen bent.

P8: Ja, je hoeft elkaar ook niet direct aan te kijken, dat maakt het ook wat minder ongemakkelijk om dingen te zeggen soms. Omdat je allebei naar voren kijkt.

P1: Alleen ik denk wel voor concrete projecten waar ik aan werk, daar lijkt het me soms wel lastig voor om dat te verwerken in een brainstorm waarbij je loopt. En ik denk dat als je aan, echt aan een project aan het brainstormen bent, dan mis je veel van natuur weer die je nu wel ziet. Dat lijkt me eigenlijk wel weer zonde.

R1: Ja, nou, dat is mooi dat je dat zegt {name P1} en wat jij net ook zei {name P8}. Je zei dat je openstaat voor nieuwe indrukken. Dat is eigenlijk precies wat ik aan het onderzoeken ben. We hebben het daar nu eigenlijk een beetje indirect over gehad, Maar ik ga jullie nu redelijk concreet het woord benoemen en dan de definitie erbij geven om eens te horen wat jullie daarvan vinden. Ik ben namelijk en dat zie je nu ook rechts in het Miro bord, onderzoek aan het doen naar Serendipity. En er zijn meerdere betekenissen, maar ik ben dus eigenlijk aan het onderzoeken nu, hoe dingen in de omgeving jou beïnvloeden én voornamelijk eigenlijk je brainstorm resultaten of het proces van de brainstorm. En daarbij hebben we dus juist nodig dat je openstaat voor die nieuwe indrukken zoals jij, zei {name P8}. En, ik ben benieuwd wat jullie eerste reacties als ik dit zo vertel en of jullie daar een idee bij hebben, hoe jullie dat nou ja, serendipity hebben ervaren onderweg.

P1: Nou ja, ik had dat dus wel echt met die verhalende foto's. Dat ik niet zozeer alleen dacht wat mooi maar dat dat daadwerkelijk de objecten die ik tegenkwam mij

inspireerde om daar over thuiswerken, zeg maar na te gaan denken had ik meer van, hmm hoe kan bijvoorbeeld, nou ja die camera staan voor iets gerelateerd aan de brainstorm? Dus wat dat betreft had ik wel het idee. Dat de omgeving mij in inspireerde daadwerkelijk. Dus ik herken me echt wel in het woord serendipity, ja.

R1: Oke en {name P8} heb jij dat ook?

P8: Ja, voor mij is dat inderdaad dus juist meer wat hier ook staat 'one who finds valuable or agreeable things not sought for'. Dus voor mij zat het heel erg erin dat ik niet... Dat het juist de dingen waren waar ik niet naar op zoek was die waardevol waren dus inderdaad zo'n onverwachte wegversperring of een bordje wat ik, waarvan ik niet wist dat dat er stond... Omdat ik dan nadenk over oh waar komt dit vandaan wie het het er neergezet. Wat betekent het? Wat betekent het voor de maatschappij? En van dat soort dingen roepen dan heel veel vragen op en dat is denk ik wel in lijn met die serendipity. Wat ik overigens een heel mooi woord vind ook.

R1: Ja en {name P2} wat vind jij ervan?

P2: Ja, ik vind het eh. Ik vind het inderdaad ook een mooie, soms heb je van die woorden of die de definitie zijn van iets dat je eigenlijk wel heel gaaf vindt. Dus ik vind het wel, ik vind het leuk. Ik herken het ook wel. Ja, net zoals de rest ik vond het... Ik, ik had ook wel tijdens het wandelen, dat je op bepaalde momenten gewoon ineens een afslag zag en die gewoon nam. En dat je nouja goed ik weet niet wat het met een andere brainstorm gedaan had maar dat, daardoor realiseerde ik me wel eventjes waar ik stond, waar ik heen ging, waar ik mee bezig was. Ik vind het een, ik vind het een leuk woord.

R1: Oke. En {name P7}?

P7: Ja ik eh ik kan me er wel in vinden denk ik. Vooral als jij bijvoorbeeld een nieuwe route aflegt of nieuwe dingen tegenkomt dan ga je toch anders nadenken over bepaalde ideeën die je al had. Of in ieder geval, dat geeft je de prikkel om anders na te kunnen denken. En ik denk dat daar wel die serendipity bij opkomt.

R1: Oke, en als jullie een eigen definitie hiervan mogen maken, ook met betrekking tot de ervaring die jullie hebben gehad en het wandelen zoals jullie hebben gedaan. Kunnen jullie eens met zijn vieren een definitie van serendipity bedenken. Hoe jullie daar in staan?

P2: Ja ik vind het moeilijk, want deze, ik vind, ja, kijk, we zijn natuurlijk nu al beïnvloed hè? Maar ik, ik vind, ik vind nu hoe de uitleg die je ons nu voorgelegd hebt vind ik ook eigenlijk wel zo treffend dat ik het heel moeilijk vind om er iets aan te veranderen. Om er iets aan toe te voegen.

P8: Ja ik heb een beetje hetzelfde inderdaad.

R1: Oké, nee ja, dat is helder als als het goed is zoals het is, dan maakt het eigenlijk alleen maar duidelijker. Maar het is dus niet dat jullie bijvoorbeeld niet eens zijn met een bepaald onderdeel?

P1: Van de definitie, bedoel je?

R1: Ja

P2: Misschien misschien het woordje unexpected vervangen door onbewust. Omdat je misschien wel. Ja, je je? Nouja als het gaat over of die die wandeling die we gedaan hebben, dan ben je natuurlijk in zekere zin, ga je dan wel wandelen omdat je iets, naar iets op zoek bent. Dan is het ja is nog steeds wel expected. Maar ik wil meer, dan is het waarschijnlijk dat je wel weet ik ben ergens naar op zoek. Maar je weet gewoon nog niet wat.

P8: Nee precies, en dat je het, omdat je het ziet, denk je, oh ja!

P2: Ja, ja ik weet niet, ja?

P7: Ja.

R1: Precies en dat is dus ook hoe jullie dat zouden zien in de vorm van een Workwalk dat je gaat lopen met de intentie om onbekende dingen tegen te komen? Als ik het even kan samenvatten?

P1: Ja, want je gaat eigenlijk een beetje uit, nou ja, de standaard plek waar je zit met je beetje saaie bureau met je monitor in je laptopje. Ja, dus je stelt je een soort van wel open voor iets anders. Je weet niet wat.

P2: Je zoekt iets wat je wat je triggert. Wat je, wat, wat, wat, wat je eigenlijk misschien ook mentaal in je brainstormsessie ook een zijpaadje op, op, op, doet lopen.

P8: Ja, dat is ook een soort van letterlijk out of the box of out of the cubicle. Dat je eigenlijk letterlijk het gebouw uit stapt om even in een andere omgeving te zijn. En op een andere manier over dingen na te denken. Waar dat misschien ook als je binnen zit in je kantoor niet altijd voelt alsof het kan of mag. Omdat er ook altijd een soort business mindset achter zit. Waar je natuurlijk heel erg mee gebrainwasht wordt als je binnen bent, maar misschien kan je dat buiten iets meer loslaten.

P1: Ja, maar dan blijf ik nieuwsgierig naar hoe het vertaalt naar andere projecten daar over brainstormen, want dat thuiswerk en kantoor dat vond ik wel goed aansluiten op natuur en alles wat je om je heen zag. Dus ja, als ik over artificial intelligence ga brainstormen, van kijken wat voor invloed het dan heeft. Daar ben ik wel echt nieuwsgierig naar.

P8: Nou, ik vraag me af of je echt zo'n concreet doel moet hebben op het moment dat je begint te wandelen.

R1: Kan je daar eens meer over vertellen, denk je dat dat niet helpt {name P8}?

P8: Nou ja, voor mij was het... Was ik daarom in mijn hoofd heel erg met twee dingen tegelijkertijd bezig. En ook omdat het natuurlijk niet een project was waar ik daadwerkelijk aan aan het werk was, was er ook nog soort van mijn werk op de achtergrond waar ik toch ook nog wel aan dacht. Ik denk ook juist door naar buiten te gaan zie connecties tussen dingen die je anders niet zou zien en als je heel gericht ergens naar op zoek gaat, of met een heel gericht doel naar buiten stapt, dan is het misschien ook lastiger om dat los te laten.

P7: Ja daar ben ik het wel mee eens.

P8: En dus open te staan voor die 'things not sought for'.

P2: Ja.

P7: Ja.

R1: Oké nou, dit waren de vragen die ik erover had. Jullie zijn het allemaal erg eens met elkaar, dus dat is leuk. Hier ontstaat niet echt een discussie. Of zijn er toch wel dingen dat je denkt van, dat had ik zelf niet op de foto gezet. Of daar heb ik toch een ander idee bij dan wat net gezegd is?

P2: Ja, ik vond de foto's. Ik zou de foto zelf... Ik denk ik zat wel bij {name P7} dacht ik nog van oh die, ik had inderdaad ook af toe wat ik gebouwen op de foto's wilde maken, of wilde zetten omdat ik gebouwen wel ook altijd heel erg interessant vind. Maar voor de rest, had ik inderdaad de foto's niet gemaakt, waarschijnlijk, maar ja dat is gewoon. Ja ik vind dat moeilijk om daarover in discussie te gaan. Want ik bedoel... Het is wat anders dan een politieke voorkeur. Uiteindelijk heb ik nou ja, misschien is het net zo als een politieke voorkeur. Uiteindelijk is het iedereen zijn ding natuurlijk dat dat... Ja

R1: Oke. Zijn er nog dingen die jullie kwijt willen over dit onderwerp waar ik niet naar heb gevraagd nu?

P7: Nou, wat ik misschien een beetje heb? Bijvoorbeeld als ik dan gewoon even terug kijk naar mijn tijd bijvoorbeeld bij Philips dan heb ik wel, dan ging ik ook telkens wel buiten wandelen. Alleen op een gegeven moment begon, wordt het heel erg routinematig en normaal eigenlijk. En, dan is het eigenlijk een soort van extensie van je kantoor of zo. Heb ik het idee. Dus daarbij heb ik ook een beetje het idee dan het effect van de, van de van de buiten prikkel dat het dan erg afneemt. Dat heb ik nog wel een beetje. Maar misschien is dat natuurlijk ook anders hier omdat je bijvoorbeeld meerdere routes kan lopen en telkens kan afwisselen. Met verschillende paden.

P2: Ja daar stip je wel iets interessants aan inderdaad, want ik liep nu op de HTC ook wel als iemand die daar nog nooit gewandeld had. Dat wordt het automatisch ook iets meer inspirerend dan dat ik nu naar buiten zou stappen om hetzelfde rondje te lopen.

P1: Nou, ik wandel wel regelmatig met collega's. Maar met collega's vond ik niet zo ontspannend als ik het vond in mijn eentje ook al waaide het heel hard en regende het heel hard en was ik de enige buiten. Ik denk dat je toch snel in een andere mindset zit als het met collega's is wellicht.

R1: {name P8}, jij werkt ook op de High Tech Campus.

Hoe zou jij... Hoe denk jij daarover?

P8: Ja, het was inderdaad ook wat {name P1}... Omdat ik alleen liep, zag ik ook wel andere dingen dan als ik met anderen zou lopen. Ik weet niet. Dit was de eerste keer dat het rondje alleen liep. Ik loop datzelfde rondje best wel vaak inderdaad met, met collega's en dan... Ja dan let ik minder iets minder op de omgeving, dan loop je wel rond en je ziet wel dat het mooi is, maar niet dat ik dan heel bewust stil ga staan bij verschillende objecten of dingen die ik tegenkom, dan omdat ik in gesprek ben. Maar ik kan me wel voorstellen dat als je vaak hetzelfde rondje loopt, dat het minder inspirerend wordt. Dat heb ik ook met thuiswerken hier in de buurt wel gedaan. Maar dat was... En dat was... Ja dat was drie keer leuk, maar daarna had ik zoiets van ja dan kom ik weer langs die ezel... En weet je... Dan wordt het toch wat meer...

P1: Sleur.

P8: Ja zo van nou ja, dat rondje ken ik nou wel. Of dan loop je op en neer naar de supermarkt. Ook niet de meest inspirerende route dus dan... Als je weet wat er komt dan is het iets minder boeiend. Maar ja, ik haalde dan wel weer

inspiratie uit wat ik bijvoorbeeld andere mensen hoorde zeggen. Dat is natuurlijk wel altijd anders.

P7: Ja, dat beetje eigenlijk de constante van de route zelf alleen je hebt altijd wel nieuwe prikkels of nieuwe dingen die wel uiteindelijk kunnen leiden tot nieuwe, nieuwe gedachtes...

R1: Oké, dus die afwisseling is belangrijk om ja zo'n serendipitous moment, zeg maar op te laten treden. De nieuwigheid.

{vertrek P1}

P8: Ik moet er ook vandoor, maar ik wil nog één ding zeggen. Ja dat wat me wel lastig lijkt is om het moment voor jezelf te creëren, dat je ervoor kiest om te gaan wandelen in je eentje. Want nu heb ik dat heel duidelijk gedaan omdat nou ja omdat ik meedeed aan je onderzoek en je me vroeg om dat te doen maar ik zou niet zo heel snel, denk ik zelf de keus maken om een rondje te lopen. Dan is het eerder dat ik tegen een collega zou zeggen van oh zullen we even een rondje lopen. Oh zullen we even naar buiten. Omdat we dan samen vastlopen in iets. Maar ik zou het denk ik moeilijker vinden om die keuze van mezelf te maken, omdat ik in dat moment meer bezig ben met van oh ik zit vast en ik weet het even niet. Dan dat ik dan zou denken oh, ik ga even in mijn eentje een rondje lopen. Ook omdat ik dan juist vaak graag even mijn gedachten bij iemand neer wil dumpen. Zo van, wat vind jij ervan?

R1: Precies.

P8: Ja dus dat is nog iets wat ik nog even toe wilde voegen.

R1: Nice.

{Closing session}

Transcript focus group TUE route

R1: Ik denk dat we gewoon gaan starten want ik weet niet of jullie hierna nog een meeting ofzo hebben dus ik wil wel op tijd klaar zijn. Wat we kunnen doen is even starten met een introductie. In ieder geval heel erg bedankt dat jullie hier vandaag bij zijn en dat jullie de eerste sessie al hebben meegedaan. Jullie hebben allemaal dezelfde route gelopen op de technische universiteitscampus. En jullie allebei of allemaal gebrainstormd over dezelfde challenge namelijk de transitie van het thuiswerken naar op kantoor werken en wat er fijn was aan het een of het ander. En vandaag, oh ja

dat kan ik ook alvast delen, het Miro bord. Gaan we Miro gebruiken. Kennen jullie allemaal Miro?

P4: Ik niet.

R1: Jij niet {name P4}?

P4: Nee...

R1: Oke het is een soort online whiteboard eigenlijk.

P4: Ohh oke.

R1: En ik denk dat het redelijk intuïtief werkt.

P4: Oke. Ohh ja laat maar. Ik ken het wel!

R1: Ik zie jullie al verschijnen. Zo. En dan denk ik dat het handig is, omdat jullie elkaar ook niet kennen. Als we even starten met een korte introductieronde. Dus misschien {name P6} kun jij jezelf even kort voorstellen.

P6: Yes. Ik ben {name P6}, ik ben ook bezig met mijn master afstuderen net zoals {name R1}. En daar kennen we elkaar van. We zitten vlak bij elkaar met onze bureautjes.

En ja ik kom dus vaak op de campus en heb vaak meetings daar. Maar nog nooit work meetings, workwalk meetings.

R1: Oki, thanks! En {name P3}?

P3: Eh ja mijn introductie is eigenlijk bijna hetzelfde want ik ben ook bezig met mijn afstudeerproject en ik ben wel vaak hier op de campus. Nu ook dus eh ja. En ik ben {name P3} dus.

R1: Precies, duidelijk! En {name P4}?

P4: Nou ik ben {name P4}, ik doe ook een master. Ga binnenkort afstuderen. Doe niet dezelfde als die van jullie. Jullie kennen mij misschien als de vriend van {name R1}. Dus eh nouja dat ben ik.

R1: Ja! En dan hebben we net {name P9} die aanhaakte.

P9: Hi! Sorry dat ik een beetje later was!

R1: Geeft niets. Wat zei je?

P9: Eh nou ik ben {name P9} en ik woon bij {name R1} in het gebouw en ik studeer communicatie.

R1: Yes, top top top. {name P9} ik zei net, ik had jullie even bedankt dat jullie allemaal meegedaan hebben met de eerste sessie, en ehm dat jullie allemaal dezelfde route hebben gelopen en hebben gebrainstormd over hetzelfde namelijk dat thuiswerken en het weer op kantoor werken en de transitie daartussen. En we gaan vandaag Miro gebruiken. Ik weet niet of jij in de chat de link kan zien maar ik zal hem even opnieuw sturen. Ken jij Miro?

P9: Eh nee.

R1: Oke. Nou dat is een soort online whiteboard en ik denk het redelijk intuïtief werkt maar als jullie vragen hebben

dan moeten jullie het even zeggen. Dan leg ik even uit hoe het werkt. Maar in principe mogen jullie het whiteboard even voor je nemen of het Miro board. En dan ga ik jullie namelijk vragen om eventjes naar je eigen foto's te kijken. Als het goed is zien jullie eh de namen staan in één van de canvassen. En dan kun je dus inzoomen om je eigen foto's te bekijken. En dan zou het fijn zijn als jullie even terug zouden kunnen gaan naar de wandeling die je hebt gemaakt en wat je gedachtegang was en waarom je de foto's hebt gemaakt die je hebt gemaakt. Om jullie een beetje op weg te helpen heb ik er foto's bij geplaatst met de uitleg die jullie hebben gegeven in de, eh in het interview. En daar nemen we even twee minuten de tijd voor. En ik kan dus hier zo'n timertje zetten. Dus kijk, dan kunnen jullie hier zo zien hoe lang jullie nog hebben.

R1: Oke. Zijn jullie allemaal een beetje weer bekend met de foto's die je hebt gemaakt?

Group: Ja

R1: Oke. Nou dan zou het nu handig zijn als jullie ook de foto's van de anderen leren kennen dus ehm het zou fijn zijn... Eh {name P3} jouw foto's staan dat jij hier een aantal foto's uitpikt en dat je een beetje uitlegt ehm wat je gedachtegang was en inderdaad de redenatie achter foto's. Je hoeft ze niet allemaal per se te benoemen maar even kort in twee minuten ofzo.

P3: Oke. Eh. Ja ik was zeg maar mijn brainstorm een beetje begonnen met wat zijn de voor en nadelen van thuiswerken of juist op kantoor werken? En eh vandaar dat je in mijn foto's veel dingen terug ziet die mij deden denken aan eenzaamheid. Omdat thuis, tenminste ik zat thuis écht heel veel alleen. In een kamertje dus hier bijvoorbeeld een vogel in zijn eentje en een tentje uit het niets ergens in het gras. Maar juist ook weer juist het samen zijn van dus twee mensen die samen een rondje lopen wat je dus niet doet als je alleen aan het werkt bent. En ehm. Een beetje het contrast tussen, tussen de twee dingen. Ehm. Misschien is die boom wel een leuke die bijna aan het einde staat. Ehm. Die had heel duidelijk twee kanten. Een was afgezaagd en een beetje ja ruw zeg maar terwijl die andere kant wat ja er voor mij wat chaotischer uitzag waardoor, door de hoeveelheid blaadjes die echt één kant op stonden. Eh dus dat was voor mij een beetje het contrast daartussen. Is dat genoeg?

R1: Zeker! Ja en als de rest even langs de foto's kijkt dan weet je in ieder geval een beetje wat de ander heeft gefotografeerd. En dan kunnen we nu even door naar. Wie is de volgende? {name P4}. Zou jij hetzelfde kunnen doen?

P4: Oke. Ehm. Ja de foto's die ik heb gemaakt waren vooral foto's die mij opvielen gedurende de route. Ik heb niet zo zeer nagedacht over zeg maar de brainstorm en dan daarop echt voorwerpen ofzo gezocht of dingen die ik tegenkwam. Maar vooral eigenlijk wat me onderbrak of wat me opviel tijdens het lopen van de route. Nou bijvoorbeeld dat is dus het allereerste voorwerp of gebouw van de dutch design week. Ik vroeg me echt af wat hiervan de functie was. Ehm. Foto die me daarna opviel was bijvoorbeeld ook de ramen wasser die opeens... Ik zag opeens zo'n hoog raam aan het wassen en dat viel me op een gegeven moment ook meteen op. Later in de route toen waren wat mensen een soort challenge aan het doen bij het SSC gebouw. Waren ze volgens mij een brug aan het bouwen een soort teambuilding activiteit. Nou daar kwam natuurlijk ook wel heel veel geluid bij. Dus nou dat viel me ook erg op En heel veel gebouwen op de tu hebben van die lelijke railingen ofzo. Bij de ramen, in het rood. Vroeg ik me ook echt af wat dat was en waarom. En eh gedurende het laatste van de route kwam ik zo'n lab tegen van zero emission en toen was ik heel erg benieuwd hoe een lab zero emission kan zijn. En hoe het eruit ziet. Eigenlijk voornamelijk allemaal dingen die ik tijdens, gedurende de route tegen kwam wat mij inspireerde of wat ik interessant vond.

R1: Precies. Oké. En {name P6} jij hebt de volgende foto's op het canvas gemaakt.

P6: Ja. Ik had mijn raam open en even het geluid gemute met de auto's. Oke. Ik ehmm Ja ik had een beetje een combinatie van jullie twee denk ik want ik had foto's gemaakt inderdaad van dingen die me gewoon opvielen en ook dingen die pasten bij mijn brainstorm. Ehm en heel veel dingen hebben ook te maken met commute. Bijvoorbeeld die shareable scootertjes enzo. En ook de overvolle fietsenstalling dat ik echt denk van oh ja dat is natuurlijk een grote voordelen van thuiswerken dat je niet hoeft te commuten en dat is eigenlijk wel een ding waar rekening mee gehouden moet worden of waar je iets voor kan designen. En ook bijvoorbeeld hier helemaal op het einde dagopvang voor kinderen dat was ook iets waar ik helemaal niet bij na was aan het denken tijdens mijn

brainstorm en toen dacht ik ineens oh ja hier ligt een dagopvang. Ohja dat is natuurlijk ook iet waar je weer mee te maken krijgt als je naar kantoor moet. Dus dat was wel een paar van de voordelen van wat een Workwalk kan brengen denk ik. Dus inderdaad inspiratie krijgt en ook dingen waar je normaal niet zo snel aan denkt. Maar ook gewoon andere dingetjes zoals hier zat een man in de bosjes. En ook gewoon opvallende bladerbergen en dat soort dingetjes. Ja dat kan het ook gewoon leuk maken om een rondje te lopen denk ik.

R1: Precies. Oke en dan de laatste persoon is vandaag {name P9}.

P9: Ja nou ik heb gewoon vooral ook gekeken naar dingen die mij opvielen in de omgeving dus die wat anders dan de rest in de omgeving. Dus daar begon ik met eh ja grote wat is het, die toren te fotograferen omdat die natuurlijk heel kleurrijk is en ja het valt gewoon op. EN ja ook ja dat huisje wat staat op de tu vond ik ook gewoon ja anders dan wat er in de omgeving stond. Ik heb ook niet echt gekeken tijdens mijn route van oh wat ga ik fotograferen in combinatie met de brainstorm sessie. Dat heb ik wel echt apart gezien. Eh maar voor de rest ja ik heb vooral een beetje van die ja wat zijn het, standbeelden gefilmd. Of eh gefotografeerd. Omdat ik dat ja dat vind ik toch best wel opvallend dat dat best veel in de omgeving van de tu staat. Is wel mooi vind ik. En eh dan heb ik ook nog bomen gefotografeerd omdat ik ja mooi vind van de natuur. Vond ik wel mooie bomen en dat ik dacht, nou, die fotografeer ik ook. Ehm ja wat kan ik er nog meer over zeggen?

R1: Je had voornamelijk ook kunst gefotografeerd toch?

P9: Ja klopt. Kunstobjecten ja dat vond ik gewoon heel opvallend.

R1: Precies. Helder. Hebben jullie de foto's van de anderen een beetje kunnen bekijken?

{Confirmation from group}

R1: Top. En wat valt jullie dan op aan de foto's van de anderen?

P4: Sowieso zijn het vaak dezelfde. Maar voornamelijk het grootste contrast zie ik dat sommigen echt nagedacht hebben over de brainstorm en daarbij foto's hebben gezocht en sommigen hebben foto's die meer op vielen gedurende de route. Tijdens het lopen van de route.

R1: Precies. En {name P3} wat valt jou op?

P3: Ehm nou ik zie ook wel wat overeenkomsten. Met bijvoorbeeld dat bord met die quotes zeg maar, die staat er drie keer in. en dat dat het standbeeld dat ik heb gefotografeerd aan het einde die heeft {name P9} ook bijvoorbeeld. En ik zie bij iedereen wel wat natuur terug komen. Al is dat misschien onvermijdelijk als je een rondje loopt buiten maar...

R1: Precies. En {name P6}, of {name P9}, hebben jullie nog iets toe te voegen?

P9: Nou ik zie ook wel bij anderen een paar dingen die ik ook op zich wel wilde fotograferen maar uiteindelijk niet gedaan heb. En ik weet eigenlijk ook niet waarom ik dat niet gedaan heb. Bijvoorbeeld dat bij {name P6} de eerste foto van die kleuren trap daar zat ik ook nog aan te denken om dat te fotograferen. Ehm. En ja inderdaad wat opvalt, iedereen heeft natuurlijk ook wel natuur en er zijn toch wel overeenkomsten maar ook wel verschillen dus dat is ook wel leuk om te zien.

R1: Ja precies. En mijn volgende vragen waren eigenlijk hoe zijn jullie foto's hetzelfde en hoe zijn ze anders?

Hebben jullie net al een beetje beantwoord maar is er nog een aanvulling daarop?

P6: Ja misschien die standbeelden vind ik wel grappig omdat ze hier best wel vaak in terug komen terwijl ik kijk daar gewoon langs ofzo. Maar misschien is dat ook omdat ik daar zelf al heel vaak langs loop dus al helemaal gewend ben dat dat standbeeld daar staat en het me dus niet meer zo opvalt terwijl misschien, als je niet zo vaak op de campus komt dat je je dan wel afvraagt, wat staat hier opeens?

R1: Ja precies. Ehm. Oke. En ehm hoe zouden de foto's van de anderen effect op jullie kunnen hebben? Dus zouden ze je kunnen triggeren of inspireren bijvoorbeeld. Heb jij daar een idee van {name P4}?

P4: Als ik ze zo, als ik ze vooraf zou krijgen of nu, of hoe bedoel je?

R1: Nee als je ze nu ziet. Denk je dan van oh, daar had ik nog niet over nagedacht of oh dat vind ik eigenlijk ook wel inspirerend?

P4: Nee dat zou wel bij mij triggeren om ehh.. Om daar nog eens wat beter bij stil te staan en daar nogmaals naar te kijken want sommige foto's van bijvoorbeeld {name P3} die waren, leken echt op de brainstorm en daar had ik nog niet eens over nagedacht.

R1: Precies en {name P6} had jij dat ook?

P6: Ja ik denk het wel. Het is wel interessant om te zien wat iemand anders heeft gezien en ook de gedachtegang daarbij te horen inderdaad van die eenzaamheid wat dan iets waar ik zelf niet heel erg over had nagedacht in mijn brainstorm. Ik had vooral gedacht aan het community en dat soort dingen.

R1: Ja precies. En {name P3} en {name P9} hebben jullie nog aanvullingen hierop?

P3: Eh ja gewoon een beetje hetzelfde als wat ze al hebben gezegd. Inderdaad dat je andere, je ziet andere dingen terug bij anderen wat je weer aan het denken zet en verder brengt, zeg maar in je gedachtegang.

R1: Ja precies. Ja en dat is nu natuurlijk niet een brainstorm challenge waar je zelf mee bezig bent maar misschien in je eigen werk dat dat dan, he dat je daar nog mee bezig bent.. Ehm oke. Nou top top top dan weten jullie de foto's van de anderen ook een beetje, wat ze hebben gemaakt. En als je verder scrollt in het Miro board, of een beetje uitzoomt, dan zie je dat daar een grafiekje staat met vier termen. Zien jullie dat allemaal?

P3: Ja.

P4: Ja.

R1: Oke. Ehm ik zou het fijn vinden als jullie je eigen foto's hier in kunnen plaatsen. Ik zal even de termen uitleggen. In dit geval vind ik een foto waardevol als hij een waarde heeft voor de brainstorm en waardeloos als hij dat niet heeft gehad. En storend als het een soort van negatieve onderbreking was en je het, het je uit de flow van de brainstorm haalde. En het was niet storend als het je niet uit de flow van de brainstorm haalde. Dat staat hier ook nog op het Miro bord als herinnering. Snappen jullie wat ik hiermee bedoel?

{Confirmation from group}

R1: Oke. Je kan je eigen foto's gewoon pakken en verslepen. En dan nemen we nou laten we zeggen vijf minuutjes om ze te plaatsen. Als jullie meer tijd nodig hebben dan kan dat gewoon. Ze zijn gegroepeerd dus de post-it blijft gewoon aan de foto vastplakken dus dat is zo geregeld. Ja?

P3: Oke.

R1: Oke, volgens mij hebben jullie allemaal de foto's al geplaatst.

P4: Yes

R1: Nou dan gaan we meteen door naar het volgende. Ietsje links in hetzelfde canvas zien jullie donkergele post-its staan met het woord 'redenering' erboven. En laten we even, nou laten we zeggen vier minuutjes gebruiken om... Dat jullie dan eventjes post-its erbij kunnen zetten waarom de foto die je hebt neergezet, staat waar hij staat. Dus ik zie bijvoorbeeld hier de foto van {name P6} helemaal rechts boven staan bij heel waardevol en heel niet storend, en dan ben ik benieuwd waarom je hem daar hebt neergezet. En waarschijnlijk gaat het niet lukken om dit van alle foto's te doen maar pak er een aantal uit waarbij je denkt van oh hier kan ik een eh goede uitleg bij geven waarom ik hem ongeveer daar heb neergezet. En dan gaan we zo voor de rest nog mondeling het erover hebben. Ik ga weer even een timertje zetten en als het goed is kan ik ook een muziekje erbij zetten. Ik ga even kijken hoe dit werkt.

P4: Voor je eigen foto's of voor anderen?

R1: nee voor je eigen foto's. En dan zometeen gaan we aan de slag met de foto's van de anderen. Even kijken.

P4: Kan ik die foto's ook, of die post-its ook vóór de foto plakken want nu gaan ze elke keer er automatisch achter?

R1: Oh ja ik zal even zorgen dat ze naar voren komen.

Bring to front. Als het goed is als je nu een post-it pakt van dat dingetje daar links dan gaat hij er voor. En ik weet niet waar jij zit.

P4: Oh ja ja.

R1: En als je er nog eentje vast hebt dan kun je met de rechter muisknop erop klikken en dan 'bring to front'. Dan gaat hij ervoor.

R1: Grappig om jullie uitleg erbij te lezen. Ehm oke nou als het goed is zijn jullie een beetje klaar. De laatste opdracht met het Miro bord dingen plaatsen is met de post-its die ik nu even in beeld ga schuiven. De beschrijvende woorden. En deze woorden maar je mag ook zeker, eigenlijk vooral je eigen woorden toevoegen... Is het labelen van de foto's van jezelf maar vooral ook van anderen. En dan mag je bijvoorbeeld zeggen ik heb de foto van een ander gezien wat ik heel opvallend vond of heel inspirerend of heel gaaf of juist stom of lelijk of afleidend. Ehm dus laten we weer even vier minuten ongeveer nemen voor jullie om post-its te slepen naar de foto's van anderen. En als je voor jezelf een heel goed label weet dan mag je dat ook doen. En schrijf ook vooral woorden die je zelf hebt bedacht op. En

plaats je die erbij. Ik zal even nog snel dit naar voren plaatsen. Bring to front. Hebben jullie nog vragen hierover?

P4: Nee...

R1: Oke nou go go go! Horen jullie dit muziekje nou ook van het Miro bord af komen?

{Confirmation from group}

R1: Oké maak even je post-it af als je nog bezig bent. Ehm {name P4} wat heb je allemaal geplaatst en erbij gedacht?

P4: Eh ik had bijvoorbeeld bij die tent had ik een post it met eenzaam. Ik vond wel als je alleen in een tent gaat zitten ergens op het TU terrein vind ik dat wel erg eenzaam. Daarna bij die fietsen, druk. En wat had ik nog meer? Eh.. Ik had bij die teambuilding activiteit van de brug bouwen had ik teamwork.

R1: Ohja. En ik dacht, óf dit is net veranderd of dit heb ik net verkeerd gelezen. Daar bij die, bij dat ehm bord dat drie van jullie hebben gefotografeerd met die quote 'you are a champion'. Staat waardevol. Ik dacht dat er net waardeloos stond maar dat heb ik misschien verkeerd gelezen.

P3: Dat was een foute.

R1: Oh oke ik dacht ineens huh is dit veranderd? Heb jij die geplaatst {name P3}?

P3: Ja ik had eerst waardeloos neergezet maar dat moest waardevol zijn.

R1: Oke nice nog even snel veranderd. En wat vond je van de foto's van anderen?

P3: Ik? Ja ik vond dit echt heel erg lastig eerlijk gezegd want ik... Ja dan moest je naar zo'n foto gaan kijken en dan bedenken wat je, wat voor woord daarbij past. Maar... Even kijken ik heb bij die scooters, fiets zeg maar, inspirerend gezet. Omdat, nouja vanwege het verhaal dat ze er net bij zei dat is een hele andere insteek dan waar ik aan had gedacht. Nouja en bij die borden dus inderdaad waardevol omdat ik het best wel motiverend vind als je elke keer dat soort dingen ziet. En helemaal links onder had ik nietszeggend volgens mij... Ja want dat gebouw ja ik weet het niet... Het stoot me eerder af dan aanmoedigend ofzo...

R1: Oke! En {name P6} wat vond jij ervan?

P6: Hmm ja ik was net ook al even aan het scrollen van waar ik ook al weer allemaal een post-it heb geplaatst. Ik had bij die eendjes eh mood booster gezet. Omdat ik, dat soort dingen zijn wel gewoon leuk. Ofzo en dan denk ik ook van oh ja leuk dat we een wandeling hebben gemaakt

en ik heb ook nog eendjes gezien. En hetzelfde bij dat koppeltje daar had ik inderdaad ook kalm en er staat ook vriendelijk bij zie ik maar dat is ook een herinnering aan dat het leuk kan zijn. Het wandelen denk ik en ook een rustige omgeving denk ik waarin je goede gesprekken kan hebben. Misschien ook goede brainstorm gesprekken. En bij die borden hiernaast had ik inderdaad ook slim dat je geïnspireerd wordt door de ideeën van anderen. En denkt van oh ja! Goed idee daar kan ik ook nog aan denken.

R1: Precies. En {name P9} had jij er nog een gedachtegang bij?

P9: Ehm ik had bij die twee mensen die zeg maar samen liepen in de natuur had ik vriendelijk. Dat vind ik toch wel een mooi en vriendelijk beeld. Ja ik had ook bij de fietsstalling had ik ook druk en bij dat kleuren zebrapad, paadje voor de ingang had ik opvallend. En wat had ik nog meer? Even kijken. Ehm. Oh ik had nog bij, helemaal rechts onderin had ik sfeervol. Ja eigenlijk geldt dat een beetje voor veel natuur plaatjes die er zijn gemaakt. Gewoon mooi de bomen en de bladeren. De herfstkleuren.. Gewoon sfeervol. Even kijken wat had ik nog meer?

R1: Nou het is ook goed als dit het is.

P9: Ja.

R1: Even kijken.. Ik ben benieuwd hoe jullie nou terug kijken op de ervaring die jullie hebben gehad met het wandelen en het maken van de foto's en het brainstormen. Eigenlijk wandelen voor werk, of een Workwalk zoals we dat noemen in dit project. Ik ben benieuwd wat jullie ervan vinden en of jullie eens kunnen bespreken van hoe hebben jullie dat ervaren en wat is jullie mening daarover?

Misschien kan... Laten we iemand kiezen, {name P6} kun jij starten?

P6: Ja ehm ik weet niet misschien is een vraag welk deel van de route jullie je het meest geïnspireerd voelde inderdaad? Ik las net ook buiten in de natuur, waar {name P9} een post-it bij had geplakt. Daar had ook iemand bij geschreven, hier had ik de meeste creatieve ideeën. En ik vond dat stukje in het bos ook wel een fijn stukje omdat het daar zo rustig was. Maar ik weet niet of iedereen dat had of dat jullie ook een ander stukje inderdaad juist fijner vonden?

P4: Ik had hetzelfde. Ik had persoonlijk ook het eerste stuk van de route. Zeker als je door het bos liep. Dat voor mij de meest ja creatieve, of in ieder geval dat dat het beste werkte

voor de brainstorm. Omdat het dan, omdat het daar rustig is. En ehm daar kan je goed, kan je goed je gedachten ergens over loslaten. Later in de route dan werd het een stuk drukker en daar waren er ook meer studenten waardoor ikzelf sneller geprikkeld raak door dingen die om mij heen gebeurde.

P3: Ja...

P9: Ja dat had ik ook wel.

P3: Ja ik ook eigenlijk. Bij de plek waar het rustig was en gee lawaai enzo was want er was toen ik aan het lopen was waren ze van alles aan het afbouwen enzo. Dus er was heel veel herrie en inderdaad op die plekken die weinig lawaai had, daar ging ik het brainstormen het beste. Hoewel ik wel soms zoiets had dat er dan weinig dingen waren die ik wilde fotograferen. Het was meer de rust in mijzelf dan dat het de omgeving was die inspirerend was.

P9: Oh Ja daar kan ik me ook wel in herkennen. Dat had ik ook wel heel erg... En ik had ook aan het einde van de route dat ik inderdaad wel een beetje... Ja dat was bij mij ook misschien omdat ik even niet wist hoe ik moest lopen, maar toen was het inderdaad ook wel een stuk drukker, je kwam langs auto's... Je kwam langs de parkeerplaats, langs studiegebouwen. En inderdaad ook veel wegwerkzaamheden dat dat inderdaad best wel storend was. Maar inderdaad in de natuur zelf is het wel heel fijn om na te denken. En gewoon rustig te lopen, lekker in de natuur te zijn.

R1: Oke en hoe zou dit nou invloed kunnen hebben op jullie werk? Zouden jullie bijvoorbeeld zo'n Workwalk, vaker doen?

P3: Ik weet het niet... Voor mij is wandelen echt een dingetje om te doen als je even wilt ontspannen en ik vind het echt geweldig om een hele tafel met papier te hebben om mee te brainstormen zeg maar. En dat heb je niet als je buiten loopt dus het zou voor mij meer zoiets zijn van ik kom er even niet meer uit, ik ga even een rondje lopen. En ja misschien krijg ik dan tijdens het rondje lopen een idee, maar ik ga niet naar buiten met ik moet terugkomen met een idee.

P4: Ik heb persoonlijk zelf dat... Ja ik sluit me wel aan bij {name P3}. Ik merk zelf als ik buiten loop in een rustige omgeving dat ik wel kan nadenken over een bepaald onderwerp. Dat kan werkgerelateerd zijn. Maar echt zo brainstormen dat moet ik eerder in een groepsdynamiek

doen of eventueel of echt op een werkplek waar ik inderdaad materiaal heb om, waar ik mee kan brainstormen. Ik zou wel goed over een specifiek onderwerp kunnen nadenken, en hoe je dat dan invult met brainstormen... Ja ik zie dat dan net iets anders ofzo. Ik zie dat meer met een soort dynamiek in een lokaal of een ruimte waar ik echt met spullen kan werken.

P6: Ik vond het nu ook wel fijn om die wandeling te doen tijdens die brainstorm omdat het natuurlijk ook over een onderwerp was dat met de campus te maken had. Dus daardoor kreeg je ook inspiratie tijdens het wandelen. Of ik kreeg zelfs al inspiratie toen ik vanuit het gebouw, door het gebouw naar onder liep en allemaal mensen bezig zag met werken. Toen dacht ik nog, ah we mogen buiten pas foto's maken maar hier is ook heel veel inspiratie. Dus dat vond ik deze keer wel heel fijn. Ik vraag me inderdaad wel af of het anders zou zijn als het over een onderwerp is dat totaal losstaand is van de campus.

R1: Precies. En {name P9}?

P9: Nou, ik zou denk ik inderdaad echt om helemaal specifiek te gaan brainstormen heb ik denk ik ook wel pen en papier nodig... Maar ik kan me wel voorstellen dat het wel fijn is om tijdens een brainstormsessie als je vastloopt als je dan gewoon even een rondje gaat lopen, in de natuur ofzo dat je pen papier of dan heb je je telefoon bij je, dat je daardoor inspiratie op doet. Dus als je gewoon even vast loopt dat je dan juist er even uit gaat en even je hoofd leeg maakt en zo op die manier dan weer nieuwe inspiratie krijgt.

R1: En hoe zou dit zijn in een groepsessie? Want {name P4} jij gaf aan dat zou anders zijn mét andere mensen, die heb ik nodig als ik ga brainstormen.

P4: Ja ik kan heel goed voortborduren op de ideeën van anderen... Dus ik denk dat dat wel positief zou helpen. Ik zou graag discussiëren met andere mensen over ideeën. Wat hun gedachten daarover zijn. Ik denk dat dat wel toevoegend is ja.

P6: Ik denk dat als je met een groep aan het wandelen bent, blijf je misschien ook makkelijker bij het ontwerpen. Blijft... Of ja ik merkte nu soms dat ik een beetje afdwaalde naar andere dingen terwijl als je met een groep bent en je hebt het daarover ja blijf je misschien makkelijker bij het onderwerp. Ben je ook minder snel afgeleid als iets afleidends gebeurt in de omgeving. Maar ik

denk dat zo'n Workwalk, zowel in een groep als alleen kan werken. Ik denk als ik alleen brainstorm en een beetje vast zou zitten inderdaad, zou mijn eerste reactie zijn om met iemand te gaan praten erover. Inderdaad contact te zoeken. Maar stel dat is niet in Corona ofzo, dan is het zeker ook waardevol om gewoon even in een andere omgeving te zijn inderdaad om een brainstorm wandeling te gaan doen ofzo. Kan ook een goede, hoe zeg je dat, alternative method ofzo zijn.

R1: Oke helder. Ehm voor mij zijn dat eigenlijk de belangrijkste vragen die ik nu aan jullie gesteld heb. Hebben jullie voor jullie idee alles aan mij verteld wat betreft jullie ervaring of wat jullie erbij bedacht hadden nu met de Workwalk?

P3: Ik denk net nog wel aan iets dat ik kan toevoegen. Ik denk dat het wel heel waardevol kan zijn om een brainstorm buiten te doen maar misschien voor mij persoonlijk niet per se met een wandeling. Maar dat het op een andere manier is vormgegeven of dat ik iets, iets heb waardoor ik iets kan doen zodat ik iets ergens op kan plakken ofzo. Eh ja... Hoe precies dat weet ik niet.

R1: Maar precies meer stilstaand buiten.

P3: Nou het hoeft niet eens per sé stil staand te zijn maar dat er een soort van... Iets van een systeem is waarmee je kan brainstormen. Ik heb daar iets voor nodig zeg maar. Ja ik moet het kunnen opschrijven. Desnoods plak ik post-its op de rug van mijn teamgenoot ofzo. Maar iets!

R1: Ja. Precies. Oke! Top, top, top. Dan nog een hele concrete vraag want we hebben nu hier indirect hierover gehad maar ik denk dat ik het jullie nu even concreet voor ga schotelen zodat jullie er even op kunnen reageren. Ik heb iets toegevoegd nu aan het Miro bord. En dit is eigenlijk het onderwerp van mijn onderzoek. En dat is 'serendipity', en dat is een term, en er staan meerdere toelichtingen nu onder het woord. Maar eigenlijk is het: 'one who finds valuable or agreeable things not sought for'. Of 'the faculty of making happy, unexpected discoveries by accident'. En ik ben benieuwd of jullie een soort van eerste reactie hebben op deze term, want ik kende dit zelf niet. Ik weet niet, kende jullie dit woord?

{groep geeft aan van niet}

R1: Herkennen jullie je hierin als het gaat om het hebben van een Workwalk en het maken van de foto's met een brainstorm?

P9: Nou ik denk wel het dat het juist de dingen die je niet verwacht, dat dat juist de meeste inspiratie kan geven. Dus wat het woord omschrijft dat het wel klopt zeg maar.

P4: Ik denk dat als je kijkt naar wat jij ons hebt laten doen, een soort brainstorm walk... Ik denk dat je tijdens een wandeling wel meer kans hebt, of dat de kans groter is om iets tegen te komen, wat waarde heeft... Waar je net over, wat je niet zocht maar wat wel waarde heeft dan dat als je het alleen thuis of in een lokaal doet waar verder niets nieuws gebeurt. Ik denk dat ik ja.. Ik denk dat daar de prikkels misschien in de omgeving buiten er wel toe kunnen leiden van 'goh'. Een of andere weet ik veel eureka ofzo krijgt bij wijze van.

P6: Klopt. Ja daarom had ik ook die ene post-it van dat dagverblijf zo helemaal rechtsboven gezet want je gaat natuurlijk toch zo'n brainstorm in met al bepaalde gedachten van oh ik kan hieraan denken ik kan hieraan denken. En dat verwacht je ook buiten te zien, maar dan zie je misschien toch nog een onverwacht iets dat heel relevant is en dan denk je, oh ja!

P4: Ja

R1: Precies. Dus in welke zin heeft, ja jullie hebben het eigenlijk net al geantwoord... In welke zin heeft dan de Workwalk invloed op dat serendipity, of ja zo'n serendipitous moment eigenlijk? Dat heeft dus te maken met die onverwachtheid en dat je dat buiten meer tegenkomt dan binnen. Klopt dat wat ik nu samenvat?

{bevestiging uit groep}

R1: En zijn jullie het volledig eens met deze beschrijving of zouden jullie zeggen van, ik zou er iets aan tweaken als het gaat om de Workwalk. Dus dat het bijvoorbeeld niet alles bevat, of hebben jullie daar een ander idee bij?

P3: Nou ik zou zeggen misschien. Ehm.. Soms vind je ook dingen die juist het tegenovergestelde zijn van wat je zoekt en daardoor wordt je geïnspireerd. Dus dan is het dus niet agreeable, ofzo.

R1: precies. Oke. Ja en heeft iemand anders er nog iets over te zeggen? Oh sorry...

P4: Daar sluit ik me wel bij aan.

R1: Oke. Dan is dat het echt voor mij. Zijn er nog dingen die ik moet weten of mee moet nemen in mijn onderzoek?

P6: Ik weet niet of het relevant is maar ik was dus me net aan het afvragen of het zeg maar elke keer dezelfde route zou zijn. Want ik kan me voorstellen als je elke dag zo een

Workwalk meeting hebt, dat dat wel, en je dezelfde route loopt, dat dat wel afneemt van hoe zeg je het, het onverwachte effect. Omdat je misschien al precies weet wat je allemaal tegen gaat komen. En dat kan nog steeds nuttig zijn maar op een heel andere manier. Dat je aan het bewegen bent met collega's ofzo. Maar dat is dan wel weer anders dan hoe wij er nu naar hebben gekeken.

P4: Ik zou heel benieuwd zijn naar als je... Nu denk ik heel praktisch. Stel je bent weet ik veel je bent de CEO en je gaat met je management team van, ik noem maar even iets, McDonalds ga je naar een andere stad toe bijvoorbeeld in Azië. Ga je daar een Workwalk doen. Daar kom je zeker, gegarandeerd kom je daar restaurants of zaakjes tegen of andere fastfood ketens die het compleet anders doen. Dat je dan zoiets ziet en dat je denkt, hee, joh. Verrek iets kan dat zomaar zijn voor ons om een nieuwe weet ik veel een nieuw menu te openen. Ik noem maar een heel praktisch voorbeeld. Maar... Ik denk dat wat ik probeer te zeggen is als je in een compleet nieuwe omgeving die Workwalk doet met een team. Dus voor het hele team is het compleet nieuw. Ik denk dat de kans om iets tegen te komen dat waarde is, iets waar je niet meteen naar zocht. He die term die jij nu net benoemt. Ik denk dat dat daar, de kans alleen maar vergroot is als je het in een compleet nieuwe omgeving doet.

R1: Oke.

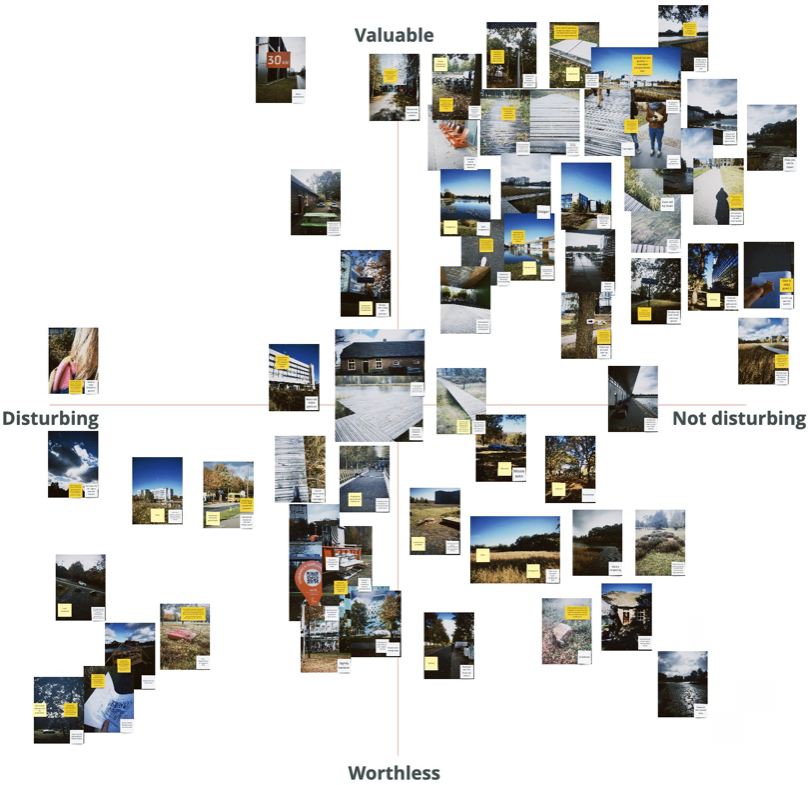
P3: Ja of een omgeving die relevant is voor datgene waarover je brainstormt. Ik ben natuurlijk bijvoorbeeld nu bezig over neonaten enzo. Het zou voor mij super waardevol zijn om een rondje te lopen op die afdeling waar die baby's liggen. Dan zou ik zeker, ongetwijfeld super veel ideeën geven, veel meer dan wanneer ik bijvoorbeeld in het bos loop.

P4: Ja ja ja dat ook ja.

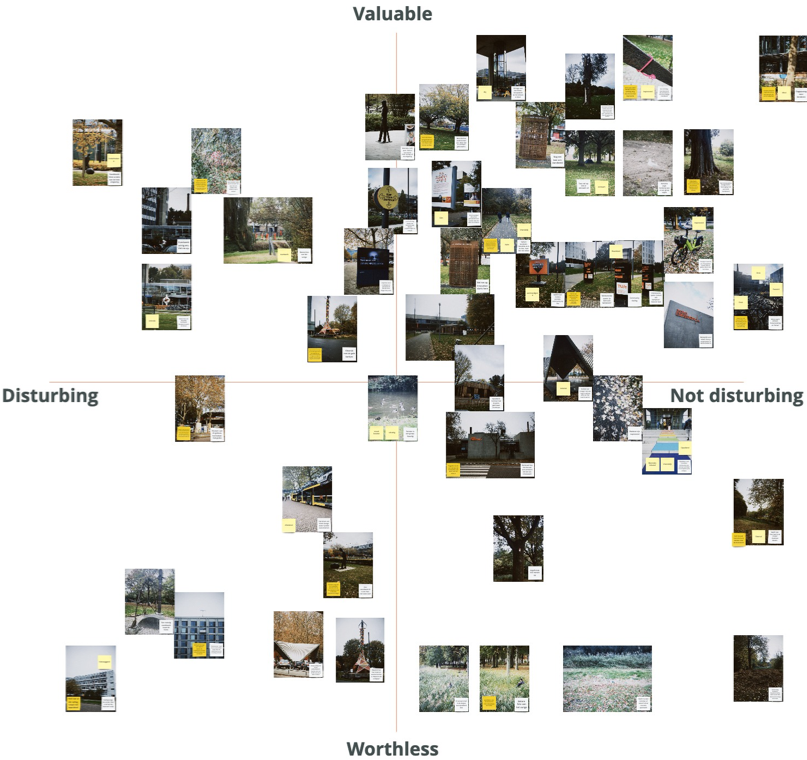
R1: Helder. Top top top.

{Closing session}

Focus group → photo mapping

High Tech Campus Eindhoven route

Technical University Eindhoven route

